Nr. 48. Niedziela, 1 Marca 1914. Rok 104.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska l. 3.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie . . . . 32 K	**ćwierćrocznie 8 K — h.**	**rocznie . . . 24 K**	**ćwierćrocznie . . 6 K**
półrocznie . . . 16 K	**miesięcznie 2 K 70 h.**	**półrocznie. . . 12 K**	**miesięcznie. . . 2 K**

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują całoi półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h., drudzy 60 h. **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce **20 hal.**

Tabelaryczne i liczbowe po **30 hal., nadesłane** po **60 hal.,** za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia liczbowe i tabelaryczne statutowe towarzystw akcyjnych i ubezpieczeniowych, po **60 hal.** za wiersz petitowy lub jego miejsce.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie ulica Jagiellońska l. 3.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

P. Kierownik Ministerstwa skarbu zamianował w etacie galicyjskiej prokuratoryi skarbu koncypistę dr. Adama Tomaszewskiego, adjunktem prokuratoryi skarbu.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 28 lutego.

SEJM.

(10 posiedzenie I. sesyi X. peryodu).

Lwów, 28 lutego.

Wczorajsze posiedzenie wieczorne otworzył zastępca JE. P. Marszałka krajowego ks. Biskup Czechowicz o godz. 6·30.

W dalszym ciągu toczyła się dyskusya nad sprawozdaniem o krajowej centralnej kasie dla Spółek rolniczych.

P. Nowakowski twierdzi, że w dwóch punktach sprawozdania odstąpiono od podstawowych zasad idei Raiffeisenowskiej. Okręgi Raiffeisenowskie powinny być małe, bo chodzi tu o kredyt równocześnie i rzeczowy i osobisty, więc zarząd powinien znać wszystkich klientów. W ogólności normalnym okręgiem jest jedna parafia, najwięcej 3, 4 wsie niezbyt ludne. Tymczasem na Wschodzie spotykamy okręgi po 12 i 13 tysięcy mieszkańców, a w powiecie kołomyjskim jest nawet okrąg o 25.000 mieszkańców. Mowca widzi w tem tendencyę. Drugim punktem jest fakt, że Kasa cetralna poczyna pożyczać spółkom na weksle.

P. Kędzierski: To wyjątkowe.

P. Nowakowski: Wyjątek taki bezwarunkowo powinien być wykluczony, bo kredyt wekslowy jest szkodliwy dla ludności rolniczej i takie odstępowanie od zasad Raiffeisenowskich musiałoby doprowadzić organizacyę do upadku. Również wytyka mowca małą liczbę urzędników Rusinów w całej organizacyi, wobec czego Rusini nie mogą mieć do niej należytego zaufania.

P. Krążel wywodzi, że w pewnej kasie proboszcz uwzględniał interesy tylko swych przyjaciół partyjnych, stan ten, dzięki stanowczemu sprzeciwieniu się włościan usunięto i kasa ta oddaje znakomite usługi. Żądamy, aby powołane czynniki, przedewszystkiem Wydział krajowy zapobiegał tego rodzaju robocie. Na ogół przyznać trzeba, że działalność instytucyi kas Raiffeisenowskich jest bardzo pożyteczna i zbawienna. Mowca głosować będzie za wnioskami komisyi, żąda tylko, aby koszta przesyłki kapitałów, które kasy Raiffeisena obowiązane są lokować w centralnej kasie, ponosiła ta kasa, a dalej, aby zmienić statut co do tego obowiązku lokacyi, tak, iżby kasy Raiffeisena mogły umieszczać kapitały w miejscowych instytucyach danego powiatu.

P. Pilch podnosi, że instytucya kas Raiffeisenowskich zasługuje w zupełności na to, aby dotacyę na ten cel rozszerzyć. Mowca występuje przeciw zarzutom, czynionym przez niektórych mowców zarządom kas Raiffeisena, będącym jedyną instytucyą włościańską. Mowca protestuje przeciw oświadczeniu p. Stapińskiego, że powinno się dążyć do tego, aby kasy Raiffeisenowskie wyrwać z pod wpływu księży, bo jeżeli polski lud nie będzie szedł razem z polskiem duchowieństwem, to pójdzie na zatracenie. (Oklaski). Jeżeli w tej Izbie żaden z współbraci Rusinów nie podnosił żalów przeciw duchowieństwu, że księża są dyrektorami kas Raiffaisena, to dziwi się mowca, iż przedstawiciele polskiej i chrześciańskiej ludności wiejskiej ośmielili się zarzucić duchowieństwu nietakt w postępowaniu społecznem. Mowca zbija też zarzut, jakoby w kasach Raiffeisena była uprawiana polityka, funkcyonują one zupełnie swobodnie. Do kogo ludność ma zaufanie, czy to ksiądz, czy nauczyciel, czy włościanin, tego wybiera zarządcą kasy.

P. ks. Okoń podnosi z uznaniem pracę dyrektora biura Patronatu dr. Stefczyka, który nie kieruje się stronniczością, jest wyższy ponad partye, ponad politykę. (Oklaski). Mowca cieszy się, że instytucya ta tak dzielnego pracownika posiada na czele. Niesłusznym jest zarzut Rusinów, że ich się krzywdzi, bo my właśnie zasilamy naszymi pieniędzmi ich kasy.

P. Kiweluk: Obejdzie się.

P. ks. Okoń: Żądamy, by kasę zakładano w każdej gminie, do czego mogliby się przyczynić wędrowni instruktorowie. Również należałoby uprościć system biurokratyczny, na którym nasz chłop nie bardzo się wyznaje. Mowca zbija w końcu zarzuty, stawiane duchowieństwu przez p. Stapińskiego, zaznaczając, że działalność księży w „Raiffeisenkach“ nie ma nic wspólnego z polityką, a zmierza tylko do dobra ludu. Za to im należy się podziękowanie, a nie rzucanie na nich kamieni. (Oklaski).

Dyskusyę zamknięto i wybrano mowców generalnych.

P. Kurowiec, mowca „przeciw“ podnosi, że rozmiary dyskusyi świadczą o wadze sprawy. Mowca wymienia dalej szereg faktów, które, zdaniem jego, krzywdzą ludność ruską. Twierdzi, że w powiecie kałuskim zaczyna się forytowanie moskalofilów. W końcu stawia rezolucyę: Sejm wzywa Wydział krajowy, aby wpłynął na to, iżby Patronat trzymał się ściśle rzeczowych względów i traktował na równi gminy ruskie i polskie.

Mowca generalny „za“ wnioskami, p. Zamorski, zaznacza, że nie umiemy cieszyć się instytucyą, która jedna ostała się w czasie przesilenia i rozwija się. Widocznie przyzwyczajono się do narzekań i narzeka się nawet tam, gdzie w ciągu 11 lat powstała tak olbrzymia instytucya, która z 800.000 kor. wzrosła do 60 milionów koron. Mowca podnosi, że przez lat 8 był na Podolu i zachęcał ludność do zakładania tych kas. Zważając na wielkość tego dzieła, mowca wstrzymywał się z uwagami, które jako Polakowi cisnęły mu się na usta. Teraz ze zdumieniem słyszy, że właśnie ta strona uprzywilejowana przez Patronat, zaczyna się skarżyć. Mowca niejednokrotnie w powiecie zbaraskim, czy tarnopolskim, skłaniał włościan polskich do założenia spółki, ale Patronat odpowiedział, że są to sami Polacy, że przecież mieszkają tam i Rusini, trzeba więc i Rusinów zaprosić. Jeżeli delegat przyjeżdżał, a ludność ruska trzymała się zdaleka, to zaznaczał, że w zarządzie ma być Rusinów i Polaków „po połowyni“.

Mowca zawsze uważał, że dr. Stefczyk dlatego, że jest rodem z Galcyi zachodniej, nie rozumie, jak należy postępować na wschodzie i ma pewną słabość, żeby nie wywołać skarg na szowinizm. Mowca nie podnosił zarzutów, bo człowiek ten z drobnych początków swą pracą i zmysłem organizacyjnym dźwignął największe może w Galicyi dzieło. Teraz słyszy się skargi na tego dr. Stefczyka, który zawsze szedł na rękę Rusinom. Mowca przytacza wsie powiatów czortkowskiego. tarnopolskiego i zbaraskiego, gdzie równocześnie Polacy i Rusini wnieśli podania, a Patronat odrzucił polskie, a założył wszędzie kasy ruskie.

P. Staruch: A ile tam jest Polaków, nie było nawet 15. Co pan to gada.

P. Zamorski: Krzyku pana się nie zlęknę. Jedź pan do Delatyna krzyczeć na żandarmów.

Oklaski z ław polskich i z galeryi. Głośne wybuchy śmiechu.

JE. P. Marszałek krajowy, który już przedtem objął przewodnictwo, dając znak laską: Proszę o spokój.

---

21)

Józef Weyssenhoff.

PUSZCZA.

POWIEŚĆ.

VI.

(Ciąg dalszy).

List był nie podpisany, ale jakiż jej! Jak przenikał powiewem jej odurzających perfum! Był zresztą poparty przez list Kamila z tej samej daty, który kontrasygnował usposobienie i zamiary pani Teo w stylu konkretniejszym, rzec można: handlowym. Jednak o dalszej zaliczce na poczet dokonanych przeobrażeń w umyśle Teo nie było mowy w liście.... miał bowiem zasadę nie zostawiania na piśmie żadnych śladów swych operacyj finansowych; obiecywał się tylko także na lato do Turowicz, zapewniając, że w niczem nie będzie przeszkadzał.

Niespodzianka tych nowin podziałała osobliwie na Edwarda; tak zwane „szczęście“ przybywało mu burzliwym wichrem na organizującą się już znośnie niedolę, rwało sieci projektów, pociągało go znowu w przyszłość zawrotnym pędem z pominięciem twardych stopni, po których drapał się od pewnego czasu do wyzwolenia.

Zbadać wartość majątku — sprzedać — zapłacić — to były stopnie obowiązujące, według sumienia; Kotowicz stał dopiero na pierwszym, gdy mu zaproponowano podróż aeroplanem w obłoki, albo przepaść. — Teo w Turowiczach! to nie zwykła wizyta, zabierająca trochę czasu, ale zupełny przewrót nastroju i zamiarów. Przyjazd jej tutaj znaczy.... przyzwolenie? — nie można tego zrozumieć inaczej; tysiąc innych miejsc znalazłaby na odpoczynek od zgiełku światowego — czyż nie mówi wyraźnie w liście o tęsknocie do tej, nie do innej sielanki? — Mówi wprawdzie zawile, ponętnie i odpornie — taka już była zawsze. Co wynikłoby z jej pobytu w Turowiczach? Rzeczy nieobliczalne, jednak w żadnym razie nie pozbawione rozkoszy. Napewno zaś wynikłoby jedno: przerwa w zabiegach materyalnych, a może ich zniweczenie? — Nawet wypadnie sporo wydać na przyjęcie takich gości: Teo, nie mającej wyobrażenia o cenie rzeczy i zachcianek — no i męża, i Kamila.... Gdyby przynajmniej przyjechała sama!

Po nocy, w której Teo majaczyła mu się jako ułaskawiona, dostępna, dzdiecinniała prawie w grach sielskich, przyszły na Edwarda inne szeregi namysłów w świetle majowego poranku. Czy warto nawiązywać tę potarganą nić, która go łączy z Teo, a przez nią z systemem życia już obrzydłym, z poszukiwaniem w zgiełku i niepokoju zawodnej rozkoszy? Przypuśćmy, że uda się to lato z nią w puszczy, a potem co? — Biarritz, znowu Riviera, Paryż? — Gdzież na to środki? — a gdyby się znalazły, gdzież do tego przekonanie i zapał? Nie mógł się też spodziewać, że Teo zmieni swą naturę doszczętnie i stanie się odtąd miłą, kochaną i równą towarzyszką życia. — —

— Gdzie jest źródło wszystkich moich udręczeń i zawikłań? — pytał się Kotowicz i odpowiadał matematycznie: w krańcowem przeciwieństwie naszych pojęć o szczęściu. Ona chce zawsze czegoś poza obrębem możliwości dzisiejszej. — Czy to dążenie wzwyż, czy tylko gnieździej? — Miotają nią tak zwane „aspiracye“, dla których ma kult najwyższy — ale jaka jest ich treść właściwa? — — być ubóstwianą nie jako dobra kochanka, lecz jako najponętniejsze z niescześć. — Ale znowu tajemniczość jej słów i porywów, piękność jej, taka jedyna, oczy pełne duszy niby uwięzionej i rwącej się do wyzwolenia, pozwalają przypuszczać, że ta kobieta może nareszcie odnajdzie siebie w jakiemś wielkiem uczuciu dla mężczyzny? — — Ejże? — Teo miałaby kochać kogoś oprócz samej siebie? — —

— Tak i pędź ty ją do czorta? — namawiały po grubiańsku białoruskie rozłogi.

Bo Kotowicz nie porzucił jednak rozpoczętych zajęć i dzisiaj od rana taksował drzewo w lesie, potem zaś, powracając do domu, zatrzymał się przy roli, gdzie zasiewano owies, tuż za ogrodem.

Siew odbywał się sposobem starożytnym, rzutem ręcznym. Na różowo-szarej, pulchnej roli, bosy siewca postępował rytmicznie, błogosławiąc pole co chwila błyskającą mgiełką złocistego ziarna. Wyglądał na kapłana prastarej jakiejś, lecz jeszcze żywej religii. Gdy zbliżył się do krańca uprawnej roli, Kotowicz rzekł poważnie, według obyczaju:

— Dopomóż Boże —

— *Pomahaj Boh i ciabie, panoczek!* Wszak panu siejem.

Rzewność ujęła Edwarda za serce. Po raz pierwszy uczuł wdzięk posiadania ziemi; zacna jej woń pachnęła mu pochlebnie; schylił się i wziął garść szarej próchnicy, trochę udając, że bada jej gatunek, ale właściwie chciał tylko uścisnąć ją w dłoni.

Rozsypał grudkę powoli, dumając. Ani się spostrzegł, że za wyrostkiem kredensowym zdąża ku niemu Antoni Olesza, przybyjąc go na gorącym uczynku gospodarowania.

Powitali się ukłonami z oddalenia. Kotowicz wycierał chustką rękę, aby ją podać sąsiadowi. Ale Olesza wołał:

— Uszanowanie panu i szlachetnie utrudzonej jego prawicy! Widzę, że pan jednak troszczysz się o gospodarkę? — No i pięknie.

— Nie długo tego będzie — odrzekł Edward niby lekko, lecz z odcieniem smutku.

— Pozwól pan wyrazić zdanie dawnemu przyjacielowi swej rodziny. Nie puszczaj pan tylko ziemi z rąk. Kochać ją, czy nie kochać? — to inna sprawa. Ale śpieszyć się ze sprzedażą — niepraktycznie. Niema jeszcze kupców na ziemię u nas, choć siłą warunków ogólnych cena jej rośnie szybko. Tutaj tylko zorganizuj fabrykę leśną, wyciągniesz pan w ciągu paru lat więcej z części lasu, niżbyś wziął dzisiaj za całość majątku. Obacz pan, ilu sąsiadów, którzy lat temu dwadzieścia mieli załedwie średnią sytuacyę, dorobiło się milionów, zachowując ziemię i rąbiąc las umiejętnie.

— Tak... ale jeżeli komu zbyt wielkie sumy potrzebne zaraz, trudno — oponował Kotowicz łagodnie, przeczuwając przyjazne zamiary Oleszy.

Starszy sąsiad umilkł, bo nie chciał ściągnąć na siebie podejrzenia, że ma jakieś w tem osobiste widoki.

— Jak zdrowie panny Marceli i panny Reginy? — przerwał milczenie Kotowicz.

— Dziękuję, dobrze — skrócił swą odpowiedź Olesza, zapewne z tych samych względów, co poprzednio.

Nie był błyskotliwy w rozmowie, jednak rad widziany wszędzie, gdzie się ukazał, jako człowiek niezawodny w przyjaźni, w sumienności i w radzie. Kotowiczowi uśmierzał Olesza nerwy, zadowalał oczy estetyczną prostotą, działał na niego, jak ta ziemia siewna, dzisiaj pojęta — godził z dostojeństwem, a nawet wdziękiem zawodu ziemiańskiego na zapadłem Polesiu.

(Ciąg dalszy nastąpi).

P. Staruch: Idź pan do szkoły i krzycz na uczniów.

P. Zamorski: Pan do szkoły nie chodził, panu o szkole mówić nie wolno. (Wesołość). Dalej podaje mowca fakty, że w Retiszczu i Rudkach dr. Stefczyk zarządził ukonstytuowanie zarządu utrakwistycznego. W jakiś czas jednak Rusini uzyskali większość i przy następnych wyborach ani jednego Polaka nie wybrali do zarządu. To samo się stało w czysto polskich początkowo kasach w Haliczu, Chlebowicach świrskich, Seredcu i dziś tam żaden Polak nie dostanie pożyczki. Jeśli jest więc polityka, to pytam, kto ją wprowadza? Ale nie na tem koniec. Oto w Bareżnicy, Szmańkowcach, Jezupolu, Bonowie, w Bieniawej odmówiono Polakom już nie tylko pożyczek, ale zapomóg klęskowych na rok 1913, przeznaczonych do rozdziału przez „Raiffeisenki“ tak dla polskich, jak i dla ruskich członków. Czyż więc nienawiścią i szowinizmem nazywa się, jeśli chłopi polscy dają opanować kasę swą Rusinom i dają się z niej wyrzucić, czy nienawiść nie jest tam, gdzie kasy w ruskich rękach odmawiają zapomóg przysłanych dla Polaków?

Głosy: Skandal! słuchajcie!

P. Zamorski: Dr. Stefczyk, który ma być takim wrogiem Rusinów, zażądał od ruskich kas w Dachnowie i Łomnej, aby ubezpieczały w „Dnistrze“ i należały do „Proświty“.

P. Cegielski: Bo tam są sami Rusini!

P. Zamorski: Ale kasa może przecie ubezpieczać we „Floryance“, jeśli więc dr. Stefczyk żądał, by popierano „Dnistr“, to nie jest chyba szowinistą. Ja, o ile pamiętam, nie spotkałem się z tem, by Patronat agitował za T. S. L., jak w tym wypadku za „Proświtą“. I jeszcze jedno. Znam wypadki, jak n. p. w Kobylnicy, gdzie ruskie kasy dla skaptowania sobie wyborców udzielały pożyczek do obcych wsi.

P. Cegielski: Wyrzucić je z Patronatu, na to jest statut.

P. Zamorski: W Szeszorach znów, gdy Rusini się dowiedzieli o podaniu polskiem do Patronatu o założenie kasy, nocą się zebrali i w celach konkurencyjnych zbierali podpisy. W Wybranówce znów Polacy, jak to zwykle, zawarli na zgromadzeniu kompromis z Rusinami, by zarząd był po „połowyni“. Przychodzi do głosowania i okazuje się, że ani jeden głos ruski nie padł na Polaka. A kiedy ten figiel Rusinom się nie udał, poczęli Rusini niszczyć księgi i dokumenty kasy Raiffeisenowskiej i dopiero żandarmerya położyła temu koniec. I to — pyta mowca — ma być dowodem miłości dla narodu polskiego, tą zachętą, w taki sposób wyobrażają sobie Rusini pożycie pokojowe i ugodę? Nie mają oni prawa czynić zarzutu Patronatowi, który stara się stać ponad partyami. Kiedy kurs Raiffeisenowski urządzono w Domu katolickim, ruscy członkowie śpiewali tam „Ne pora“ i t. p. pieśni. Na drugi rok Dom katolicki odmówił na kurs lokalu. Wyrzucanie Polaków z kas, obrzucanie ich obelgami, nie zachęca nas do przyjaźni. Nie chcemy takiej kultury, jak ją sobie wyobraża p. Staruch, oświadczam, że takiej miłości, jaką nam głoszą z tamtej strony, my do nich i do narodu ruskiego czuć nie będziemy.

Mowca życzyłby sobie, aby Polacy w Galicyi wschodniej należeli do osobnej kasy polskiej, a Rusini do ruskiej. Podczas kiedy kasy Raiffeisena w Galicyi zachodniej po jednorocznem lub dwuletniem istnieniu mają już nadwyżkę kapitałów, to we wschodniej Galicyi, kasy, rozpocząwszy urzędowanie przy pomocy 400 koron, otrzymanych od Patronatu, proszą zaraz o pożyczkę dwu lub trzech tysięcy koron.

P. Staruch: A czy te pieniądze w kasie centralnej nie są nasze? Najlepiej rozdzielmy kraj, po jednej stronie będzie Staruch, po drugiej Zamorski. (Wesołość).

JE. P. Marszałek krajowy: Przywołuję p. Starucha już drugi raz do porządku.

W czasie dalszego przemówienia p. Zamorskiego, członek Wydziału krajowego dr. Kiweluk krzyknął: „zasię“, p. Staruch wołał: „To prowokator“, „to brutalny prowokator“, jeśli chcecie spokojnie zakończyć Sejm, nie wywołujcie wilka z lasu“ i t. p.

P. Zamorski: Widzę, że prawda kłuje w oczy.

Powstaje znów wrzawa i okrzyki.

P. Zamorski: Z obawy przed krzykami i obelgami ze strony ruskiej (znów wrzawa), Patronat idzie Rusinom na rękę więcej niż Polakom. (Okrzyki z ław ruskich). Mimo to, zważywszy wielkość dokonanego dzieła, zważywszy olbrzymią pracę i zasługi dzisiejszego kierownika biura Patronatu, wyraża mu mowca uznanie. (Oklaski na ławach polskich, krzyki u Rusinów).

Sprawozdawca p. Żardecki zauważa, że dziś na porządku obrad jest tylko kasa centralna dla Spółek rolniczych, a nie sprawa kas Raiffeisena. Mimo to odpowiada na zarzuty poprzednich mowców. Nie uważa mowca za objaw ujemny, jeśli liczni księża biorą udział w zarządach kas, owszem, jest to bardzo korzystnie, że tak księża, jak inteligencya, zamieszkała po gminach wiejskich, bierze udział w pracy około podniesienia włościaństwa. Mowca godzi się tylko na to, aby nie wprowadzać polityki do kas. Następnie zbija zarzuty o upośledzeniu Rusinów. Kasa centralna i Patronat służą obu narodom. Mowca udowadnia to faktami. Co do korzystania ze Spółek, stwierdza referent, że na 8 milionów wkładek oszczędności niespełna 1 milion ulokowały ruskie Spółki w kasie centralnej, a w daleko wyższej mierze korzystają z kasy tej Spółki ruskie, niż polskie.

Przystąpiono do dyskusyi szczegółowej.

P. Stapiński odpowiada na wywody p. ks. Okonia i p. ks. Wolanina i twierdzi, że nie jest przeciwny temu, aby księża zajmowali się organizacyą i pracą w Spółkach rolniczych, ale przeciwny jest tylko temu, ażeby księża nadużywali Spółek do agitacyi przeciw kierunkowi polityki ludowej. Fakt, że posłowie ruscy nie występowali przeciw udziałowi swego duchowieństwa w kasach Raiffeisena tłumaczy mowca tem, że u Rusinów duchowieństwo idzie z ludem, jest demokratyczne. Jak jest wśród duchowieństwa polskiego, wie ks. Okoń na własnej skórze i n. p. przy wyborach w kolbuszowskiem księża pójdą raczej za Tyszkiewiczem, niźli za ks. Okoniem.

Przychodzi do żywej wymiany zdań między mowcą a ks. Okoniem, co wywołuje często wybuchy wesołości.

Gdy następnie p. Stapiński czyni cierpką aluzyę do „Długosików“, powstaje znów ostra wymiana słów między posłami Bojką, Witosem i Bardlem, a Stapińskim.

Następnie przyjęła Izba w drugiem i trzeciem czytaniu wnioski komisyi, z których najważniejsze o podwyższenie kapitału zakładowego kasy centralnej z 2 milionów do 5 milionów, oraz wstawienie na te cele do budżetu na r. 1914 kwoty 100.000 koron.

Rezolucyę p. Krężla przyjęto. Rezolucyi p. Kurowca co do równego traktowania gmin ruskich i polskich, sprawozdawca się sprzeciwił, bo Patronat zawsze tak postępował w ten sposób, poczem tę rezolucyę odrzucono.

Z dalszego porządku dziennego załatwiono bez dyskusyi sprawozdanie komisyi administracyjnej o krajowych funduszach na budowę koszar z następującymi wnioskami:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowych funduszach na budowę koszar dla wojska za czas od 1 lipca 1911 do 30 czerwca 1913.

2. Sejm ponawia swe wezwania z lat poprzednich i wzywa c. k. Rząd, ażeby krajowy fundusz pożyczkowy dla gmin i osób prywatnych na budowę koszar dla c. i k. wojska zasilał ze skarbu państwowego z obowiązkiem zwrotów zasiłków przez c. k. Skarb wypłaconych.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby sprawę podniesienia krajowego funduszu pożyczkowego dla gmin i osób prywatnych na budowę koszar wziął pod rozwagę i aby Sejmowi odpowiednie poczynił wnioski.

P. Bednarski przedłożył sprawozdanie komisyi sanitarnej z przychylnem załatwieniem podania o *veniam aetatis* dr. Franciszka Grodeckiego, lekarza okręgowego w Czarnym Dunajcu, dr. Alfreda Laskiewicza, lekarza okręgowego w Niżniowie, dr. Jana Gołąba, lekarza okręgowego w Jaryczowie i dr. Józefa Torcholskiego, lekarza okręgowego w Zatorze. Uchwalono.

Przyjęto wnioski komisyi drogowej w sprawie budowy mostów na Wisłoce, w gminie Kaczorowy, pod Jasłem i na Bystrzycy między Cucyłowem a Grabowcem. oraz w sprawie subwencyonowania mostu na Popradzie, w gminie Barcice.

P. Maiss przedłożył sprawozdanie komisyi administracyjnej o nagłym wniosku p. Starucha i p. Okuniewskiego w sprawach emigracyjnych, wraz z następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Ze względu na to, że ruch emigracyjny, przejawiający się w kraju szczególnie w ostatnich latach klęsk elementarnych, ma wybitny i niewątpliwy charakter emigracyi zarobkowej, a nie emigracyi stałej w ścisłem tego słowa znaczenin i że wstrzymywanie emigracyi zarobkowej nie jest w ustawach uzasadnionem, a w obecnych wyjątkowych stosunkach wprost szkodliwem, wzywa się c. k. Rząd o polecenie władzom, by uwzględniając tę różnicę, nie czyniły w wykonywaniu administracyi emigracyjnej trudności nieuzasadnionych odnośnie do emigracyi zarobkowej czyli sezonowej

2. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby wydał do podwładnych władz okólnik i okólnik ten należycie ogłosił, a to okólnik przepisujący wydawanie pasportów dla zarobkującej ludności na podstawie art. IV. ustawy zasadniczej z 21 grudnia 1876 Dz. p. p. N. 142, rozporządzenia ministeryalnego z 10 maja 1867 Dz. p. p. N. 80, tudzież § 44 ustawy wojskowej Cz. I. i § 8 ustawy wojskowej Cz. III. normujących tylko okres czasu, na jaki pasport ma być wydany.

Rozwinęła się obszerna dyskusya.

P. Hołubowicz zadowolony jest, że rezolucya komisyi stwierdza, iż władze administracyjne wsprawie emigracyi sezonowej postępowały niewłaściwie. Rusini to całemi latami twierdzili. Okólnik Namiestnictwa wydaje się mowcy za ogólnikowym. Mowca przytacza szczegóły z powiatu tarnopolskiego, gdzie obojętnie patrzono na to, jak setki głodnych ludzi tygodniami, nawet miesiącami czekało na dokumenty, któreby im umożliwiły emigracyę zarobkową. Nie było jednolitej interpretacyi ustawy, gdy chłop szukał jeszcze dziewięciu innych, aby razem emigrować i dostać zniżkę kolejową, karano go, jako agitatora, lub pokątnego pisarza, było nawet tak, że starostwo trembowelskie wydało widymowane książeczki robotnicze, jako wystarczające do emigracyi, a starostwo tarnopolskie zawróciło cały transport wychodźców, żądając pasportów.

JE. P. Namiestnik dr. Korytowski: Odczytałem tu przecież okólnik, żeby postępowano inaczej, wszędzie równomiernie. Bądźcież panowie zadowoleni. Okólnik wyszedł 17-go, dziś już jest po powiatach inaczej.

P. Hołubowicz skarżył się jeszcze, że co do małoletnich nie postępuje się jednolicie, wreszcie oświadczył, że Rusini głosować będą za rezolucyą.

P. ks. Metella zapytuje Rząd, czy zdaje sobie wogóle sprawę z następstw przeszkód stawianych emigracyi? Czy emigracya przez to ustała, — pyta mowca. Następnie omawia różne szczegóły, związane z emigracyą.

P. Staruch wywodzi, że pomimo okólnika, starostwa nadal czynią przeszkody w uzyskaniu pasportów. Mowca atakuje starostów. Przytacza kilka faktów, które, zdaniem jego, są nadużyciem i apeluje do Komisarza rządowego, aby nadużycia były usunięte. Żąda wkońcu dodania we wnioskach komisyi słowa „bezzwłocznie“, gdzie chodzi o wydanie przez Rząd okólnika.

P. Witos: P. Namiestnik w dyskusyi nad nagłością tego wniosku powiedział, że Rząd zrobił smutne doświadczenie z emigracyą, że zabrakło 80.000 popisowych. Niechby Rząd zrobił drugą statystykę: ile gospodarstw zlicytowano, a ile przez grosz przy-

---

42)

TAJEMNICZA SPRAWA.

(Jeanne de France: L'assassin de M. de la Rochemancée).

(Ciąg dalszy).

XI.

W wieży.

W ostatnim pokoju na dole, w wieży Peulvens zgromadziły się te same osoby, co zrana, aby oskarżyć i osądzić Donata de Mériadec; przejęci dreszczem gorączki, bez światła, nie śmiąc rozmawiać tylko pół głosem, czekali, by zegar kościelny wydzwonił dziewiątą godzinę.

Ci sami, z wyjątkiem jednego. Książę de Thorigny u schyłku dni swoich, czując, że gaśnie słaba iskierka życia, która mu pozostała, nie mógł się ruszyć z Rochemancée. Lecz wierny do końca swojej roli obrońcy tego, którego miał za niewinnego, kazał poprosić barona de Saint-Hilaire, prosił Huberta de Marvigny, najbardziej bezstronnego, aby mu opowiedział potem, co zajdzie i dodał, zwracając się do barona:

— Zechce pan objąć na mojem miejscu przewodnictwo tego dziwnego i strasznego trybunału i staraj się być sprawiedliwym, nie daj się zmylić czy to fałszywymi pozorami, czy szaleństwem młodych podnieconych umysłów, czy wreszcie wpływem starego Conana, bardziej szalonego, niż oni wszyscy razem, o ile mi się zdaje.

— Ależ pan mnie przeraża — bąknął p. de Saint-Hilaire — to zadanie mnie przygnębia.... Nie mogę.... proszę mnie uwolnić....

— Pan jeden możesz.... jako ich krewny, przyjaciel serdeczny zmarłego.... To obowiązek.

Trzeba było się zrezygnować.

Tak więc baron de Saint Hilaire, upełnomocniony przez księcia de Thorigny, miał prezydować, sądzić, łagodzić lub potępiać; ani energią, ani inteligencyą nie odpowiadał temu zadaniu; czuł to i książę o tem wiedział.... ale nie było wyboru.

Odda modliła się na klęczkach, kładąc w tę modlitwę całą swoją duszę, wszystkie rozpacze, wszystkie uczucia córki i narzeczonej. Médéric, także na kolanach, ale nie mogąc się modlić, trzymał w pałających gorączką dłoniach rękę młodej dziewczyny. Conan stojąc zasępiony przy drzwiach szczelnie zamkniętych, słuchał, czatował na odgłos kroków w pierwszym pokoju. Zamyślony i zalękniony, p. Saint-Hilaire starał się skupić rozpierzchłe myśli, wyrobić sobie zdanie.

Daleko bardziej wzruszona niż jej się zrazu zdawało, pani de Marvigny słuchała w roztargnieniu słów swoich synów: Guido, w wysokim stopniu zdenerwowany, opowiadał bratu historyę wielce szlachetnej damy Odeliny de Venansault, pustelnicy w tej samej wieży. Była to z początku, istota bardzo szczęśliwa, mając męża, z którego była dumna, i syna ukochanego. I nagle, ujrzała ruinę całego szczęścia, ujrzała na własne oczy małżonka zamordowanego... i to nie przez pospolitego mordercę, którego możnaby było schwytać i ukarać, — po czem pozostałaby jej jeszcze miłość synowska... Nie, mordercą ojca był syn własny. Ból i rozpacz bez granic... Złamana, widząc swoją rodzinę przeklętą i shańbioną, poświęciła się Bogu, w tej pustelni, ofiarowując siebie na zadośćuczynienie za ojcobójstwo, modląc się dniem i nocą.

— Ależ, jeżeli to prawdziwa legenda — szepnął Hubert — to byłaby historya podobna do historyi Oddy...

— To prawda, narzeczony zabijający ojca... Wszystkie uczucia złamane od razu... najczystsza miłość pohańbiona na zawsze...

— A jednak ja ci powtarzam, że on nie jest winien!

— Lecz ostatecznie, są poszlaki, sam przyznaj... Za parę chwil będziemy mogli mieć pewność. Wtedy...

— Wtedy co?

— Pozostałaby ci rola pocieszyciela. Czy potrafiłbyś odegrać tę rolę?

— Nie miej żadnych złudzeń, Gwidonie, Odda kochała swego narzeczonego; gdyby umarł dla niej, zwróciłaby się ku Bogu, nie mogąc kochać, ani poślubić innego. Tak samo jak pustelnica Odelina, zamknie się, aby błagać Boga o przebaczenie dla wielkiego zbrodniarza.

— Mój biedny Hubercie!

— Zrozumiałem to oddawna; zrezygnowałem się i gorąco sobie życzę, aby Mériadec dał nam dowód swojej niewinności.

— Słuchaj!... Dziewiąta! czy przyjdzie?

Dziewięć uderzeń rozbrzmiało zwolna w dali... Każdy z obecnych powstrzymywał oddech, słuchając.

Punktualność margrabiego de Mériadec była tak dobrze znana i doświadczona, że spodziewano się, wraz z ostatniem uderzeniem usłyszeć odgłos kroków w sąsiedniej sali. Gdyby miał przyjść, byłby w alei dobrze przed dziewiątą i wszedłby do wieży w oznaczonym czasie.

Nic się nie odezwało, żaden odgłos kroków. Conan stwierdzał przez mały otwór w drzwiach, który sobie urządził, że pokój był pusty, żaden cień nie mignął w otworze drzwi szeroko otwartych, oświeconych z zewnątrz światłem księżyca... Nie było go tam!..

Gwido zamilkł; nikt się nie ruszał; można było sądzić, że nikogo nie było w pokoju... Wydzwonił kwadrans...

— Nie przyjdzie — wyrzekł Hubert de Marvigny z przekonaniem.

— Miejmy nadzieję! — wyrzekł szczerze baron de Saint-Hilaire.

— Oby był niewinny! — zawołał Gwido, gotów już odstąpić od swoich przedwczesnych sądów.

— Oby był niewinny! — szepnął Médéric, do ucha Conana, z dziwną radością, że mógł się omylić.

— Jego opóźnienie lub nieobecność nie byłaby jeszcze dowodem, że jest niewinny— odrzekł zacięty starzec. — Niech pan sobie przypomni jego przestrach, gdy czytał... słuchał... jego zmieszanie... strój zielony...

Pomimo słów Conana wszyscy przypuszczać zaczęli, że oburzony, zbuntowany Donat, nie chciał teraz się ukazać, lecz jutro przyjdzie do panny de la Rochemancée, protestując energicznie.

— Mój Boże! — modliła się Odda, drżąca nadzieją — miałbyś litość nademną?... dzięki Ci... Donat chce widać dla mnie tylko samej zachować swoje usprawiedliwienie... Nie, ja w niego nie zwątpiłam...

— Otóż on! — syknął nagle Conan przez zaciśnięte zęby.

— On!! On!! — powtarzali wszyscy, zgnębieni.

Był to on, rzeczywiście, chwiejący się na nogach, złamany; przez chwilę, patrzył w około czy nie zobaczy kogo w ciemnościach; widząc się samym i myśląc, że pierwszy przyszedł na miejsce spotkania, zapominając, że jest jeszcze drugi pokój, usunął się wyczerpany na otomanę, na której przedtem złożone były zwłoki hrabiego de la Rochemancée.

(Ciąg dalszy nastąpi).

wieziony uratowano. Emigracya ma złe i dobre strony. Emigracya jest u nas zjawiskiem naturalnem i koniecznem. Wobec tego Rząd powinien się starać, aby emigracya nie była dzika, lecz była ujęta i sprowadzona we właściwe koryto. Mowca utrzymuje, że są liczne nadużycia ze strony władz administracyjnych. Wkońcu oświadcza, że jakkolwiek pragnie, aby sprawozdanie komisyi było mniej oględne i delikatne, jednak za wnioskami będzie głosować.

P. Lisiewicz podnosi ważność sprawy i wywodzi, że stosunki na polu wychodźtwa wołają o pomstę do nieba. Stosunki polityczne tak się ułożyły, że pod wrażeniem uroczystej chwili zawarcia ugody i roli w niej P. Namiestnika, musimy do jego osoby inaczej się odnosić, niżbyśmy kiedyindziej byli obowiązani. Mowca uważa sprawozdanie komisyi za niewystarczające. Cyfry, zestawione ostatnio przez dr. Englischa, odnoszące się do wychodźtwa naszego, są przestraszające. Mowca atakuje też starostwa i wyraża niezadowolenie z zarządzeń i postępowania władz w sprawie emigracyi. W końcu przedkłada rezolucyę, polecającą Wydziałowi krajowemu, aby jak najrychlej rozpatrzył sprawę ustanowienia krajowych komisarzy do spraw emigracyjnych i na najbliższą sesyę sejmową przyszedł z wnioskami.

Rezolucya p. Stapińskiego nie została poparta, rezolucyę p. Lisiewicza dostatecznie poparto.

Sprawozdawca p. Maiss zaznacza, że p. Staruch pierwotnie żądał wezwania Rządu, aby nie robił żadnych trudności emigracyi zarobkowej. Taka rezolucya sprzeciwiała się ustawom i rozporządzeniom. P. Staruch na komisyi sam złagodził swój wniosek. Komisya mogła po oświadczeniach JE. P. Namiestnika w Sejmie zupełnie odstąpić od wniesienia rezolucyi, ale ponieważ dochodziły skargi, poniekąd uzasadnione, na nadużycia, zgodzono się na obecne wnioski. Rządu mowca nie bierze w obronę, bo on sam się potrafi bronić.

Poprawkę p. Starucha o wstawienie słowa „bezzwłocznie“, sprawozdawca przyjmuje, drugą zaś odrzuca. Rezolucyę p. Lisiewicza przyjmuje w tem znaczeniu, aby ją odesłano do komisyi administracyjnej.

W dyskusyi szczegółowej przemówił jeszcze p. Stapiński, poczem oba wnioski komisyi przyjęto z dodaniem słowa „bezzwłocznie“. Rezolucyę p. Lisiewicza odesłano do komisyi administracyjnej, inne wnioski odrzucono.

P. Witos uzasadniał swoje wnioski w sprawie poprawy bytu organistów, oraz strażników rzek Białej, Kiszelimy i o przystanek kolejowy w Jodłówce *ad* Watki. Wnioski odesłano do odnośnych komisyj.

Dalej uzasadniali swoje wnioski p. Terszakowiec o obwałowanie Dniestru, p. Makuch o uzupełnieniu ustawy o kształceniu nauczycieli, p. Bardl o ukrajowienie dróg powiatowych, w powiecie wielickim i podgórskim, p. Krężel o pomoc dla ludności powiatu pilzneńskiego, dotkniętej klęską powodzi. Wnioski odesłano do właściwych komisyj.

Pan Marszałek krajowy hr. Gołuchowski zawiadamia, że p. Urbański złożył mandat zastępcy członka Wydziału krajowego.

Posiedzenie zamknął JE. Pan Marszałek krajowy o godzinie 10 minut 40 w nocy. Następne dziś.

Sprawy sejmowe.

(Z komisyj i klubów).

☐ Wczoraj do późnej nocy obradowała na drugiem z rzędu posiedzeniu komisya szkolna. Przedmiotem obrad była sprawa organizacyi nowych gimnazyów.

Nad przedmiotem tym obradowali również tak wczoraj, jako też dziś prezesi wszystkich klubów sejmowych.

Obrady są ściśle poufne.

W komisyi administracyjnej załatwiono na podstawie referatu p. Neumanna przedłożenia Wydziału krajowego o dodatkach gminnych konsumcyjnych od trunków, oraz opłatach od widowisk w gminie m. Lwowa.

W komisyi sanitarnej przeprowadzono ogólną rozprawę nad położeniem zdrowotnem w całym kraju.

Regulacya płac nauczycielskich.

☐ Komisya szkolna ukończyła wczoraj wieczorem obrady nad projektem zmiany ustawy krajowej o stosunkach prawnych nauczycieli w publicznych szkołach ludowych i uchwaliła przeprowadzić regulacyę płac nauczycielskich kosztem ośmiu milionów koron.

W obradach komisyi wzięli udział ze strony Rady szkolnej krajowej Wiceprezydent Dembowski i radca Dworu Okęcki, ze strony Wydziału krajowego radca Karol Kucharski.

Obrady komisyi trwały wczoraj od godziny 4 do 7 wieczorem, a w rezultacie komisya uchwaliła opracowane przez p. Germana sprawozdanie i cały projekt ustawy.

Regulacya i podwyższenie płac nauczycielskich, według projektu ustawy, są nader wydatne, a w porównaniu z przedłożeniem Wydziału krajowego, pociągają dwa razy wyższe obciążenie funduszu krajowego. Projekt Wydziału obliczony był na 4,300.000 kor., podczas gdy projekt komisyi obraca się w ramach 8 milionów.

Według projektu komisyi roczne płace nauczycieli będą wynosić: W szkołach pospolitych we Lwowie i Krakowie dla połowy posad 2300 kor., dla drugiej połowy 2100 kor.

W 30 większych miastach, oraz w miastach dodatkowo do tej kategoryi zaliczonych, dla połowy 2100 kor., dla drugiej połowy 1800 kor.

We wszystkich innych gminach po $^1/_3$ części posad 1700 kor. 1500 kor i 1300 kor.

W szkołach wydziałowych we Lwowie i Krakowie po połowie 2700 kor. i 2500 kor., w innych miastach 2500 kor. i 2300 kor.

Tymczasowym nauczycielom wynagrodzenie zostało ustawowo uregulowane i podwyższone w każdej kategoryi o 100 koron rocznie, a nadto we Lwowie i Krakowie oraz w 30 większych miastach otrzymują 20 prc. wynagrodzenia na mieszkanie; w innych miejscowościach 10 prc.

Dodatki pięcioletnie zostały podwyższone w ten sposób, iż każdy dodatek z 6 proponowanych będzie po 200 kor. rocznie.

Również podwyższone zostały znacznie dodatki na mieszkania dla nauczycieli.

We Lwowie i Krakowie pobierać będą nauczyciele 800 kor., nauczycielki 500 kor., nauczycielki zaś zamężne za nauczycielami w tej samej miejscowości, o ile ma tenże mieszkanie służbowe, 300 kor.

W 30 miastach większych wynosić będzie dodatek ten 600 kor. 400 kor. i 250 koron.

W innych miastach 400 kor., 300 kor. i 200 kor.

W gminach wiejskich 200 koron, 200 kor. i 100 kor.

W miejscowościach graniczących zabudowaniami ze Lwowem i Krakowem, 600 kor., 400 kor. i 250 kor.

W gminach graniczących z innemi większemi miastami, 400 kor., 300 koron i 200 koron.

Wreszcie jest dalej postanowienie projektu ustawy, według którego 40 procent dodatku na mieszkanie wliczane będzie do wymiaru emerytury, podobnie, jak to ma miejsce przy urzędnikach państwowych i krajowych.

Komisya uchwaliła nadto zaproponować Sejmowi do uchwały rezolucyę, wzywającą Radę szkolną krajową, aby zaliczając do nowo ustanowionych kategoryj płac nauczycieli, umieszczanych w różnych stopniach dzisiejszego systemu, trzymała się zasady, iż należy do wyższych stopni zaliczać tych nauczycieli, którzy i poprzednio należeli do stopni wyższych bez względu na klasę, a zatem, aby oparła to zaliczanie na liczbie lat służby spędzonej na stałej posadzie.

Gminie miasta Lwowa przyznać ma Sejm z powodu tej regulacyi płac stałą roczną dotacyę, począwczy od 1 lipca b. r. w sumie rocznej 300.000 koron, a Wydział krajowy wstawiać ma corocznie tę dotacyę do funduszu krajowego.

Dodatek drożyźniany dla nauczycieli za rok 1913 uchwaliła komisya wypłacać pro rata parte, licząc za każdy miesiąc służby nauczycielskiej.

Z węgierskiej Izby magnatów.

Węgierska Izba magnatów odbyła w czwartek, 26 lutego, posiedzenie, na którego porządku dziennym znajdowały się wszystkie sprawy załatwione już formalnie przez Izbę posłów. Posiedzenie trwało z dwugodzinną przerwą od godziny 11 przed południem do 8 wieczorem, ale przybrało charakter tak obstrukcyjny, że z nader obfitego porządku dziennego nie zdołano załatwić żadnego istotnego przedmiotu, oprócz kilku zgłoszeń prezydyalnych i sprawozdań komisyjnych o bieżących sprawach weryfikacyjnych. Pozatem, całe posiedzenie wypełnione było długim szeregiem interpelacyi wniesionych przez reprezentowaną bardzo licznie opozycyą w Izbie, oraz żądaniami imiennych głosowań. Tematu do interpelacyi dostarczyły z jednej strony rokowania prezydenta ministrów hr. Tiszy z przywódcami Rumunów, z drugiej kwestya straży parlamentarnej. Prezydent ministrów hr. Tisza udzielił odpowiedzi na wszystkie interpelacye; odpowiedzi te były z natury rzeczy powtórzeniem tego, co przed niedawnym czasem w kwestyi rumuńskiej wypowiedział już w Izbie posłów, a w kwestyi straży parlamentarnej tak w Izbie posłów, jak i w Delegacyach, oraz na ostatniem posiedzeniu Izby magnatów.

Na wywody hr. Tiszy, oświadczył wprawdzie hr. Karolyi, że go nie zadowoliły i że nie przyjmuje ich do wiadomości, w głosowaniu jednak Izba przyjęła odpowiedź prezydenta ministrów 92 głosami przeciw 37.

W odpowiedzi na interpelacyę Jana hr. Hadika w sprawie straży parlamentarnej zaznaczył hr. Tisza, powołując się na swoje oświadczenia w tym przedmiocie, złożone już w tak Delegacyach, jak w obu Izbach Sejmu węgierskiego, że prawie we wszystkich parlamentach, nie wyjmując francuskiego i angielskiego, które pragną zapewnić poszanowanie dla swego regulaminu obrad, bywa używana siła zbrojna do zapobiegania wykroczeniom przeciw porządkowi obrad.

Poruszona zaś przez interpelanta afera Gerö-Hedervary dotyka prawa nietykalności członków Izby posłów, o którem rozstrzyga wyłącznie i samodzielnie taż Izba.

Minister honwedów baron Hazai zaznaczył w tej samej kwestyi, że straż parlamentarna nie jest powołana do pełnienia funkcyi przeciwnych jej charakterowi wojskowemu, a ustawa o straży tej wylicza wypadki, w których wolno jej zrobić użytek z broni.

Na żądanie opozycyi zarządzono imienne głosowanie nad przyjęciem do wiadomości rządowych odpowiedzi na interpelacye hr. Hadika. Oświadczenia rządowe przyjęto znowu 92 głosami przeciw 35

Budapeszt. Izba magnatów obradowała wczoraj nad podwyższeniem kontyngentu rekruta. Członek Izby Pronay zauważył, że ustawy wojskowe z r. 1912 zostały załatwione w Sejmie w sposób niekonstytucyjny. Dzisiejszy system rządu węgierskiego polega na panamie i gwałtach. Za słowa te przewodniczący przywołał Pronaya do porządku.

Minister honwedów gen Hazai wskazał, że Europa zbroi się gorączkowo, cień wojny pada i na nas, a w wojnie tej przegrywający albo traci życie, albo poddany będzie amputacyi. Ludność ponosi ofiary nie dla armii, lecz dla siebie i kraju. Nasza armia w porównaniu z innemi państwami stoi na niższym stopniu i konieczne jest jej powiększenie. Ustawę przyjęto po przeprowadzeniu dyskusyi ogólnej i szczegółowej.

Następnie obradowano nad pragmatyką służbową kolejarzy i uchwalono ją.

Członek Izby Michajlowic złożył imieniem Chorwatów oświadczenie identyczne z oświadczeniem, złożonem w Izbie posłów.

Następnie Izba uchwaliła ustawę o sądach przysięgłych i rozpoczęła dyskusyę nad reformą prasową.

Ziemstwa na Rusi.

Wprowadzona w 6 guberniach przez ukaz 27 marca 1911 r. ustawa samorządu ziemskiego, uledz ma niebawem pewnym zmianom. Najważniejsze z tych zmian, zaproponowanych Dumie przez ministerstwo spraw wewnętrznych, są następujące:

Przedewszystkiem ministerstwo uważa udział w ziemstwie przedstawicieli większej własności rossyjskiej za niedość przez ustawę zabezpieczony. Wprawdzie system kuryj narodowościowych, zastosowany do samorządu ziemskiego na Rusi przez ukaz 27 marca 1911 r., nadał wszędzie przewagę żywiołowi rossyjskiemu nad polskim, jednocześnie jednak powstała u rządu obawa, że w kuryi rossyjskiej własności rolnej, mającej największą liczbę radnych do wyboru, drobna i średnia własność zmajoryzuje własność wielką. Obawę tę wywołała okoliczność, że przy pierwszych wyborach ziemskich w r. 1911 w powiatach: dubieńskim, zwiahelskim, zasławskim i rówieńskim gubernii wołyńskiej, oraz w powiecie czerkawskim, gubernii kijowskiej, homelskim gub. mohylowskiej i winnickim gub. podolskiej liczba wyborców z większej własności, biorących udział w wyborach okazała się niższą od przedstawicieli średniej i drobnej własności.

Wskutek tego ministerstwo proponuje podział kuryi wyborczej rossyjskiej na nowe kurye — majątkowe: jedną dla posiadaczy pełnego cenzusu wyborczego (wielka własność), drugą dla pełnomocników średnich i drobnych właścicieli ziemskich, nie licząc włościan we wsiach, którzy stanowią osobną kuryę, przyczem stosunek liczby radnych powiatowych z każdej kuryi majątkowej odpowiadać ma stosunkowi wzajemnemu wartości nieruchomości, znajdującej się w danym powiecie w rękach większej własności z jednej strony, — a drobnej i średniej — z drugiej strony; liczba radnych z kuryi średniej i drobnej własności nie może przytem przewyższać jednej trzeciej ogólnej liczby radnych Rossyan i być mniejszą, niż 3 radnych przy 12 i więcej radnych powiatowych Rossyan, i mniejszą, niż 2 przy mniejszej ich liczbie.

Podobne kurye majątkowe pragnie ministerstwo utworzyć i dla Polaków, jednak tylko w tych powiatach, w których własność średniej i drobnej własności polskiej dosięga wysokości, umożliwiającej wybór przynajmniej jednego radnego. Powiatów takich jest na całej Rusi i Białej Rusi 15: 5 w gub. witebskiej, 2 na Wołyniu, 1 w gub. kijowskiej, 4 w gub. mińskiej i 3 w gub. mohylowskiej.

Zdaniem ministerstwa określony przez projekt udział przedstawicieli wielkiej oraz średniej i drobnej własności w ziemstwie na ogół odpowie faktycznemu ich udziałowi obecnie i tylko zapobiegnie niepożądanym, według ministerstwa, zmianom na przyszłość.

Drugą zmianą, którą projektuje ministerstwo jest, by cenzus szacunkowy (nieruchomości nie rolne) podnieść z 7·5 tysiąca rubli do 15 tysięcy rubli.

Dalej, na władzę eparchialną ministerstwo proponuje nałożyć obowiązek delegowania do zebrań powiatowych ziemskich po trzech duchownych prawosławnych, a do gubernialnych po czterech, gdyż obecnie duchowieństwo prawosławne posiada tylko prawo udziału w wyborach ziemskich na Rusi na zasadach takich, jak wszyscy inni właściciele ziemscy.

Ponieważ samorząd miejski w Mińsku zbudowany na zasadach niekorzystnych, (jak cały samorząd miejski na Rusi i Litwie), stanowi w systemie samorządowym ziemskim odrębną jednostkę powiatową ziemską, a Rada miejska Mińska, pełniąca jednocześnie funcye Rady ziemskiej, składa się w przeciwieństwie do wszystkich innych Rad ziemskich na Rusi i Białej Rusi, w znacznej większości z Polaków, zarząd zaś miasta Mińska — z Polaków wyłącznie, przeto ministerstwo proponuje zmienić ordynacyę wyborczą samorządową Mińska w duchu kuryj narodowościowych. Polacy stanowią 20 prc. ludności Mińska, a wartość posiadanych przez nich nieruchomości — 66 prc. ogółu wartości nieruchomości; ministerstwo dążąc do wynalezienia cyfry pośredniej proponuje, aby liczba radnych — Polaków wynosiła dwie piąte ogółu radnych Mińska.

Projekt powyższy ma wybitne więc cechy antipolskie.

Przesilenie w Szwecyi.

Upadek gabinetu Staaffa i złożenie przewodnictwa w Radzie ministrów w ręce Hamarskjeölda nie położyły jeszcze kresu przesilenia w Szwecyi.

Przesilenie to nie jest chwilowym tylko rozłamem, ale konfliktem kierunków zdawna nurtujących w społeczeństwie. Już ostatnia walka wyborcza, zakończona klęską konserwatystów, toczyła się pod znakiem reformy wojskowej. W tych wyborach padło 180.000 głosów na partyę konserwatywną, 242.000 pozyskał obóz liberalny, a 172.000 przypadło socyalnym demokratom. Odpowiada to mniej więcej rozdziałowi zawodów w kraju, gdyż 48 prc. ludności oddaje się rolnictwu, 33 prc. uprawia przemysł, 12 prc. zajętych jest w handlu, a 7 prc. w służbie państwowej. Owóż z tej ludności 180.000 wyborców oświadczyło się za reformą wojskową a 414.000 przeciwko reformie. Z chłopskich wyborców 19 prc. głosowało na kandydatów socyalistycznych.

Z cyfr powyższych wynika, że życzenia przedłożone niedawno przez deputacyę chłopską królowi, do niedawna jeszcze nie były tak powszechne, jak obecnie. Jakoż koalicyjny, socyalistyczno-radykalny gabinet występował wcale radykalnie, a kładł cały nacisk raczej na politykę wewnętrzną, niż zagraniczną, opierając się na przeświadczeniu, że kraj tak daleko stojący zdala wielkich dróg polityki międzynarodowej, nie ma powodu do obaw o swą integralność. Ale na tem stanowisku niedługo zdołał utrzymać się rząd szwedzki. Zarówno Szwecya, jak Norwegia wyrwane zostały z kwietyzmu. Wir polityki międzynarodowej wciągnął także te państwa w swe koło i to właśnie stało się powodem, że skostniały liberalizm, łudzący się sielanką pozycyi „na uboczu“, musiał kapitulować.

Przeprowadzona już prawie w zupełności reforma wojskowa duńska wynikła z obawy, że niebezpieczeństwo wojny angielsko-niemieckiej grozi Danii poprostu zdruzgotaniem. Już przedtem podobnie chmurne przewidywania doprowadziły w Belgii do obwarowania Skaldy, a w Holandyi wywołały znaną sprawę vlissingeńską.

Jakież obawy zmusiły Szwecyę do wyrwania się z pęt dawnej idyli? Może nie pomylimy się, jeśli energię, z jaką król przeciwko większości parlamentu i przeciwko poprzedniemu rządowi przemawia za zbrojeniami, przypiszemy wpływowi mowy wygłoszonej w jesieni r. z. na wodach skandynawskich przez cesarza Wilhelma. Treścią tej gorącej mowy była idea zjednoczenia wszystkich ludów germańskich. Obok tego

musiała polityka szwedzka zrozumieć, że półwysep skandynawski stanowi dla Rossyi zaporę w jej dążeniach do zawładnięcia morzami świata. Po utracie portu Artura kwestya to pierwszorzędnej wagi dla Rossyi. Zachodzi także obawa, iż Rossya nie zawaha się w razie potrzeby wymusić na Szwecyi i Norwegii przemarszu dla wojsk swych.

W sferach włościańskich nie zajmują się oczywiście tak daleko sięgającemi przewidywaniami. Ale tam wiedzą dobrze, co dzieje się w Finlandyi, a już to samo wystarcza, by i w owych kołach zrozumiano konieczność zbrojeń i aby nie mogła przynieść uspokojenia nawet myśl, że przecie zamach na Szwecyę wprowadziłby Rossyę w konflikt z Anglią.

Tak więc sprawa zbrojeń stała się w oczach włościaństwa szwedzkiego nietylko aktualną, lecz wprost piekącą, a jeśli większość może być traktowana jako całość, to powiedzieć można, iż obecnie cała Szwecya uważa kwostyę zabezpieczenia kraju na wszelki wypadek za najważniejszy problem. Jeśli zaś król Gustaw temu przeświadczeniu dał wyraz, to obca mu była wszelka chęć naruszenia konstytucyi. a kierował się jedynie intencyą dopomożenia sprawie leżącej narodowi na sercu.

Niemniej jednak przesilenie obecne jest przesileniem konstytucyjnem, a gabinet Hamarskjeölda przystąpi do nowych wyborów jako gabinet *in statu belli*. Już obecnie nowy szef gabinetu przygotowuje kadry wojenne. Oto powstaje pod jego egidą nowe stronnictwo liberalne: partya narodowo-liberalna, w której do solidarnej pracy mają podać sobie ręce ludowcy i burżuazya, przeciwko socyalnej demokracyi zasadniczo przeciwnej wszelkim zbrojeniom. Nowe stronnictwo ma walczyć o jak najszybsze załatwienie reformy wojskowej w duchu enuncyacyi królewskiej, i dopiero też wówczas, gdy ona zdoła uporać się z ową kwestyą, przesilenie będzie można uważać jako zażegnane.

KRONIKA.

Lwów, 28 lutego.

Kalendarz.

Niedziela, (1 marca):
Albina b. — Budzisława. — Panfyłyja.
Wschód słońca o godzinie 6·07 rano, zachód słońca o godzinie 5·05 po południu.

Poniedziałek, (2 marca):
Symplicyusza. — Radosława — Fteodora.
Wschód słońca o godzinie 6·05 rano, zachód słońca o godzinie 5·07 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 4 Cel.

□ **Uroczysty akt zaprzysiężenia nowego kuratora ekonomicznego Zakładu narodowego im. Ossolińskich,** p. Michała Baiera odbył się dziś o godzinie 12 w południe w biurze prezydyalnem krajowego sądu cywilnego we Lwowie.

W akcie tym wzięli udział: Prezydent sądu krajowego p. Łuczkiewicz, oraz radcy sądowi dr. Warmski i Milski, kurator literacki Ossolineum Andrzej ks. Lubomirski, ze strony Namiestnictwa radca Wawrausch i komisarz powiatowy Kłosowski, ze strony Wydziału krajowego radcy Kucharski i Jędrzejowski, ze strony reprezentacyi m. Lwowa wiceprezydenci dr. Stahl i dr. Schleicher.

Prócz tych przedstawicieli władz, powołanych w myśl ustaw Zakładu narodowego im. Ossolińskich do uczestnictwa w akcie zaprzysiężenia, przybyło wiele osób, między niemi liczne grono pań — akt ten bowiem musi się odbywać publicznie.

Wśród gości byli obecni: zastępca P. Marszałka krajowego w Wydziale kraj. dr. T. Pilat i b. członek Wydziału krajowego Wereszczyński.

Prezydent Łuczkiewicz przedstawił zebranym cel, w jakim się zgromadzono, zwrócił uwagę p. Baiera na ważność przysięgi, poczem dr. Warmski odczytał rotę, a p. Baier ją powtórzył.

Po przysiędze nowy kurator ekonomiczny p. Baier, jakoteż reprezentanci władz podpisali rotę przysięgi, na czem zakończono uroczystość, po dokonaniu wspólnej fotografii.

— (*w*) **Bal u JE. Dulęby w Wiedniu** należał do najświetniejszych zabaw polskiego karnawału. Wspaniałe sale hotelu Metropol nie widziały już dawno tak licznego zebrania, tak pięknych toalet i tak ożywionych tańców. Na zaproszenie gościnnych gospodarzy pospieszyli wszyscy. Nie zbywało więc na przedstawicielach świata obywatelskiego i wysokiej hierarchii urzędniczej, przedewszystkiem zaś dopisała młodzież, która tańczyła do upadłego, nadając całej zabawie ton niezwykłej ochoty i animuszu. Pod wodzą pp. Lewakowskiego i Kotrębskiego stanęło do kadryla 60 par, a do kolacyi podanej w *halu* zasiadło przeszło 150 osób.

Dzięki nadzwyczajnej uprzejmości gospodarstwa i umiejętnemu doborowi towarzystwa, zabawa przeciągnęła się do rana. Białego mazura tańczono o świcie.

— **Mianowania i przeniesienia na kolejach państwowych.** Antoni Lewicki, st. kom. maszyn z Przemyśla, mianowany zastępcą naczelnika warstatów w Nowym Sączu, a Adam Hupczyc, star. kom. maszyn, naczelnikiem oddziału montowania wozów w warstatach we Lwowie.

Przeniesieni: Leopold Bielecki, st. rew. i nacz. stacyi Synowódzko wyżne do Stryja; Fryderyk Wegscheider, st. rew. z oddziału V. dyrekcyi do urzędu ruchu we Lwowie; Bazyli Towarnicki, adj. z Przemyśla do Brodów; Roman Michałowski, asyst. z Przemyśla do Lwowa; Władysław Nowosielski, asp. ze Stryja do Lwowa; Kazimierz Elster, asyst. ze Stanisławowa do Przemyśla.

— **25-letni jubileusz.** Znana powszechnie firma „Księgarnia Polska“ B. Połonieckiego we Lwowie obchodzi w dniu 1 marca b. r. 25-letni jubileusz swojego istnienia; z okazyi tej uroczytości odbędzie się w Bazylice (Archikatedrze) obrz. łać. Msza św. dziękczynna o godzinie 9 rano, urządzona staraniem współpracowników wspomnianej firmy.

— **Wystawa jubileuszowa** Towarzystwa sztuk pięknych w Krakowie. Celem uświetnienia 60 rocznicy swego istnienia urządza Towarzystwo sztuk pięknych wystawę pod nazwą: I. Salon wiosenny. Wystawa obejmie dzieła współczesne polskich artystów z dziedziny rzeźby, malarstwa i sztuki stosowanej. Inicyatorowie wystawy wychodzą z założenia, że wszystkie trzy powyżej wyliczone gałęzie powinny się złączyć na jubileuszowej wystawie w jedną harmonijną całość. Stosownie do tego będzie staraniem zarządu cel ten osięgnąć przez odpowiednie przekształcenie wnętrza gmachu i w ten sposób uzyskanie dla wystawy, mimo małych przestrzeni, najkorzystniejszych warunków. Pomieszczone będą w salach: Rzeźba i drobna plastyka, malarstwo, grafika i meble, wnętrza willowe, urządzone przez „Krakowskie warstaty“, malarstwo i rzeźba.

Towarzystwo stara się o udzielenie na wystawę jubileuszową państwowych medali złotych i srebrnych, tudzież czyni starania o zakupy z wystawy na rzecz Państwa, kraju i miasta do zbiorów publicznych.

Wreszcie zarząd Towarzystwa postanowił poczynić w czasie trwania tej wystawy znaczniejsze zakupy dzieł sztuki do rozlosowania, tudzież rozwinąć akcyę nad stworzeniem funduszu emerytalnego i zapomogowego dla artystów polskich oraz wdów i sierót po nich.

Katalog wystawy będzie ilustrowany rysunkami umyślnie na ten cel nadesłanymi przez wystawców.

Program związanych z wystawą uroczystości rozesłany będzie zaproszonym gościom i wystawcom ośm dni przed otwarciem wystawy.

— **Nowy urząd pocztowy.** Z dniem 1 marca br. wchodzi w życie nowy urząd pocztowy w miejscowości Liczkowce pow. Husiatyn, z urzędową nazwą „Liczkowce“. Urząd ten łączy się z siecią pocztowa za pomocą istniejącej jazdy posłańczej na przestrzeni Horodnica-Husiatyn. Do miejscowego okręgu doręczeń nowego urzędu pocztowego przydzielono gminę Liczkowce z wsią Matwijówka, tudzież obszar dworski Liczkowce, zamiejscowy zaś okręg doręczeń tego urzędu tworzyć będą gmina Trybuchowce jakoteż obszar dworski Trybuchowce z gajówką Dębina, leśniczówką Bereźniak i grupą domów na liczkowieckim gruncie.

— **Otwarcie składnicy pocztowej.** Z dniem 1 marca b. r. zaprowadza dyrekcya poczt i telegrafów w miejscowości Rzędzin, — należącej do okręgu doręczeń urzędu pocztowego w Tarnowie 1 składnicę pocztową z rozszerzonym zakresem czynności i służbą doręczeń wraz z doręczaniem listów sądowych.

Składnica ta połączona będzie z urzędem pocztowym w Tarnowie 1 zapomocą tygodniowo sześciorazowego posłańca pieszego.

— **Dar na ubogich.** P. Ignacy Braunschweig, kierownik firmy „Głogowski i Spka“ we Lwowie, złożył imieniem tejże firmy kwotę 200 (dwieście) koron z okazyi przeniesienia firmy do nowego lokalu przy ulicy Akademickiej l. 5, na rzecz ubogich gminy miasta Lwowa bez różnicy wyznania.

— **Od rodziny ś. p. Alfreda Burzyńskiego** otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie: Wbrew wszelkim pogłoskom, uwłaczającym pamięci ś. p. dr. Alfreda Burzyńskiego na temat samobójstwa, czy pojedynku amerykańskiego, oznajmiamy, że ś. p. dr. Alfred Bnrzyński wyjechał dla wypoczynku do sanatoryum „Neu-Witelsbach“ w Monachium i tam nagle na udar serca zakończył życie.

Pogrzeb ś. p. zmarłego odbył się w dniu 25 b. m. w Monachium na dworzec kolejowy w asystencyi duchowieństwa i tamtejszej kolonii polskiej. Eksportacya zwłok odbędzie się we Lwowie, dnia 2 marca b. r. o godzinie 2 po południu z głównego dworca kolei na cmentarz Łyczakowski.

— **Opłaty miejskie.** Magistrat Lwowa publikuje w interesie ogółu przepisy i zarządzenia, tyczące się spłaty i egzekucyi gminnego podatku czynszowego, podatku wodociągowego i innych opłat miejskich. Gminny podatek czynszowy, podatek wodociągowy i inne opłaty miejskie należy spłacać bezpośrednio w kasie miejskiej. Tylko należyte pokwitowanie kasy m. uważane będzie za dowód spłaty. Urzędnikom i funkcyonaryuszom, pełniącym obowiązki egzekutorów podatków, nie wolno przyjmować od kontrybuentów pieniędzy na spłatę zaległości egzekwowanej.

Jeżeli zatem restant wręczy egzekutorowi lub innemu funkcyonaryuszowi Magistratu gotówkę na spłacenie jakiej należytości czyni to na własne niebezpieczeństwo i obowiązkiem restanta jest dopilnować doręczenia formalnego kwitu kasowego względnie poczynić kroki stosowne do uchronienia się od możliwej szkody.

Wyjątek od powyższej reguły stanowi: a) jeżeli funkcyonaryusz pełniący obowiązek egzekutora zajął gotówkę jako ruchomość w drodze egzekucyi, tudzież b) przy ściąganiu gminnego podatku czynszowego i podatku wodociągowego od lokatorów, których właściciele realności wykazali Magistratowi do egzekucyi; ci bowiem winni spłacać przypadające należytości tylko za pośrednictwem egzekutorów miejskich.

Egzekutor otrzymawszy pewną kwotę tytułem gminnego podatku czynszowego lub podatku wodociągowego, obowiązany jest wydać płacącemu lokatorowi pokwitowanie.

Strażnikom miejskim nie wolno bezwarunkowo odbierać od stron jakichkolwiek należytości.

Przy każdym egzekucyjnem zajęciu winien egzekutor spisać dokładny protokół i wezwać strony interesowane do podpisania go. Oświadczenie stron tyczące się przedmiotu, winien egzekutor w streszczeniu wciągnąć do protokołu a na żądanie dozwolić wpisania go restantom.

— **Na herbaciarnię dla ubogich** przy ul. Grodeckiej l. 19 złożono w dalszym ciągu następujące datki pp.: ks. kanonik Henryk hr. Badeni 40 kor., Aleksandrowie Bienieccy pół kilograma herbaty i 5 kor., Skulska 5 kor., Anna Latayner 5 kor., Józefa Breiterowa 6 kor., dr. Marya Pogonowska 4 kor., Drohojowska 5 kor., Marya Endersowa 5 kor., Marya Łomnicka 5 kor., Julia Abrysowska 10 kor., Józefa Kulińska 2 kor., Józefa Kotowiczowa 10 kor., Elżbieta Kapuścińska 10 kor., dyr. Tow. wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie 100 kor., galic. Bank ludowy rolnictwa i handlu 20 kor., Kasyno narodowe 40 kor., ks. kanonik Jełowicki 5 kor., Bożena Milska 10 kor., Bank hipoteczny 50 kor., Marya Hugetowa 5 kor., Marya Machetowa 20 kor., Didolić i Prpić 10 kor., Mieczysławowa Szymańska 6 kor., Janowie Dylewscy 10 kor., Romanowa hr. Potocka 20 kor., radca Cesarski Hermann Dattner 20 kor., Felicya hr. Comello 300 kor.

Za wszystkie datki w imieniu biednych serdecznie dziękuję. *M. Michalska.*

— **Szpital OO. Bonifratrów w Krakowie** wydał jak co roku, sprawozdanie, które wymownie świadczy o wielkiej użyteczności tego Zakładu.

W ubiegłym roku leczono w zakładzie ogółem 1821 chorych, a w tej liczbie 112 pozostałych z roku 1912. Przyjęto do szpitala 1709, z których było: rzym.-kat. obrządku 1574, grecko-katol. 22, prawosławnych 4, ewangelików 4, izraelitów 105. Szpital opuściło: wyleczonych 1055, z polepszeniem 411, niewyleczonych 71, zmarło 171, razem 1708 chorych. Chorzy przebywali w szpitalu ogółem 30.608 dni, przeciętna zaś ilość dni leczenia każdego chorego wynosiła 19 5 dni.

Chorych na gruźlicę pozostało w leczeniu 16 na rok 1914.

Ambulatorya szpitalne udzieliły bezpłatnej pomocy lekarskiej 34.211 chorym, z której to pomocy korzystali w 15.331 wypadkach mieszkańcy Krakowa, w 8766 wypadkach mieszkańcy Podgórza, w 10.114 zaś wypadkach tak mieszkańcy okolicznych miejscowości, jakoteż i pobliska ludność Królestwa Polskiego. W ogólnej liczbie ambulantów było 2269 żołnierzy.

Lekarstw zaordynowano w ciągu r. 1913 w łącznej wartości 4922 K 16 h., opatrunki chirurgiczne wynosiły sumę 5659 K 65 h.

Szpital OO. Bonifratrów zasługuje na jak największe poparcie całego społeczeństwa.

— **Sierota po adjunkcie podatkowym,** kaleka, zmuszona utrzymywać się z pensyi sierocej w kwocie 13 kor. miesięcznie, ginie wprost z głodu. Polecamy ją jak najgorętszej ofiarności naszych czytelników. Wszelkie datki przyjmuje administracya *Gazety Lwowskiej:* dla sieroty Stanisławy Oplustil.

— **Dla 85-letniej staruszki** Zofii Goł..., wdowy po wybitnym publicyście i działaczu społecznym, zniedołężniałej i schorowanej, pozostającej w okropnej nędzy, złożyła w administracyi *Gazety Lwowskiej* p. N. N. ze Lwowa 10 koron.

△ **Amator ryb.** Michał Horynia, dozorca realności przy ul. Kazimierzowskiej l. 14, doniósł policyi, że niejaki Wasyl Semerak, obecnie bez zajęcia, kradnie ustawicznie z magazynu znajdującego się w podwórcu tej realności śledzie i moskale.

△ **Sprytne „przedsiębiorstwo“.** Do policyi weszło doniesienie ze strony biura koncertowego M. Türka na woźnego Macieja Mykitkę, który wpadł na pomysł ubocznego zarobkowania przy funkcyi biletera. M. wpuszczał na salę w czasie koncertów za minimalną opłatą amatorów muzyki, czem wyrządzał szkodę przedsiębiorcy biura koncertowego. Onegdaj został schwytany na takiej manipulacyi. Podczas rewizyi przeprowadzonej u niego doryweżo, okazało się, że M. wpuścił w ten sposób przeszło 20 osób na salę. Mykitce zakwestyonowano 18 koron.

△ **Schwytanie złodziei.** Agent policyjny idąc wczoraj ulicą Żulińskiego, spostrzegł dwu ludzi, uchodzących szybko z tłumokami, a poznawszy w nich notowanych złodziei, puścił się za nimi w pogoń. Ludzie ci uciekli do domu pod l. 5 przy ul. Grottgera, więc agent wezwał do pomocy trzech żołnierzy policyjnych i przychwycił dwu złodziei; są nimi: Franciszek Winarski i Franciszek Zamłyński, obaj bez zajęcia. W piwnicy znaleziono cały magazyn skradzionych rzeczy a wśród zbiegowiska, jakie powstało, zjawił się zamieszkały w ul. Piekarskiej p. Maryan Szurlej, urzędnik Banku krajowego i podał, że przed chwilą rozbito drzwi jego mieszkania i skradziono mu znalezione w piwnicy rzeczy.

△ **W wozach miejskiej kolei elektrycznej** znaleziono: kartę abonamentową dla kształcącej się młodzieży, 2 klucze, książkę (powieść), kartę abonamentową i portmonetkę z drobną kwotą i ołówkiem.

△ **Kronika policyjna.** Dorożkarzowi M. Tennenbaumowi skradziono wczoraj w nocy w ul. Karola Ludwika koc do nakrywania koni, wartości 25 kor. — P. A. Grünhartowej skradziono z mieszkania czarne boa futrzane, broszkę złotą i biały szal. — P. W. Sabatowi skradziono z podwórza realności przy ul. Potockiego l. 9 czarnego psa rasy nowofunlandzkiej. — W domu przy ul. Kurkowej l. 28 rozbito strych p. A. Horowitzowej i skradziono obrusy i prześcieradła, wartości 120 koron. — W domu przy ul. Nabielaka l. 15 otworzono mieszkanie Damazego Herburta i skradziono mu kilka ubrań, płaszcz czarny i zegarek.

— **Aresztowanie fałszerzy monet.** W Michałkowicach — jak donoszą z Morawskiej Ostrawy — aresztowano instalatora Franciszka Zguta i jego szwagra, palacza Wojciecha Kapalę w chwili, gdy chcieli zmienić fałszywą pięciokoronówkę. W mieszkaniu ich, podczas przeprowadzonej rewizyi znaleziono rozmaite formy do odlewu i znaczny zapas falsyfikatów.

— **Trzęsienie ziemi.** Aparaty seismograficzne obserwatoryum marynarki w Tryeście zanotowały we czwartek, 26 b. m., o godzinie 6 15 minut rano trzęsienie ziemi w oddaleniu 4700 klm.

— **Zabytek historyczny.** Historyczny prom pod Kownem, zbudowany w r. 1812 przez Napoleona w celu przeprawienia wojsk przez Niemen, który to prom dotychczas był w użyciu, pozostawał zawsze przez zimę w Kownie. Ostatniej zimy urwała go powódź i zapędziła do Zapiszek, gdzie uwięziły go lody. Gdy poziom wody w Niemnie zaczął wzrastać, starano się o uratowanie historycznego promu, lecz przygotowania podjęto za późno i prom razem z lodami popłynął w stronę Prus. W drodze przytrzymał go pewien gospodarz i domagał się za uratowanie promu od rządu 15 rubli nagrody. Gdy ofiarowano mu tylko 5 rubli, odwiązał liny i prom poszedł z wodą na stronę pruską, gdzie — jak donoszą z Eydkun — uległ zniszczeniu.

— **Echa sprawy Ronikiera.** Z Warszawy donoszą, że obrońca Ronikiera adwokat Sterling odwiedził Ronikiera w więzieniu, aby porozumieć się z nim co do wniesienia akcyi kasacyjnej. Ronikier, który otrzymał wyrok, studyuje go i robi notatki, które posłużą obrońcom jako informacya do wniesienia akcyi kasacyjnej. Wiadomość, jakoby obrońcy w razie uwzględnienia skargi kasacyjnej, zamierzali wnieść prośbę o wydalegowanie do nowej rozprawy sądu w Wilnie lub Kijowie, jest nieprawdziwa.

— **Śledztwo pierwiastkowe przeciw ordynatowi Bispingowi** będzie ukończone w tym tygodniu, poczem akta śledcze będą doręczone Bispingowi, aby po ich przejrzeniu oświadczył się co do uzupełnienia śledztwa. Po złożeniu oświadczenia przez Bispinga akta pójdą do prokuratora Herschelmanna, który wygotuje akt oskarżenia.

— **Śmierć pod kołami automobilu.** We środę, 25 b. m., wieczorem najechał w Wiedniu na Mariahilferstrasse prywatny automobil z taką siłą na nieznaną z nazwiska kobietę, w wieku około 60 lat, że niebawem zmarła wskutek odniesionych obrażeń.

— **Kursa** Giełdy zbożowej i towarowej we Lwowie dnia 27 lutego 1914. Godzina 5 po południu. Ropa a) marka borysławska na marzec ofiarowano od 8.13 kor., żądano od 8.14 kor., bez transakcyi.

Usposobienie: słabe.

Kupiono po 18.18 kor., z prawem żądania 15 marca b. r. podwójnej ilości po tej samej ceni.

Kronika prowincyonalna.

§ Obywatelstwo honorowe. Rada miasta Jaworowa nadała burmistrzowi p. Stanisławowi Lechowiczowi obywatelstwo honorowe, w uznaniu zasług poniesionych około rozwoju miasta.

§ Pożar w Zakopanem. Na Kamieńcu koło Starej Polany spalił się dom montera Józefowicza. W gaszeniu pożaru brała udział miejscowa straż pożarna oraz uczestnicy wojskowych kursów narciarskich.

Kronika zagraniczna.

* Katastrofa w kinoteatrze. Podczas przedstawienia kinematograficznego w teatrze Marcucciego w Salerno zapalił się we wtorek 24 bm., kawałek filmu, co gdy spostrzegła publiczność, w panicznym strachu rzurzuciła się ku wyjściu. W ścisku pięć osób, w tem dwu żołnierzy poniosło śmierć wskutek uduszenia.

* Kapelusz Ryszarda Wagnera. Na licytacyi w hali aukcyjnej w Londynie sprzedano onegdaj siwy kapelusz filcowy Ryszarda Wagnera, który sławny kompozytor pozostawił hrabiemu Albertiemu, za 470 koron.

* Tragiczny wypadek podczas pochodu karnawałowego. W Tunisie podczas wtorkowego pochodu karnawałowego zdarzył się tragiczny wypadek. Na jednej z ożywionych ulic, któremi przeciągał pochód, zawalił się nagle balkon, na ktorym stało kilka osób. Trzy osoby poniosły śmierć na miejscu, dziewięć innych odniosło ciężkie obrażenia.

* Katastrofa tramwayowa w Manchester. Z powodu zbyt szybkiego tempa jazdy jeden z wozów kolei elektrycznej w Manchester wyskoczył we środę z szyn i przewrócił się, przyczem 30 osób, które nim jechały odniosły ciężkie obrażenia. Z wozu pozostały tylko drzazgi.

* Nowe zaburzenia cywilnych i wojskowych. Z Strassburga telegrafują: Ze strony kompetentnej donoszą o trzech nowych wypadkach ataków na wojskowych. Ubiegłej soboty wieczorem ośmiu cywilnych spotkawszy w pobliżu placu Metzkiego podoficera pułku artyleryi polnej nr. 51, zelżyło go i wezwało, aby stanął. Podoficer odrzekł, aby nie napastowali go, bo użyje broni. Gdy mimo to jeden z nich natarł na niego z nożem w ręku, dobył on szabli i zanim jeszcze tamten zdążył pchnąć go nożem, uderzył napastnika tak silnie w głowę, że ten krwawiąc i krzycząc, uciekł. Towarzysze jego również zbiegli.

W poniedziałek wieczorem czterech cywilnych bez powodu napadło w pobliżu nowej miejscowej kasy chorych na żołnierza sanitarnego i obiło go. Tegoż wieczora żołnierz na warcie przed polem stajennem na poligonie patrolując, usłyszał słowa: „Ja dziś wieczorem jeszcze zabiję wartę“. Żołnierz zawołał: „Stój!“ nie otrzymał jednak odpowiedzi i dwie osoby, które widocznie były w polu, napadły na niego i potrąciły go. Żołnierzowi nie udało się nabić broni podczas tego ataku, tak że napastnicy uciekli. Z powodu tego zajścia zarządzono, że wszystkie warty za miastem odtąd mają stać tam z nabitą bronią.

* Najstarsza kobieta w Szlezwig-Holstein. W nocy z wtorku na środę zmarła, jak donoszą z Flensburga, najstarsza kobieta w Szlezwig-Holstein. Była nią 103-letnia Marya Engelke.

* Z awiatyki. W Chartres wzniósł się onegdaj lotnik Garros na dwupłaszczyznowcu z czteroma pasażerami do wysokości 3.150 metrów, zdobywając tem rekord światowy.

* Śmiertelny wypadek w górach. Z Chur donoszą: Podczas wycieczki na ski na Piz Danis (w Szwajcaryi) spadł tak nieszczęśliwie, wskutek usunięcia się śniegu, 47-letni Ryszard Spitzner, emer. rotmistrz armii austro-węgierskiej, że na miejscu wyzionął ducha.

* Zbyt obfity połów śledzi. Jak donoszą z Hamburga, dokonano tam w ostatnich dniach tak nadzwyczajnie obfitego połowu śledzi, że niepodobieństwem jest taką masę przyprawić i umieścić w beczkach. Wielkie ilości śledzi musiały być zużyte jako nawóz.

Niezwykłe oszustwo z gazem. Automaty gazowe, po wielu już miastach zaprowadzone, mają gazomierze, które za wrzuceniem odpowiedniej monety wydają ściśle oznaczoną ilość gazu. Nadużycie z niemi możliwe jest tylko w ten sposób, iż zamiast monety wrzuci się kawałek metalu stosownej wielkości, ale ponieważ automat przytwierdzony jest stale do miejsca i przeznaczony jest tylko dla wiadomego konsumenta, przeto nadużycie wykryje się natychmiast za najbliższem wybieraniem pieniędzy przez urzędnika gazowni.

Otóż w Honolulu zaszedł przypadek malwersacyi bardzo oryginalny z takim automatem gazowym, mianowicie zarząd gazowni przekonał się, że pewien konsument używał gazu, a mimo tego nigdy nie znaleziono pieniędzy w automacie za spalony gaz. Wszelkie sposoby wykrycia, jakim fortelem ów konsument oszukiwał gazownię, nie doprowadziły do żadnego rezultatu i niepomogła nawet wymiana automatu na inny.

Konsument na zapytania o przyczynę odpowiadał krótko i węzłowato, iż nie widzi potrzeby wrzucania pieniędzy, skoro mu automat bez tego dostarcza gazu.

Ostatecznie gazownia nie mogąc dojść do wykrycia sposobu malwersacyi oświadczyła owemu konsumentowi, iż mu zapewnia zupełną bezkarność i daruje należytość za spalony bez opłaty gaz, jeżeli pokaże, w jaki sposób używa gazu za darmo. W odpowiedzi na to oświadczenie gazowni okazał konsument formę z lanego żelaza, w której zamrażał zapomocą eteru wodę w kształcie tarczy odpowiadającej wymiarami monecie przeznaczonej do automatu. Po wrzucenie takiego kawałka lodu, automat wydawał gaz, lód zaś stopiwszy się na wodę, ulatniał się bez śladu.

* Krwawa walka z bandytami. Na jednem z przedmieść Nowego Jorku spotkała tamtejsza policya dwóch bandytów, Besera i Hubera, którzy w ostatnich dniach dokonali w rozmaitych restauracyach rabunkowych napadów.

Między bandytami i policyą wywiązała się walka na rewolwery, w której wymieniono 70 strzałów. Wielu policyantów zostało zranionych. Dopiero po dłuższych usiłowaniach udało się obu bandytów ubezwładnić i aresztować.

* Orkan. Od kilku dni szaleje orkan w południowej Francyi i Hiszpanii. W porcie toulońskim wyrządził olbrzymie szkody, które obliczają na kilka milionów franków.

W Walencyi, w Hiszpanii, orkan zerwał dach z pewnej pralni, przyczem dwie kobiety zostały zabite, siedm innych zaś odniosło ciężkie obrażenia.

W miejscowości hiszpańskiej Puertellane robotnicy zajęci przy naprawie mostu kolejowego rzuceni zostali orkanem o ziemię. Jeden z nich poniósł śmierć, drugi odniósł rany.

* Straszny czyn szaleńca. Z Bordeaux donoszą: W jednej z miejscowości koło Libourne pewien umysłowo chory zabił wystrzałami ze strzelby jedną kobietę, a dwóch mężczyzn ciężko ranił, poczem zabarykadowawszy się w swem mieszkaniu, począł strzelać na oślep. Po dłuższych usiłowaniach udało się wreszcie szaleńca ubezwładnić.

* Zamordowany przez własną matkę. W Badenie — jak donoszą z Zurychu — zamordowany został onegdaj na ulicy przez własną matkę pchnięciem sztyletu 22-letni robotnik włoski Rusticante. Morderczynię aresztowano.

Włoska misya sanitarna w głębi Albanii.

Po dwu i pół miesięcznej pracy i po wielu podróżach odbytych wśród ciężkiej zimy w głębi północnej Albanii, przybyła do Skutari misya sanitarna, wysłana przez rząd włoski przy końcu listopada ubiegłego robu dla niesienia pomocy Malissorom i Mirydytom, cierpiącym głód i trapionym strasznemi chorobami. Misya, złożona ze starszego lekarza Stefana Santucci, prowadzącego, z doktora Aureliusza Rotolo i z czterech sanitaryuszy włoskich, wyruszyła z Bari 29 listopada i przybywszy następnego dnia do San Giovanni di Medua rozpoczęła bezzwłocznie spełnianie swego miłosiernego obowiązku. Z Medui, przez Alessio przebyła do Bregnatii zkąd zapuszczała się we wszystkie górskie zamieszkałe okolice; tutaj przebyła cały grudzień, zwiedzając kolejno jedenaście kraików i niosąc pomoc lekarską 3500 chorym. Trzeciego stycznia wyruszyła misya do Rubigo, gdzie pozostała do 31 stycznia odcięta śniegami od świata. Siódmego lutego przybyła do San Giorgio dei Mirditi gdzie się zatrzymała 4 dni, by zbadać i leczyć około tysiąca chorych; ztąd też wyjeżdżała kilka razy dla niesienia pomocy dziesięciu osadom rozsianym po okolicznych górach. Z San Giorgio powróciła 13 b. m. do Skutari.

Ogólna liczba chorych badanych przez obu lekarzy wynosi niemniej niż 6276, wtem trzydzieści operacyj.

Szczegóły życiowych warunków w głębi Albanii, podług relacyi obu lekarzy, przechodzą ludzkie pojęcia. Życie górali da się ująć całkowicie w dwa słowa nawet, gdy się tym słowom nada najbardziej krańcowe znaczenie: Nędza i ignorancya. Nędza prowadząca aż do śmierci głodowej, ignorancya dozwalająca żądać od lekarzy recept przeciw — „urokom“.

Brak u tych ludzi znajomości lekarstw nawet takich, jakie są znane ludom zupełnie dzikim. Starcy dogorywają w lepiankach, gdzie ogień płonie na ziemi, a dym nie ma ujścia. Stare guślarki zabijają kobiety, wykonywując na nich najrozmaitsze fantastyczne operacye. Górale ci nie mają żadnych śródków zapobiegawczych przeciw grasującym epidemiom; ludzie żyją tam wspólnie z bydłem. Mnóstwo zabobonów i zwyczajów nigdzie zresztą nie istniejących, jak na przykład to, że syn wdowy, która wyszła po raz drugi za mąż, uważany jest za dziecko, pierwszego jej męża, choćby przyszedł na świat dziesięć lat po jego śmierci.

Wiele okolic bardzo żyznych leży odłogiem z powodu nieświadomości mieszkańców i braku robotnika, gdyż choroby niszczą całe osady — jedyne miłe zajęcie górali to strzelba, jedyne miłe zakończenie życia — to vendetta. Nie są oni zupełnie politycznie uświadomieni, nie mają pojęcia o zmianach, jakie zaszły w ich kraju, ani żadnego poczucia narodowego. Dla kleru jednak zachowują posłuszeństwo aż do ostatnich granic. Nadzwyczaj uprzejmemu przyjęciu przez księży ma misya do zawdzięczenia, że mogła wśród wielkiej wdzięczności ze strony górali ukończyć swą pracę.

M. S.

Notatki literacko-artystyczne.

II. Wieczór kwartetowy galic. Tow. muzycznego. Program drugiego wieczoru kwartetowego Towarzystwa muzycznego był niezwykle interesującym i zdołał ściągnąć do sali Kasyna miejskiego niezliczoną moc słuchaczy. Doskonale usposobieni i przygotowani pp. Wolfsthal, Sladek, Jackl i Doleżal odegrali naprawdę koncertowo i nie bez temperamentu kwartet d-moll Pogożewa. Rzadko spotykamy się z tem nazwiskiem na naszej estradzie koncertowej, na tem większe też uznanie zasługują starania dyr. Sołtysa, który w wieczorach tych potrafi zawsze umieścić rzecz taką, jaka pod każdym względem słuchaczy zainteresować potrafi. Tak się też ma rzecz i z kwartetem Pogożewa; utwór to niewielki, napisany z wielkim polotem i obfitujący w niezwykle piękne momenty. Najsłabsza jest w inwencyi część pierwsza Allegro, — w drugiej i trzeciej (Adagio i Vivace) rozwinął kompozytor cały zasób swej twórczej fantazyi, dając prawdziwe cacko: Debiuty na scenie, czy też estradzie, zawsze mnie pesymistycznie nastrajają, jeżeli jednak debiut, jakim był występ p. Zofii Bandrowskiej we wczorajszym wieczorze, uwieńczony zostaje takim skutkiem, to uznanie krytyki staje się tem większe. P. Bandrowska (uczenica swego stryja ś. p. Aleksandra) posiada głos o skali niezwykle obszernej, metalicznym dźwięku, we wszystkich rejestrach należycie wyrównany, niegodziłbym się tylko na forsowny trochę sposób atakowania nut wysokich. Zauważam natomiast, że legatowe prowadzenie kantyleny w wysokim stopniu podniosłoby artystyczną wartość wykonania. Dóbor programu świadczy o wytwornym smaku śpiewaczki, która wybierając pieśni nie zawsze dla głosu dogodnie napisane (Liszt, Debussy i Żeleński), składa dowód swych wysokich aspiracyj. Nieodłączna przy tego rodzaju pierwszych krokach trema, jak niemniej i niedyspozycya, z którą widocznie młoda śpiewaczka walczyła, a którą — doskonale panując nad głosem, pokonała — nie pozwoliły jej rozwinąć całego pysznego materyału głosowego. Stwierdzić dziś jednak wypada, że jest to śpiewaczka wysoce w kunszcie wokalnym zaawansowana i że będzie znakomitym nabytkiem dla sceny, ku której się pono sposobi.

Wieczór zakończyło trio fortepianowe h-dur Brahmsa, w którem part fortepianowy z precyzyą i głębokiem odczuciem wykonała p. Marya Sołtysowa. Wszystkich wykonawców darzono bardzo serdecznymi oklaskami, a paniom koncertantkom ofiarowano ponadto kwiaty.

w zastępstwie st. lip.

Władysław Tyniecki „Ogród kwiatowy i drzewa ozdobowe“, „Ogród warzywny i owocowy“. Lwów. Nakładem księgarni Gubrynowicza i Syna.

Obie te książeczki znanego autora nabierają cechy aktualności przy zbliżającym się sezonie wiosennym. Są to świetne podręczniki, niezbędne nie tylko dla ogrodników, lecz dla wszystkich mających ogrody, lub zajmujących się z amatorstwa hodowlą kwiatów, warzyw i drzew owocowych. Czytelnik znajdzie w nich dokładne i pewne wskazówki, oparte na długoletniej praktyce, podane nie w formie suchej, lecz przedstawione żywo i zajmująco a zastosowane do wielkich gospodarstw i do najmniejszych ogródków miejskich.

Bronisława Włodkówna. „Proste dzieje“. Warszawa. Nakład Gebethnera i Wolffa.

(zg. s.) Z ujmującą prostotą opowiada je autorka w pamiętniku osoby nieszczęśliwej, lecz umiejącej znosić niedolę z rzadką wśród najmłodszego pokolenia kobiet naszych rezygnacyą.

Dr. Tadeusz Szydłowski. „Wit Stwosz w świetle naukowych i pseudo-naukowych badań“. Kraków. Nakład *Przeglądu Polskiego.* Skład główny w księgarni Gebethnera i Spółki.

(zg. s.) Książka powyżej wymieniona jest wstępem do obszernej, zamierzonej i rozpoczętej monografii o Wicie Stwoszu; wstępem, stanowiącym rodzaj krytycznego sprawozdania z dotychczasowych, polskich oraz niemieckich badań, wykazującym równocześnie, jaką metodą naukową kierować się należy w dalszych studyach nad twórczą indywidualnością wielkiego artysty średniowiecza. Jeden z najobszerniejszych rozdziałów swojej pracy poświęca dr. Tadeusz Szydłowski ostrej polemice z rewelacyami i twierdzeniami Ludwika Stasiaka, odpierając zarzuty przez niego czynione w sprawie Stwoszowskiej, najnowszej nauce polskiej. Treść wywodów swoich objaśnia i uzupełnia autor kilku porównawczo zestawionemi ilustracyami, wykonanemi i odbitemi z artystyczną starannością.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś w sobotę, dn. 28 lut. o godzine pół do 8-ej wieczorem, po raz pierwszy (nowość) „Otello“, opera J. Verdiego. Występ Ireny Bohuss i 1-szy występ Stanisława Jastrzębskiego, tenora opery zagrzebskiej — W niedzielę 1 marca, o godzinie pół do 4-tej popołudniu „Rozbitki“, komedya J. Blizińskiego; z Romanem Żelazowskim w roli Strasza. W niedzielę, dnia 1 marca o godzinie pół do 8 wieczorem „Figlarne żonki“, operetka Gabriela. — W poniedziałek, dnia 2 marca, „Pigmalion“, komedya B. Shawa. — We wtorek, dnia 3 marca, „Otello“, opera J. Verdiego. Występ Ireny Bohuss i St. Jastrzębskiego. — We środę dnia 4, po raz pierwszy „Wesele Figara“, komedya w 5 aktach Beaumarchais; z Ireną Trapszo i Janem Nowackim w rolach Zuzanny i Figara. Abonament Nr. 30. — We czwartek, dnia 5 marca, o godz. pół do 4-ej popołudniu, na dochód kraj. Tow. opieki nad opuszczonemi dziećmi, „Pan Geldhab“, komedya Al. hr. Fredry, i „Qui pro quo“, komedya Korzeniowskiego.— We czwartek dn. 5 marca, wieczorem, „Otello“ opera Verdiego. Występ Ireny Bohuss i St. Jastrzębskiego. — W piątek dn. 6 marca po raz pierwszy (nowość) „Przyjaciel ludzkości“, komedya w 3 akt. J. A. Galsworthyego. Abonam. Nr. 31. — W sobotę dnia 7 marca, o godz 3 popołudniu „Romeo i Julia“, traged. W. Szekspira. — W sobotę dnia 7 marca, o g. pół do 8 wieczorem „Figlarne żonki“, operetka M. Gabryela.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

W niedz. dn. 1 marca, po południu „Piękna żonka“, komedya M. Bałuckiego. — W niedzielę dnia 1 marca, wieczorem „Taniec przed zwierciadłem“, Franciszka de Curel. — W poniedziałek dnia 2 marca, „Pigmalion“, komedya B. Shaw'a.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych: w szkołach żeńskich we Lwowie: Helenę Wandę Łuczkiewiczównę, nauczycielką 5-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej im. św. Anny; nauczycielkami szkół pospolitych: Maryę Ruxerównę, w szkole im. Tańskiej; Stanisławę Madeyską i Zofię Wolską, w szkole im. Staszica; Fryderykę Turkową, w szkole im. Żółkiewskiego; Józefę Lischównę, w szkole im. Sobieskiego; Antoniego Bednarskiego, nauczycielem kierującym 5-klasowej szkoły męskiej w Dukli; Zofię Migalską, nauczycielką kierującą 5-klasowej szkoły żeńskiej w Dukli; Annę Ścisłównę, nauczycielką 5-klasowej szkoły w Skawinie: Maryana Żychiewicza, nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Bratkowicach; Józefa Szadaja, nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Żelechowie wielkim; Jana Wierzbanowskiego, nauczycielem 4-klasowej szkoły w Piaskach wielkich; Annę Musiałównę, nauczycielką 4-klasowej szkoły w Golkowicach; Jana Guzika, nauczycielem 4-klasowej szkoły w Jeleniu; Antoninę Golonkównę, nauczycielką 4-klasowej szkoły w Potoku; Michała Lorensa, nauczycielem i Maryę Guzikównę, nauczycielką 4-klasowej szkoły w Jedliczu; Stanisława Mazura, nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Zręcinie; Józefa Mistarza, nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Woli justowskiej. Nauczycielami i nauczycielkami szkół 2-klasowych: Helenę Węgrzynównę, w Jarocinie; Stanisławę Piwowarczykównę, w Filipowicach; Stanisławę Janiecównę, w Długoszynie; Maryę Stojakowską, w Nowojowej Górze; Adelę Kogerową, w Luszowicach; Mikołaja Chudzikowskiego, w Cyganach; Albinę Reymanównę, w Woli justowskiej. Nauczycielami szkół 1-klasowych: Jana Flaka, w Koziarni; Ignacego Szufę, w Pogorzycach; Antoniego Waśniowskiego, w Czyżówce; Gustawa Kohlmanna, w Olszynach; Romana Serkowskiego, w Rzozowie.

Rada szkolna krajowa przeniosła: nauczycielki szkół ludowych żeńskich we Lwowie: Maryę Dudrewiczową, ze szkoły im. Staszica do szkoły im. Ces. Elżbiety; Helenę Lindównę, ze szkoły im. Żółkiewskiego do szkoły im. św. Anny; Waleryę Dutkiewiczównę, ze szkoły im. Sienkiewicza do szkoły im. Zofii; Annę Opalińską, ze szkoły im. Zofii do szkoły im. Sienkiewicza; Zillę Czeszerównę, ze szkoły im. Sobieskiego do szkoły im. Czackiego; Feigę Hilbergową, ze szkoły im. Czackiego do szkoły im. Sobieskiego. Jadwigę Podulkową, nauczycielkę 4-klasowej szkoły żeńskiej w Jaworznie „na Pechniku“

na równorzędną posadę do 6-klasowej szkoły żeńskiej w Jaworznie; Józefa Szafrana, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Gruszowcu na równorzędną posadę do szkoły w Niedźwiedziu; Józefa Stanka, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Grodzisku na równorzędną posadę do szkoły w Czajkowej; Weronikę Szymczykównę, nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Mesznie szlacheckiej na równorzędną posadę do szkoły w Lubince; Leona Karwowskiego, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Rasztowcach na równorzędną posadę do szkoły w Sygniówce.

Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t. „Dr. Eugeniusz Romer. Mała geografia handlowa. Wydanie drugie pomnożone i przerobione. Nakładem polskiego Towarzystwa pedagogicznego. Lwów 1912.“ Cena egzemplarza opr. 1 kor. 20 hal., oraz książkę p. t. „Podręcznik do nauki buchalteryi dla użytku w wyższych szkołach handlowych, ułożył Witołd Góra. Tom I. buchalterya pojedyncza. Wydanie drugie. We Lwowie. Nakładem Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych.“ Cena egzemplarza 4 kor. 50 hal., w poczet książek dozwolonych do użytku w wyższych szkołach (Akademiach) handlowych.

Wystawa kwasorytów i rysunków
E. M. Liliena.

I.

W naszem Towarzystwie Przyjaciół sztuk pięknych mamy wystawę niezwykle ciekawą i wartą poznania, tembardziej, że jest to wystawa dzieł tej gałęzi sztuki, która dziś napowrót zyskuje u nas dzielnych przedstawicieli i nabywców, — t. j. wystawę graficzną.

Grafika to sztuka jedna z najwdzięczniejszych i przy całem swojem ograniczeniu zewnętrznych środków artystycznych, pełna subtelności, zostawiająca duże pole do popisu artyście; jest on bowiem zmuszony operować dwiema tylko barwami, czarną i białą, i niemi stwarzać obraz, w którym, poza rysunkiem, musi być światło i cień, przejścia między niemi i t. d. Brak nuansów barwnych w oddawaniu szczegółów natury musi on zastąpić pewnością rylca, niesłychanie czułego; artysta-rytownik nie popadnie tak łatwo w pospolity błąd bezmyślnego kopiowania natury, bo tworzenie tej natury, jej rzeczywistości, odbywa się drogą nie odpisywania tego, na co się patrzy, lecz, jeśli się tak można wyrazić, oddawania psychicznych wrażeń, praeżytych i przetworzonych na swój sposób w duszy twórcy. Dlatego też grafika jest i była zawsze najbardziej, ze względu na indywidualność artysty, intymną formą sztuki. Najwięksi artyści świata wypowiadali w swojej czarno-białej sztuce najśmielsze i najdelikatniejsze marzenia, najbardziej słoneczne i przerażająco ponure baśnie, tworząc dzieła pełne głębokiej fantazyi i symboliki. Rembrandt, Dürer, Van Dyck, Ribera, Goya, żeby wymienić najwybitniejszych, a w XIX. wieku Rops, Gaillard, Braquemond, Méryon, Legros, Lepére, Delacroix, Corot, Manet Whistler, Israels, Bauer i wielu innych pokazali najlepiej jak się w tej sztuce można wypowiedzieć, jak można uchwycić istotę powietrza, drganie światła i najdelikatniejszą zmianę formy pod wpływem słońca.

Z naszych akwaforcistów wymienić należy Ignacego Łopieńskiego, który zaniedbaną od lat akwafortę, tak świetnie reprezentowaną przez Chodowieckiego, Norblina, Płońskiego i Kielesińskiego wprowadził i jej się poświęcił i Feliksa Jasińskiego, dalej Józefa Pankiewicza, Fr. Siedleckiego, Feliksa Jabłczyńskiego, Stankiewiczową, z najmłodszych Rubczaka, Skoczylasa, Mondrala, Porankiewicza, Błockiego i innych. Mistrzem w akwatincie okazał się Wyczółkowski.

Niegdyś sztuka graficzna miała nietylko znaczenie jako sztuka samoistna, piękna a tania, która zwłaszcza w Niemczech wyrugowała bezmyślne bohomazy oleodrukowe, ale odgrywała wielką rolę jako środek służący do reprodukcyi dzieł. Wyparta przez sposoby tańsze, mechaniczne, pozostała samoistną sztuką twórczą, której z zamiłowaniem oddają się najwięksi mistrze.

Pisma nasze ilustrowane były sposobem graficznym lub drzeworytem, w którym znowu takim mistrzem był Józef Holewiński, Zajkowski, Łoskorzyński, Styfi i Nicz.

Roczniki *Tygodnika Ilustrowanego* kryją na swych kartach bezmierne bogactwo tych rzeczy, które wymownie świadczą o naszej wysokiej kulturze artystycznej w tym kierunku. Mamy więc tradycyę doskonałą, którą należy pielęgnować i w dalszym ciągu rozwijać. Sztukę czarno-białą można pokochać, rozmiłować się w niej, trzeba tylko poznać ją dobrze, zasmakować w niej. Może ona też spełnić ważne zadanie, jako, jeśli się tak można wyrazić, najdemokratyczniejsza forma sztuki: jest o wiele tańsza od dzieł malarskich, każdy może się zdobyć na kupienie dzieła graficznego — wskutek tego nie będzie zmuszony obwieszać ścian swego pokoju bohomazami, droższymi nieraz i bezmyślnie tłoczonymi na maszynie.

Obecna wystawa Liliena niejednego napewno przekona do grafiki, dlatego gorąco należy zachęcić do zwiedzenia jej.

Tow. nasze dobrze zrobiło, że oddało sale swoje artyście tej miary, co Lilien. I jakkolwiek pod względem ideowym wystawa ta przemówi głębiej do pewnej tylko warstwy zwiedzających, reszta musi uznać wysoki kunszt mistrza, który nie jest nam obcy, bo pochodzi z Galicyi, jest do niej przywiązany, ilustrował polskie książki („Miłość“ Kasprowicza) i polskie pisma *Świat* (Sarneckiego), *Życie*, *Tygodnik Ilustrowany*.

Nawet gdyby to był artysta zupełnie nam obcy, wartoby było urządzić jego wystawę, skoro nadarzyła się sposobność. Przecież pożądaną jest rzeczą, by od czasu do czasu sale naszego Towarzystwa gościły mistrzów zagranicznych. Ci, którzy nie mają pieniędzy na kosztowne podróże, przynajmniej w ten sposób mogliby zapoznać się z tem, co się robi poza krajem.

Urządzono tę wystawę ze smakiem i pomysłowo, co godzi się podnieść.

Zanim w następnym feljetonie przystąpimy do omówienia szczegółowo twórczości Liliena, niech mi będzie wolno na tem miejscu podziękować, jako autorowi katalogu, Zarządowi Towarzystwa, a szczególnie sekretarzowi p. Sokołowskiemu za wydanie go w formie przepięknej pod każdym względem, tak, że powstało prawdziwe dzieło ilustracyjne, godne istotnie stanąć obok najwykwintniejszych wydawnictw zagranicy.

Artur Schröder.

Głosy publiczne.

Rodacy! Oddaleni znacznie od kościoła parafialnego rzymsko-katolickiego w Mielnicy, musieliśmy długie lata zaspokajać nasze potrzeby duchowe w znajdującej się w Uściu biskupiem cerkwi bratniego narodu.

Tęskniły jednak nasze serca za słowem Bożem, wygłaszanem w mowie ojczystej, za modlitwą polską i za obrzędami Kościoła rzymsko-katolickiego i w duchu nieraz prosiliśmy Boga, by nam pozwolił doczekać się w Uściu biskupiem kaplicy rzymsko-katolickiej.

W rzeczywistości wcielić się mają teraz nasze pragnienia, oto JW. Pan dr. Michał Maryan hr. Baworowski, właściciel Uścia biskupiego, darował plac i budynek położony w najpiękniejszej części miasteczka na kaplicę i z wiosną b. r. mamy przystąpić do jej budowy z materyału uzyskanego z rozebranego darowanego budynkn.

Ponieważ my, którzy około tej kaplicy się skupiamy, biedni jesteśmy i zaledwie drobną część kosztów budowy ze składek między sobą pokryć będziemy wstanie, przeto udajemy się do ofiarodawców naszych braci Rodaków, których szczodrobliwość jest nam znana, z uprzejmą i gorącą prośbą o datek na budowę kaplicy rzymsko-katolickiej w Uściu biskupiem, za który już naprzód stokrotne składamy Bóg zapłać.

Datki należy odsyłać na ręce skarbnika Jana Klwania w Uściu biskupiem.

Za Komitet budowy kaplicy rzym.-kat. w Uściu biskupiem:

Ks. Teodor Kasperski, Jan Klwania, ks. Wincenty Mroczyński, Ferdynand Kaczorowski, Adolf Kwaśnicki, Franciszek Szelwicki.

OSTATNIA POCZTA.

Sprawy sejmowe.

Dziś przed południem w biurze P. Marszałka krajowego odbyło się posiedzenie prezesów klubów sejmowych w obecności JE. P. Namiestnika dr. Korytowskiego. Ponieważ do godziny 11·45 nie przyszło do porozumienia między posłami polskimi a ruskimi w sprawie nowych gimnazyów polskich i ruskich, przedpołudniowe posiedzenie sejmowe nie odbyło się a zwołano je na godz. 4 po południu.

Tymczasem rozpoczęto posiedzenie prezesów klubów polskich.

*

☐ Prezesi klubów polskich obradowali nad kwestyą nowych gimnazyów w Galicyi do godziny 2 po południu. Obrady odroczono do godziny 3 po południu.

O godzinie 4·30 po południu podczas posiedzenia sejmowego zapowiedziane jest posiedzenie prezesów wszystkich klubów sejmowych w tej samej sprawie.

— Najj. Pan odwiedził wczoraj w południe w pałacu Augarten księcia saskiego Jana Jerzego i jego żonę.

— *Wiener Ztg.* ogłasza ustawę o podatku od win musujących.

— Na wczorajszem posiedzeniu Sejmu śląskiego p. Joseffi wniósł do Prezydenta kraju interpelacyę wzywającą Rząd, by sprzedaż soli z Wieliczki — na Śląsku, zwłaszcza w Bielsku, uregulowana została w ten sam sposób, jak jest uregulowana w granicznem mieście Białej. Interpelacya domaga się dla Ślązka tych samych korzyści przy sprzedaży soli, jakie Wydział krajowy galicyjski daje ludności galicyjskiej.

Szpitalowi gminnemu w Polskiej Ostrawie przyznano subwencyę 5000 koron na pokrycie deficytu.

Nad sprawą utworzenia Rady kultury krajowej wywiązała się dłuższa dyskusya, w której radykali niemieccy oświadczyli się przeciw podziałowi Rady kultury na sekcye niemiecką, polską i czeską. Przemawiał p. Michejda, poczem głosowanie odroczono do dziś.

— Doniesienia dzienników, jakoby ks. kardynał Kopp miał się gorzej, są wedle informacyi z Opawy nieprawdziwe.

— Ks. Wied przybył wczoraj do Petersburga i zamieszkał w pałacu Zimowym, poczem udał się do Carskiego Sioła, gdzie car przyjął go na posłuchaniu. Następnie ks. Wied był na śniadaniu u cara.

Car nadał ks. Wiedowi order Aleksandra Newskiego. Ks. Wied złożył wizyty wszystkim bawiącym w Petersburgu członkom domu carskiego, oraz ambasadorom austro-węgierskiemu, niemieckiemu, francuskiemu, angielskiemu i włoskiemu. Następnie był u ministra spraw zagranicznych Sazonowa i konferował z nim. W ambasadzie niemieckiej odbył się obiad na cześć ks. Wieda.

— Z Aten donoszą: 100.000 Kreteńczyków gotuje się do wyjazdu do Epiru, aby wziąć udział w powstaniu. Rząd grecki czyni starania, aby do tego nie dopuścić.

— Z Meksyku donoszą: Obywatel amerykański Bergan został przez wojska Huerty na terytoryum spornem schwytany i powieszony.

Rząd meksykański wysłał do Waszyngtonu memoryał, który okazał także miejscowym poselstwom. W memoryale tym rząd meksykański spycha na Stany Zjednoczone odpowiedzialność za śmierć Bentona.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 28 lutego. (Tel. przyw.) Listy wyborcze z powodu zbliżających się wyborów do Rady miejskiej przygotowuje obecnie magistrat krakowski. Wybory odbędą się w ostatnich dniach kwietnia lub pierwszych dniach maja.

Kraków, 28 lutego. (Tel. pryw.) Z powodu przyłączenia Podgórza do Krakowa magistrat krakowski stosownie do umowy z Podgórzem przystąpi w najbliższym czasie do przygotowania reformy wyborczej i do przygotowania budowy linii tramwayowej w Podgórzu. Sankcyi ustawy oczekiwać należy w czerwcu lub lipcu. Faktyczne połączenie nastąpi w październiku b. r. lub w styczniu 1915.

Cieszyn, 28 lutego. (Tel. pryw.) Na wczorajszem zgromadzeniu polskiego Tow. rolniczego w Cieszynie uchwalono rezolucyę, wzywającą Rząd, aby władze państwowe z instytucyami polskiemi korespondowały po polsku.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 28 lutego. Stan powietrza na 1 marca. Galicya Wschodnia: Pochmurno, miejscami opady, zimniej, północny wiatr.

Galicya zachodnia: Przeważnie pogodnie, niejednostajnie, zimniej, lokalne wiatry, później piękna pogoda.

Wiedeń, 28 lutego. Najj. Pan zamianował radcę legacyjnego I. klasy, Henryka Löwenthala, posłem i upełnomocnionym Ministrem na dworze albańskim.

P. Minister sprawiedliwości przeniósł notaryusza, Dawida Bernhauta, z Podbuża do Ustrzyk.

Wiedeń, 28 lutego. Arcybiskup Zadaru ks. Pulitić otrzymał godność tajnego radcy.

Wiedeń, 28 lutego. P. Prezes gabinetu hr. Stürgkh wystosował do p. Pachera jako przewodniczącego Zjednoczenia posłów niemieckich z Czech pismo, w którem wskazuje na to, że przedłożone przez Rząd materyały ugodowe nie są propozycyami Rządu, lecz jedynie zebraniem wszystkich materyałów, jakie dotychczas były omawiane. Materyały te spotkały się z ostrą krytyką ze strony Rządu. Wobec tego hr. Stürgkh uprasza p. Pachera, jako reprezentanta stronnictw niemieckich, aby swe zarzuty przeciw tym materyałom zakomunikowali Rządowi, który je objektywnie zbada.

Wiedeń, Wobec wielokrotnych rozmaitych komentarzy, czy premia 7000 koron, wyznaczona w planie gry 5 klasy loteryi klasowej, stanowczo padnie na jeden z losów, czy też może zajść wypadek, że nie będzie wygrana, oświadczyć należy, że premia ta bezwarunkowo będzie wygrana.

Berno morawskie 28 lutego. Wczorajsze posiedzenie Sejmu trwało do dziś do godziny pół do 3-ciej rano. Po północy rozpoczęła się dyskusya poufna nad pragmatyka służbową dla urzędników krajowych. Ukończono dyskusyę generalną.

Zgon Kardynała.

Salcburg, 28 lutego. Kardynał ks. Katschthaler umarł wczoraj o godz 10 min. 45 w nocy.

Rybnik, 28 lutego. (Tel. pryw.) W kopalni „Tarnopol“ usuwające się głazy zasypały 7 górników. Dotąd wydobyto zwłoki jednego z nich.

Petersburg, 28 lutego. (Tel. pr.). Minister spraw wewnętrznych opracował projekt zaprowadzenia ziemstw w Syberyi zachodniej. Projekt ten wpłynie do Rady ministrów z początkiem marca. Obecnie więc tylko Królestwo polskie i stepy turkiestańskie pozostaną bez samorządu.

Petersburg, 28 lutego. Lotnik Sikorski odbył dwa razy drogę na wysokości 1000 metrów z Petersburga do Carskiego Sioła i z powrotem z ośmiu pasażerami.

Rzym, Wczoraj odbyła się eksportacya zwłok ks. Leopolda Toskańskiego na dworzec kolejowy. Zwłoki przewiezione będą do Wiednia.

Walencya 28 lutego. Rozruchy ponowiły się. Na ulicach strzelano. Wybuchła jedna maszyna piekielna.

Madryt 28 lutego. Tutejszy poseł portugalski oświadczył, że ruch kolejowy w Portugalii z wyjątkiem kilku linij, odbywa się normalnie.

Waszyngton, 28 lutego. Sekretarz stanu Bryan oświadczył, iż rządowi Huerty zakomunikowano żądanie Stanów Zjednoczonych co do ukarania osób, winnych śmierci obywatela amerykańskiego, Bargary.

Waszyngton, 28 lutego. Gabinet odbył wczoraj posiedzenie i uchwalił nie dawać żadnej odpowiedzi na notę rządu meksykańskiego co do śmierci Bentona.

Dalej słychać, że rząd waszyngtoński jest zdania, że Huerta ma dać zadośćuczynienie za zamordowanie Bargary.

Teheran, 28 lutego. (Biuro Reutera) Koło miejscowości Kaserun przyszło do walki między bandytami a żandarmami. Podczas walki zginął major szwedzki Ohlson.

Na Bałkanach.

Konstantynopol, 28 lutego. W sprawie katastrofy lotnika Fethiego donoszą: Fethi z porucznikiem Sadikiem jako towarzyszem wzniósł się wczoraj rano z Damaszku, aby udać się do Jerozolimy. Ponieważ do południa nie było o lotnikach żadnej wiadomości, rozpoczęto poszukiwania. Koło Samaru znaleziono zdruzgotany latawiec: obaj lotnicy byli już nieżywi.

Ateny 28 lutego. Agencya ateńska donosi, że opróżnienie Koricy rozpocznie się dnia 1 marca.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 28-go lutego 1913. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse).* Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 641·75, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 849·—, Akcye Anglobanku 344·—, Akcye Unionbanku 611·75, Akcye Länderbanku 524·75, Akcye Bankvereinu 536·50, Akcye Bodencredit 1230·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 641·—. Akcye kolei państwowych 718·25, Akcye kolei Południowej 106·—, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej 5050·—, Akcye kolei czerniowieckiej 517·—, Akcye Alpiny 848·—, Akcye Rima Muranyi 671·50, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 2656·—. Akcye Fabryki broni 959·50, Akcye Tureckie tytoniowe 442·—, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 996·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—, Renta majowa 83·25, Austryacka Renta koronowa 83·75, Węgierska renta koronowa 83·05, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 83·90. 4 prc. Listy Banku hipotecznego 83·50, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 91·25, 5 prc. Listy Banku hipotecznego —·—, 4 prc. Listy Banku krajowego 85·—, 4 i pół prc. Listy Bankn krajowego 92·—, 4-procentowe Galicyjskie obligacye propinacyjne 98·40, 4-procentowa Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 83·35, 4-procentowa pożyczka miasta Lwowa 81·50, Losy tureckie 228·50, Marki 117·55, Rubel 254·25, 5-procentowa rossyjska pożyczka z r. 1906 —·—, Akcye praskiego Banku kredytowego (płacono) —·—, Skoda 780·—. Pożyczka miasta Krakowa 1909 82·—.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Nasze dzieci. Sześcioletni Franio pojechał z rodzicami na wakacye do swego bardzo daleko mieszkającego dziadka. Tutaj żył sobie wspaniale i radość jego z powodu pięknych dni wakacyjnych nie miała końca. Kiedy zbliżał się dzień pożegnania, zapytał dziadek Frania, co mu się najlepiej na wsi podobało. Za dobrą odpowiedź obiecał dziadzio dać mu srebrnego nowego guldena. „Najlepszem jest — odpalnął Franio — że u was także jest prawdziwa kawa Kathreinera. Całkiem tak jak u nas“.— „Tak? — zapytał dziadzio — a ty zkąd wiesz o tem i dlaczego ci się to tak bardzo podoba?“ — „O, proszę dziadzia — zawołał mały wszędobylski — ja dobrze spamiętałem, że prawdziwa Kathreinera-Kneippa kawa słodowa jest tylko w biało-niebieskich paczkach z portretem ks. proboszcza Kneippa, takich, jakie macie u siebie w kuchni. A potem, nic tak dobrze mi nie smakuje, jak Kathreiner z mlekiem. Cały dzień czekamy na ten rozkoszny podwieczorek“. — „Doskonale, — rzekł poczciwy staruszek — a przedewszystkiem kawa Kathreinora jest nadzwyczajnie pożywna i zdrowa. Bardzoś dobrze i rozumnie odpowiedział mój Franio — masz za to guldena“.

Przyjechali do Lwowa

dnia 28 lutego 1914.

Hotel Żorża. Pp.: W. hr. Baworowski z Ostrowa, J. hr. Korytowski z Płotycz, A. Obertyński z Nowego Sioła, K. Czarkowski z Niegowiec, K. Haempel z Białej.

Hotel Imperial. Pp.: K. Czerwiński z Husiatyna, E. Wolski z Hawłowic.

Hotel Victoria. Pp.: J ks. Lubomirski z Krakowa, J. Krymski z Mielca.

Hotel Narodna Hostynnycia. Pp.: dr. J. Makuch z Tłumacza, dr. T. Okuniewski z Horodenki, J. Sandulak z Karłowa, J. Kochanowski z Krakowca, G. Terszakowiec z Rudek, P. Ławruk z Kosowa.

CENNIK IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 28 lutego 1914.

Waluta koronowa	płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	638·—	648·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	391·—	397·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	512·—	518·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	520·—	530·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. 4½ pr. w. a. los w 50 l.	91·30	92·—
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	83·—	83·70
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	92·—	92·70
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	84·70	85·40
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	91·50	92·20
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½ pr. 60 l.	91·—	91·70
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	91·—	91·70
[1]) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	94·—	94·70
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w 41½ l.	88·—	—·—
[1]) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	84·20	84·90
Tow. kred. gal. ziem. 4½ los. 52 l.	91·40	92·10
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	98·20	98·90
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—·—	—·—
Komun. Banku kraj. 4½ pr. (3 em.)	91·20	91·90
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	82·—	82·70
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	82·—	82·70
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	83·30	84·—
„ „ 4 pr. z r. 1908	81·70	82·40
[2]) „ miasta Lwowa 4 pr.	80·50	81·20
„ „ „ 4 pr.	81·30	82·—
„ „ Krakowa	82·—	82·70
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·35	11·47
20 frankówka	19·—	19·12
100 rubli rossyjskich srebrnych	250·—	253·—
100 „ „ papierowych	253·80	255·—
100 marek niemieckich	117·30	117·80

[1]) Kupony opłacają ½% podatek rentowy.
[2]) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 26 lutego 1914.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	83·40	83·60
styczeń-lipiec	83·35	83·55
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	87·50	87·70
kwiecień-październik	87·75	87·95
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1617·—	1657·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	439·—	449·—
„ „ 1864 po 100 zł.	670·—	680·—
„ „ 1864 po 50 zł.	341·—	351·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	106·75	106·95
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	83·70	83·90
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	85·75	86·75
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	104·30	105·30
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	107·80	108·80
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	86·—	87·—
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	86·—	87·—
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostempl. akcye)	430·—	433·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	100·50	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	115·—	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	86·75	87·75
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	86·50	87·50
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	84·75	85·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	93·25	94·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	90·80	91·80
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	90·90	91·90
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	89·10	90·10
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	89·60	90·60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	88·25	89·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	87·50	88·50
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	86·50	87·50

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	86·50	87·50
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	105·10	—·—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	—·—	—·—
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	100·20	100·40
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	465·—	475·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	230·—	240·—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	293·50	303·50
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	83·70	84·70
Kroacyi i Slawonii	—·—	—·—
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·50	—·—
Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	—·—	—·—
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	83·15	84·15
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	98·40	99·40
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	80·85	81·85
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	110·50	118·50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	225·75	228·75
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	282·50	292·50
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	243·—	253·—
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4½ prc. 60 l.	91·—	92·—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	98·90	—·—
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	83·90	84·90
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	87·—	88·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	94·—	95·—
„ „ „ „ 4½ pr. 52 let.	91·40	92·40
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	91·50	92·50
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. 4½ pr.	91·50	92·50
„ „ „ „ los 50 l. 4½ pr.	91·50	92·50
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	83·50	84·50
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomery 4½ pr. 51½ lat zwrotne	92·—	93·—
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	91·25	92·25
Banku kr. obl. kol. żel. 57½ l. 4 pr.	81·50	82·50
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	91·65	92·65
„ „ 50 lat w.k. 4 pr.	92·60	93·60
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	79·—	80·—
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	83·15	84·15
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	—·—	—·—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	112·—	—·—
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	109·—	110·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	26·90	30·00
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	477·—	487·—
Clary 40 złr. m. k.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	61·—	65·—
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	52·50	56·50
„ „ węg. Tow. 5 złr.	31·75	35·75
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	100·—	—·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	344·—	345·—
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	394·—	398·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3700·—	3716·—
Zakł. kred. dla handlu 400 kor.	641·—	642·—
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	848·75	849·75
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	777·—	780·—
Gal. banku hip. 200 złr.	641·—	642·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	525·10	526·20
„ Austro-węg. 1400 kor.	1952·—	1962·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	610·15	611·15
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	281·50	282·50
Zivnostenska banka 100 złr.	280·50	281·50
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	405·—	415·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	405·—	407·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1265·—	1271·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	5040·—	5080·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	363·—	365·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	513·—	517·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	301·—	303·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	843·40	844·40
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	2640·—	2662·—
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	953·—	957·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	313·—	315·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	1000·—	1008·—
Schodnicy 500 kor.	450·—	453·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	436·—	439·—
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	117·57½	117·77½
Włoskie Banki	94·97½	95·12½
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	24·03¼	24·07¼
Paryż za 100 franków	95·32½	95·47½
Petersburg za 100 rubli 4½ prc.	253·25	254·25
Szwajcarskie Banki	95·27½	95·42½
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·38	11·42
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·08	19·11
20-markówka	23·53	23·57
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·55½	117·77½
Włoskie banknoty za 100 lir	94·95	95·20
Ruble	253·62½	254·62½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

Ч. сп. Е. 4282 13 (9) (3159 3—3)

Едикт.

Дня 18 марта 1914 о 9 рано в тім суді, комната ч. 1 відбуде ся ліцитация:

1. цілої реальности вгч. 494 гр. Задарів оціненої на 780 кор.,

2. 1/2 реальности вгч. 234 гр. Задарів оціненої на 410 кор.

Найменша оферта виносить 520 кор. і 273 кор. 34 сот.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ V.
Монастериска, дня 5 лютого 1914.

L. cz. E. 2835/12 (12) (3131 3—3)

Strona zobowiązana: Wojciech Kędra po Michale i Maryanna z Adamskich Kędra w Humniskach.

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Mechla Birmana w Rzeszowie odbędzie się dnia 4 marca 1914 o godz. 10 przed południem, w biurze Nr. 17, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

lwh. 202 ks. gr. Humniska:

a) cała realność pod Nr. d. 37 stary 80 nowy położona, składająca się z parceli bud. 66 i gr. 557, 560, 561 i 1498,

b) cała realność, obejmująca parcele grunt. 1493 2, 1494, stanowiące rolę.

Wartość szacunkowa:
ad a) 11.918 kor. 41 hal.,
ad b) 531 kor. 50 hal.
Najniższa oferta:
ad a) 7945 kor. 61 hal.,
ad b) 354 kor. 34 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Brzozów, dnia 6 stycznia 1914.

L. cz. E. 4759/13 (7) (3158 3—3)

Edykt.

Dnia 18 marca 1914 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1, licytacya 1/4 części realności lwh. 627 gm. Barysz wartości 1202 kor.

Najniższa cena wynosi 801 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Monasterzyska, 1 lutego 1914.

L. cz. E. 1904/13 (3220 2—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Powiatowej Kasy oszczędności w Ropczycach, odbędzie się dnia 23 marca 1914 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 10, na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 416 ks. gr. Wiśniowa, realność wiejska.

Wartość szacunkowa 30.175 kor. 90 hal.
Najniższa oferta 20.117 kor. 26 h.

Do realności lwh. 416 ks. gr. gm. Wiśniowa należą następujące przynależności: dom drewniany obejmujący pokój, kuchnię, komorę, spichlerz, piwnice, przybudowaną stajnię oszacowane na 5000 kor., stodołę oszacowaną na 800 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Ropczyce, dnia 10 lutego 1914.

(3237 2—3)

Sądowa Hala Aukcyjna

we Lwowie ul. Sądowa l. 7, godziny urzędowe tylko w dnie powszednie od godz. 8 rano do 12 w południe i od 2 popołudniu do 6 wieczór — w sobotę od 3 do 8 wieczór.

Licytacye.

A. w Hali sądowej:

Poniedziałek, 2 marca 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble i sprzęty domowe.

Wtorek, 3 marca 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble nowe i stare i sprzęty domowe.

Środa, 4 marca 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble i sprzęty domowe, fortepiany.

Czwartek, 5 marca 1914 o godzinie 9 rano: rozmaite meble i sprzęty domowe, nowe meble, sypialnie i jadalnie, futro i zarękawek, urządzenie tkalni, płótna i sukna rozmaite, towary galanteryjne, strzelby.

Piątek, 6 marca 1914 o godzinie 9 rano: fortepian, futra i skórki na futra.

Sobota, 7 marca 1914 o godzinie 4 po południu: rozmaite meble i sprzęty domowe, przyrządy fizykalne.

B. Poza halą sądową:

Wtorek, 3 marca 1914:

a) o godz. 10 rano przy ul. Bernsteina 1: kasa, biurko, pompy, piecy, rury, towary żelazne i t. d.,

b) o godzinie 9 rano przy ul. Serbskiej 2: towary płócienne i urządzenie sklepowe.

Piątek, 6 marca 1914:

a) o godzinie 9 rano w Oddz. XXVIII. c. k. sądu powiatowego S. I., we Lwowie ul. Sądowa 7: dyadem srebrny z brylantami;

b) przy ulicy Wesołej 3: towary płócienne;

c) o godzinie 10 rano przy ul. Źródlanej l. 25: sprzęty domowe, kasa, wozy piekarskie, konie, sanie, drzewo, siano, mąka etc.

Sprzedać się mające rzeczy mogą być oglądane w sądowej Hali aukcyjnej oraz na miejscu przed licytacya.

Sądowa Hala aukcyjna
c. k. Sądu powiatowego, Sekcya I.,
Lwów, dnia 26 lutego 1914.

L. cz. E. 1308/11 (3221 2—3)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Mi-

chała Marchuta i Karoliny Marchutowej odbędzie się dnia 19 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 10 na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 96 ks. gr. Witkowice, realność wiejska.

Wartość szacunkowa 6779 kor. 97 hal.

Najniższa oferta 4519 kor. 98 hal.

Do realności whl. 96 ks. gr. gm Witkowice należą następujące przynależności: dom drewniany na kwotę 120 kor., stodoła na kwotę 1000 kor., piwnica na kwotę 150 kor. oszacowane.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. VI.
Ropczyce, dnia 10 lutego 1914.

L. cz. E. 2656/13 (4) (2342)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie p Salomona Willnera, kupca we Frysztaku, odbędzie się dnia 22 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 33 licytacya realności:

a) lwh. 453,
b) lwh. 456 ks. gr. gminy kat. Sowina.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione:
ad a) na 222 kor. 47 hal.,
ad b) na 672 kor. 25 h.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 148 kor. 32 hal.,
ad b) 448 kor. 16 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jasło, dnia 20 stycznia 1914.

L. cz. E. 16/12 (3310)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Arona Stahla w Kulikowie, odbędzie się dnia 24 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6, licytacya:

a) 1/4 części realności obj. lwh. 180 i
b) lwh. 369 ks. gr. gm. kat. Kłodzienko, tworzących rolę i łąkę.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione na 1500 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 1000 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej neruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kulików, dnia 15 stycznia 1914.

L. cz. E. 2410/13 (3218)

Edykt licytacyjny.

Dnia 11-go marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8, odbędzie się licytacya realności lwh. 110 gm kat. Pogwizdów, składającej się z gruntu o powierzchni 2 ha 61 ar. 97 m., z domem drewnianym ze stajenką pod jednym dachem i przydachem.

Wartość szacunkowa 4626 kor. 92 h

Najniższa oferta 3084 kor. 62 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Łańcut, dnia 5 lutego 1914.

L. cz. E. XIII. 615/13 (6) (3271 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Zwierzynieckiej Kasy dla kredytu i oszczędności w Krakowie, odbędzie się dnia 9 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 14 parter, licytacya realności lwh. 477 ks. gr. gm. Kraków-Zwierzyniec, składającej się z pbud w obszarze 1226 m², na której znajduje się dom mieszkalny parterowy murowany, kryty dachówką, drugi dom kryty gontem tworzący w większej połowie stajnię, w mniejszej wozówkę, nadto chlewik i wychodki, tudzież z parceli stanowiącej ogród o obszarze 4604 m² i pastwiska w obszarze 129 m².

Wartość szacunkowa 35.018 kor. 60 h.

Najniższa oferta 17.509 kor. 30 hal.

Do realności lwh. 477 ks. gr. Zwierzyniec należą następujące przynależności: 360 mtr. parkanu, oszacowanego na kwotę 540 kor. 78 h., drzew różnego gatunku oszacowanych na 468 kor. i weranda koło głównego budynku oszacowana na 643 kor. 50 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy cywilny,
Oddział XIII.
Kraków, dnia 11 lutego 1914

L. cz. E III. 1594/13 (14) (3282)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Izraela Reinholda w Brodach, odbędzie się dnia 30 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 130 ks. gr. Tarnopol, pbud. 1693 i pg. 1047/3 z murowanym domem parterowym przy ulicy Szeptyckich l. orj. 25.

Wartość szacunkowa 53.399 kor., a w uwzględnieniu ciążącego dożywocia 50.879 kor.

Najniższa oferta 25.439 kor. 50 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące do tej nieruchomości dokumenty (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w oddz. kanc. w biurze Nr. 27.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tarnopol, dnia 30 grudnia 1913.

L. cz. E. 4073/13 (3286)

Zobowiązani Stanisław i Anna Lasotowie w Oleśnicy.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kredytowego w Żabnie, odbędzie się dnia 4 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12, licytacya realności lwh. 179 gm. Kozubów, wraz z przynależnościami składającemi się z drzew.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 18.291 kor., przynależności zaś na 911 kor.

Najniższa cena wynosi 12.194 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dąbrowa, dnia 21 stycznia 1914.

L. cz. E. 2868/13 (5) (3173)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Winnikach odbędzie się dnia 8 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymieni nym, w biurze Nr. 11, licytacya realności lwh 525 ks. gr. gm. kat. Gaje.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 925 kor.

Najniższa cena wynosi 616 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Winniki, dnia 13 lutego 1914.

L. cz. E. 4293/13 (3) (3176)

E d y k t.

Dnia 1 kwietnia 1914 o godzinie 9.30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 241 gm. Rożnów Józefa Koflera własnej, składającej się z parcel bud. z domem mieszkalnym, stajni, studni i t. d.

Wartość nieruchomości wystawionej na licytacyę ustala się na 11.000 kor.

Najniższa cena wynosi 5500 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 29 stycznia 1914.

L. cz E. 6493/13 (4) (3283 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Filii c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego w Tarnopolu odbędzie się dnia 3 kwietnia 1914 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 1175 ks. gr. Tarnopol, pgr. 919/1 i pbud. 1603, na której znajduje się: a) dom murowany blachą kryty, b) komórka z drzewa blachą kryta, c) drewutnia z drzewa, d) wychodek, e) parkan

Wartość szacunkowa 6346 kor.

Najniższa oferta 4230 kor. 67 hal.

Do realności lwh. 1175 ks. gr. Tarnopol należą następujące przynależności: parkan z bramą wjazdową i furtką, oszacowane na 20 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.
Tarnopol, dnia 4 lutego 1913.

L. cz. E. 4349/13 (2090)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie dr. Abrahama Wiesenberga w Stryju odbędzie się dnia 27 lutego 1914 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3. licytacya:

a) 2/5 części realności lwh. 208,
b) 1/5 części realności lwh. 209,
c) 1/10 części realności lwh. 167 ks. gr. gm. Ławoczne.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione na 3060 kor. 20 hal.

Najniższa cena wynosi kwotę 2040 kor. 15 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Skole, dnia 22 stycznia 1914.

L. cz. E. 4371/13 (4) (2245)

Strona zobowiązana: Tomasz Bobola w Izdebkach.

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Wojciecha Zająca odbędzie się dnia 24 lutego 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 17, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 560 ks. gr. Izdebki, połowa ciała hip. lwh. 560, składającego się z par. gr. 3030, 3031, 3032, 3033, 3035/1, 3036 3037, 3038, 3039/1, 3039/2,

b) lwh. 1704 ks. gr. Izdeb i, 1/12 części ciała hipotecznego lwh 1704, obejmującego jedyną par. gr. 3081, stanowiącą rolę.

Wartość szacunkowa:
ad a) 2200 kor.,
ad b) 400 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 1466 kor.,
ad b) 266 kor.

Do połowy realności lwh. 560 ks. gr. Brzozów należą następujące przynależności: budynek, oszacowane na 600 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brzozów, dnia 22 stycznia 1914.

L. cz. E. 2275/13 (5) (3315)

Edykt licytacyjny.

Dnia 27 marca 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie w biurze Nr. 6, licytacya połowy realności lwh 2888, 1/4 części realności lwh. 1181, 1/6 części realności lwh. 2710, 1/12 części realności lwh. 2712 i 27211 gm. Nowy Targ.

Powyższe części realności oceniono łącznie na 1538 kor. 43 hal., a po potrąceniu dożywocia w kwocie 36 kor. 86 hal., wynosi 1501 kor. 57 hal.

Najniższa oferta poniżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 803 kor 37 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już są wpisane, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstana, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu i nie wskażą mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Nowy Targ, dnia 11 lutego 1914.

L. cz. E. 2323/13 (5) (3313)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Amalii Weisberger w Niedźwiedziu, odbędzie się dnia 13 marca 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 2, licytacya połowy realności lwh. 207 ks. gr. gm. kat. Lubomierz obj.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1512 kor.

Najniższa cena wynosi 1008 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości doknmenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 2.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Mszana dolna, dnia 30 stycznia 1914.

L. cz. E. VII. 3767/13 (12) (3289)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Ozyasza Aboscha kupca w Osławach białych, odbędzie się dnia 24 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 2 na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 206 ks. gr. Osław biały 1/4, 1/12 cz. gosp. wiejskie.

Wartość szacunkowa 2122 kor. 66 hal.

Najniższa oferta 1415 kor. 10 hal.

Do realności lwh. 206 ks. gr. Osław biały należą przynależności: opisane w protokole ocenienia oszacowane 1/4, 1/12 części na 456 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym Nr. 2.

Takie prawa, wobec których, niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości i nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Delatyn, dnia 12 lutego 1914.

L. cz. E. 2669/13 (8) (3293)

Edykt licytacyjny.

Dnia 12 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10, odbędzie się licytacya realności lwh. 32 ks. gr. gm. kat. Borysławka i realności lwh. 73 ks. gr. gm. kat. Borysławka.

Cena szacunkowa:
ad I. 5000 kor.,

ad II. 3200 kor.
Najniższa oferta:
ad I. 3333 kor. 33 hal.
ad II. 2133 kor. 33 hal.
Warunki licytacyjne normalnie ustalone i odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dobromil, dnia 12 stycznia 1914.

L. cz. E. 2348/13 (3210)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Spółki fakturowej w Krośnie i Towarzystwa zaliczkowego w Krośnie, odbędzie się dnia 4 marca 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 47 II. piętro licytacya:
1. realności lwh. 149 gm. Swierzowa polska, 1 m. 1526 sąż² gruntu ornego,
2. realności lwh. 258 tejże gm., dom mieszkalny i 2 m. 137 sąż² gruntu ornego.
Nieruchomości te ocenione:
ad 1. na 3086 kor.,
ad 2. na 9631 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad 1. 2057 kor.,
ad 2. 6420 kor. 67 hal.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Krosno, dnia 26 stycznia 1914.

L. cz. E. 2963/13 (3307)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Zofii Panss w Odrzykoniu, odbędzie się dnia 16 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 47 II. piętro licytacya realności lwh. 920 gm. Odrzykoń, składającej się z 1 m. 980 sąż² gruntu ornego.
Nieruchomości te oceniono na 1139 kor.
Najniższa cena wynosi 759 kor. 32 hal.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Krosno, dnia 28 stycznia 1914.

L. cz. E. 8221/13 (3297)
Edykt licytacyjny.
Na wniosek strony egzekwującej Kasy zaliczkowej Nadzieja w Haliczu, odbędzie się dnia 17 marca 1914 o godzinie 11·30 przed południem w biurze Nr. 26, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności: lwh. 427 ks. gr. Maryampol pblk. 29/1, na której stoi dom ustęp bróg i pglk. 207 stanowiący ogród.
Wartość szacunkowa 722 kor.
Najniższa oferta 481 kor. 33 hal.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Halicz, dnia 31 stycznia 1914.

L. cz. E. 1287/13 (5) (2782)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 23 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 5, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności: lwh. 663 ks. gr. Dębica cała realność.
Wartość szacunkowa 10.135 kor.
Najniższa oferta 5067 kor. 50 hal.
Warunki licytacyjne ustala się.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy w Dębicy jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.
Wezwanie rzeczowo uprawnionych w szczególności wierzycieli hipotecznych, dalej wierzycieli, których pretensje powstały z tytułu udzielenia kredytu lub oparte są na zapisie kaucyjnym, wrrszcie organów publicznych wymierzających podatki i daniny publiczne.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dębica, dnia 30 stycznia 1914.

L. cz. E. IV. 6476/13 (5) (2965)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie c. k. uprz. galic. Banku hipotecznego, odbędzie się dnia 31 marca 1914 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 140 w Stryju licytacya realności lwh. 3116 gminy Stryj realność miejska.
Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione na 16.324 kor., przynależności zaś na 324 kor.
Najniższa cena wynosi 8162 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 7 lutego 1914.

L. cz. E. IV. 4128/13 (5) (2698)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Kasy oszczędności w Stryju odbędzie się dnia 24 marca 1914 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 140 w Stryju, licytacya realności:
a) lwh. 73.
b) lwh. 465 gm. Duliby,
c) lwh. 190 gm Hołobutów.
Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione, a to:
ad a) 5182 kor.,
ad b) 4450 kor.,
ad c) 400 kor.,
przynależności zaś drzewa, płot, para koni i wóz na 732 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 3454 kor. 66 hal.,
ad b) 2966 kor. 33 hal.,
ad c) 266 kor. 66 hal.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 7 lutego 1914.

L. cz. E. 2503/13 (7) (2950)
Edykt licytacyjny.
Dnia 13 maja 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej podpisanym w biurze Nr. sali 2 odbędzie się licytacya:
1. połowy realności lwh. 110 gm. Machów składającej się z pb. i gr. o łącznej powierzchni 13 ar.,
2. połowa realności lwh. 119 gm. Machów składająca się z pgr. 374/4 o powierzchni 15 ar. 90 m.,
3. połowa realności lwh. 178 gm. Machów składająca się z pgr. 173/4 o powierzchni 62 ar. 98 m².
Nieruchomości te oszacowano:
ad 1. na 651 kor.,
ad 2. na 125 kor.,
ad 3. na 500 kor.
Najniższa oferta:
ad 1. 434 kor.,
ad 2. 83 kor. 34 hal.,
ad 3. 333 kor. 34 hal.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Dokumenta powyższe można przejrzeć w biurze Nr. 4.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacyi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.
Tarnobrzeg, 12 lutego 1914.

L. cz. E. I. 5134/13 (7) (3269)
E d y k t.
Dnia 2 marca 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym sala Nr. 22, licytacya całej realności lwh. 1629 gm. Pererów ocenionej na 4275 koron.
Najniższa cena 2850 kor.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenty są włożone do wglądu w kancelaryi Oddziału XI.
Zarzut niedopuszczalności licytacyi musi być zgłoszonym najpóźniej przy licytacyi.
Osoby mieszkające poza okręgiem tut. sądu, które na powyższej nieruchomości mają już lub nabędą pewne prawa albo ciężary o ile nie wskażą pełnomocnika dla doręczeń tu zamieszkałego zawiadomiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez ogłoszenie na tablicy sądowej
C. k. Sąd powiatowy.
Kołomyja, dnia 28 stycznia 1914.

L. cz. E 2268/13 (6) (3302)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Husiatynie, zastąpionego przez adw. dr. H. Nathansona, odbędzie się dnia 26 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 licytacya:
a) realności obj. lwh. 648 gm. Krogulec, składającej się z pgrt. lkat. 751/205 łąka obsz. 19 ar. 98 m², oraz z pgr. lkat. 1170 rolę obsz. 1 ha. 1 ar. 97 m²,
b) realności obj. lwh. 835 gm. Krogulec składającej się z parc. grunt. lkat. 751/27 łąka, obsz. 41 ar. 12 m².
Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:
ad a) na 1260 kor.,
ad b) na 100 kor.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 840 kor.,
ad b) 66 kor. 67 hal.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które zarazem się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w Sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kopyczyńce, dnia 6 lutego 1914.

L. cz. E. XI. 2204/13 (12) (3270)
E d y k t.
Dnia 2 marca 1914 o godz. 9 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie sala Nr. 22 licytacya 2/5 części realności lwh. 364 gm. Iwanowce,
oceniona na 4626 kor. 80 hal.
Najniższa oferta 3161 kor. 86 hal.
1/5 części z połowy realności lwh. 365 tej samej gminy,
oceniona na 120 kor.
Najniższa cena 80 kor.
2/5 części realności lwh. 688 tej samej gminy,
ocenionej na 235 kor.
Najniższa cena 156 kor.
Do realności lwh. 364 ks. gr. gm. Iwanowce należą przynależności 500 m. płotu i 50 m. sztachetów, z których 2/5 części
oszacowane na 116 kor.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenty są wyłożone do wglądu w kancelaryi oddziału XI.
Zarzut niedopuszczalności licytacyi musi być zgłoszonym najpóźniej przy licytacyi.
Osoby mieszkające po za okręgiem tut. sądu, które na powyższe nieruchomości mają już lub nabędą pewne prawa albo ciężary, o ile nie wskażą pełnomocnika dla doręczeń tu zamieszkałego, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez ogłoszenie na tablicy sądowej.
C. k. Sąd powiatowy.
Kołomyja, dnia 27 stycznia 1914.

L. cz. E. XIV. 2473/12 (27) (1965)
Edykt licytacyjny.
Na wniosek Saula Schamrotha, jako prawonabywcy Józefa Wienera, odbędzie się dnia 13 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 50, sprzedaż 10/28 części realności lwh. 215 gm Kraków objętej składającej się z kamienicy III-piętrowej przy placu Maryackim l. or. 3 lsp. 374 Dz. I pbud. lk. 255 obszaru 403·20 m² z oficyną II-piętrową.
Wartość szacunkowa 30.962 kor.
Najniższa cena wynosi 15.481 kor.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
C. k. Sąd powiatowy cywilny, Oddział XIV.
Kraków, 2 stycznia 1914.

L. cz. E. 4300/13 (3) (3177)
E d y k t.
Dnia 1 kwietnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 1143 gm. Trojca, Wasyla Morczuka, własnej, składającej się z roli i łąki.
Wartość nieruchomości wystawionej na licytację ustala się na 1417 kor. 28 h.
Najniższa cena wynosi 943 kor. 46 h, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 29 stycznia 1914.

L. cz. E. 5086/13 (6) (2948)
Edykt licytacyjny.
Dnia 31 marca 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 5 w sądzie tutejszym, licytacya 1/2 części realności lwh. 295 gm. Wyspa obejmującej pb. lk. 132, 133, pgr. lk. 177, 163/2, 165, 166/2, 2453, 562, 663, 655, 656, 660, 661, 665 i 666.
Cena najniższej oferty wynosi 1870 kor. 88 h.
Warunki licytacyjne i odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie, w biurze Nr. 5.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rohatyn, dnia 26 stycznia 1914.

L. cz. E. 5086/13 (2)
E d y k t.
Fediowi Bereżańskiemu s. Kościa z Wyspy w egzekucyjnej sprawie toczącej się przed c. k. sądem tutejszym przeciw niemu o 2410 kor., ma być doręczoną uchwała z dnia 5 listopada 1913 L. cz. E. 5086/13 (2), którą dozwolono licytacyi jego realności w Wyspie.
Ponieważ niewiadomo, gdzie Fed Bereżański przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie p. adw. dr. Zeghausera w Rohatynie.
Tenże kurator zastępywać go będzie w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rohatyn, dnia 7 stycznia 1914.

L. cz. E. 2731/13 (5) (1595)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego „Pomoc" w Dębowcu, zastąpionego przez p. dr. Chwaliboga, adwokata w Jaśle, odbędzie się dnia 26-go marca 1914 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 33, licytacya:
b) realności lwh. 198,
c) połowy realności lwh. 130 ks. gr. gm. kat. Sobniów.
Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione:
ad a) na 2060 kor. 15 h.,
ad b) na 3159 kor. 46 h.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 1373 kor. 44 h.,
ad b) 2106 kor. 30 h.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupna przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 33.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jasło, dnia 10 stycznia 1914.

L. cz. E. 1884/13 (6) (2524)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie powiatowej Kasy oszczędności w Krakowie, zastąpionej przez p. dr. Stefana Kirchmayera, adwokata w Krakowie, odbędzie się dnia 3 kwietnia 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 33, licytacya realności miejskiej położonej w Jaśle przy ul. Jagiełły lwh. 335, wraz z przynależnościami, składającemi się z parkanu, drzew parkowych, 3 altan, studni etc.
Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 7980 kor. 10 h., przynależności zaś na 435 kor.
Najniższa cena wynosi 3990 kor. 05 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych realności dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jasło, dnia 20 stycznia 1914.

Ч. сп. E. 1753/13 (4) (371)
Оголошене переторгу.
На попиранє Каси задаткової в Камінці струм., заступленої через адв. др. І. Прессера в Камінці струм., відбуде ся 15 цьвітня 1914 перед полуднем о 9 годині в низше означеним суді, комната ч. 19 переторг реальности обнятої вик. гіп.

ч. 627 кн. гр. громати кат. Желехів малий складаючої ся з п. гр ч. 1061/3 ліс з приналежностию. складаючого ся з 34 штук дубів молодих.

Продати ся маюча недвижимість є оцінена на 1480 кор., приналежність на 30 кор.

Найнизша подача виносить 986 кор. 67 сот., понизше тої квоти не відбуде ся продаж

Условія переторгу і грамоти відносячі ся до недвижимости (витяг гіпотечний, витяг катастральний протоколи оціненя і т. д.), могуть ті, що мають охоту куповати, переглянути в низше означенім суді, комната ч. 31 підчас годин урядових.

Права, котрі би продаж робили недопустимою, належить найпізнійше на дни судовім, визначенім до переторгу, перед переторгом зголосити в суді, бо инакше що до недвижимости самої вже більше не могуть бути підношені.

О дальших випадках поступованя переторгового увідомляти ся буде особи, для котрих під той час що до недвижимости якісь права або тягарі суть установлені або в току поступованя переторгового установлені будуть, в тім випадку тілько прибитем в суді, як би они ані не мешкали в области низше означеного суду, ані не вказали поіменно повновластця для доручень мешкаючого в місцевости суду.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ III.
Камінка струм., дня 23 січня 1914.

L. cz. E. 3583/13 (4) (3178)

E d y k t.

Dnia 1 kwietnia 1914 o godzinie 9·15 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacya:

1. realności obj. lwh. 447 gm. Trościaniec składającej się z ogrodu,

2. realności obj. lwh. 882 gm. Trościaniec składającej się z chaty i budynków gospodarskich Stefana Zeleniuka Wasyla własnych.

Wartość nieruchomości wystawionych na licytacyę ustala się:
ad 1. na 337 kor. 47 hal.,
ad 2. na 2088 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad 1. 224 kor. 98 hal.,
ad 2. 1392 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Zabłotów, dnia 29 stycznia 1914.

L. cz. E. IX. 2714/13(6) (3016)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 26 marca 1914 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 107 licytacya realności lwh. 1064 gm. Nowy Sącz stanowiącej budynek parterowy przy ul. Nawojowskiej z placem budowlanym obszaru 482 s.².

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 24.328 kor.

Najniższa cena wynosi 12.164 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 120.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Nowy Sącz, dnia 26 stycznia 1914.

L. cz. E. 2839/13 (4) (3175)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Winnikach zastąpionego przez adwokata dr. Mallika w Winnikach odbędzie się dnia 8 kwietnia 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacya realności obj. lwh. 102 gminy Kamienopol wraz z przynależnościami składającemi się z krowy i jałówki.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest ocenionana 3120 kor., przynależności zaś na 380 kor.

Najniższa cena wynosi 2080 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Winniki, dnia 13 lutego 1914.

L. cz. E. 2613/13 (5) (3170)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Spółki pożyczkowej dla handlu i przemysłu w Gl nianach, odbędzie się dnia 31 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11, licytacya realności lwh. 214 i połowy realności lwh. 770 gm. Gaje wraz z przynależnościami.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione a to:

a) realność lwh. 214 na kwotę 1751 kor. 60 hal., zaś

b) połowa realności lwh. 770 na 570 kor., przynależności zaś na 119 kor. 60 hal.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 1167 kor. 73 hal.,
ad b) 380 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tab., wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Winniki, dnia 7 lutego 1914.

L. cz. E. IX. 2255/13 (5) (2577)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Romana Dunikowskiego odbędzie się dnia 23 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 107 licytacya realności lwh. 545 i 547 gminy Nowy Sącz grunt obszaru 676 s.².

Wartość szacunkowa 1081 kor. 60 hal.

Najniższa oferta poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku wynosi 721 kor. 10 hal.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w biurze Nr. 120.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IX.
Nowy Sącz, 8 stycznia 1914.

L. cz. E. VI. 4924/13 (12) (2185)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Mozesa Arona Spielera w Tarnowie odbędzie się dnia 26 lutego 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 3, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 110 ks. gr. Tarnów dom drewniany z parcelą budowlaną przy ul. Kantorya.

Wartość szacunkowa 12.657 kor.

Najniższa oferta 6328 kor. 50 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Tarnów, 16 stycznia 1915.

L. cz. E. 4022/13 (2282)

Edykt licytacyjny.

Dnia 11 kwietnia 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej podpisanym w sali Nr. 2, odbędzie się licytacya realności lwh. 78 gm. Zalesia gorzyckie. Realność składa się z parc. bud. 198/6 o powierzchni 9 ar. 78 m.² oraz domu mieszkalnego.

Nieruchomość ta oceniona na 1000 kor.

Najniższa cena wynosi 666 kor. 67 hal.

Dokumenta powyższe można przejrzeć w biurze Nr. 4.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacyi.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Tarnobrzeg, 1 lutego 1914.

L. cz. E. 3513/13 (3312)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Abla Rettiga, kupca w Rozdole odbędzie się dnia 11 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 7, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

a) lwh. 323 ks. gr. Krupsko, 1/4 część realności, składająca się z pgrt. 3913,

b) lwh. 917 ks. gr. Rozdół, połowa realności, składająca się z pgrt. 894/2,

c) lwh. 914 ks. gr. Brzezina, 1/4 część realności, składająca się z pgrt. 1630/5.

Wartość szacunkowa:
ad a) 37 kor. 50 hal.,
ad b) 300 kor.,
ad c) 500 kor.,

Najniższa oferta:
ad a) 25 kor.,
ad b) 200 kor.,
ad c) 133 kor. 32 hal.,

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg katastralny, wyciąg tabularny, protokół oceniania itd.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych, w sądzie tut., w oddz. kanc. w biurze Nr. 7.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział II.
Mikołajów, dnia 10 stycznia 1914.

L. cz. E. 7688/13 (3) (3300)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Majera Habera odbędzie się dnia 23 marca 1914 o godzinie 8 przed południem w sali Nr. I., na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 122 ks. gr. gm. Stańkowa, parc. bud., rola, budynek mieszkalny i zabudowania gospodarskie.

Wartość szacunkowa 2200 kor.

Najniższa cena wynosi 783 kor. 33 h.

Do realności lwh. 122 ks. gr. gm. Stańkowa należą następujące przynależności: sad t. j. drzewa owocowe i żywopłot, oszacowane na 150 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych realności dokumenta (wyciąg tabularyjny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kanc. w biurze Nr. I.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już są wpisane, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu tego sądu i nie wskażą mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kałusz, dnia 6 lutego 1914.

L. cz. E. 1976/13 (3323)

E d y k t.

Dnia 3 marca 1914 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym, licytacya realności lwh. 364 gminy Posada jaśliska.

Realność ta oceniona jest na 600 kor.

Najniższa oferta wynosi 400 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rymanów, 16 stycznia 1914.

L. cz. E. 2131/13 (3288)

Zobowiązani: Izak i Gitla Gutterowie w Dąbrowy.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 4 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12, licytacya realności lwh. 130 gm. Dąbrowa.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 71.991 kor.

Najniższa cena wynosi 35.995 kor. 55 hal.; poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy Oddział III.
Dąbrowa, dnia 20 stycznia 1914.

L. cz. E. 2529/13 (5) (3314)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Samuela w Mszanie górnej odbędzie się dnia 13 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 licytacya realności lwh. 275 i 12/96 części realności lwh. 277 ks. gr. gm. kat. Lubomierz objętych.

Nieruchomości te, wystawione na licytacyę są ocenione na 6097 kor. 50 hal., a w szczególności realność lwh. 275 na 2360 kor., a 12/96 części realności lwh. 277 na 3737 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 4065 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytajnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości i cząstki nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Mszana dolna, dnia 5 lutego 1914.

L. cz. E. 3651/13 (8) (3304)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Wolfa Weissberga w Probużnie odbędzie się dnia 11 marca 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 20 licytacya:

a) połowy realności objętej lwh. 189 gminy Hadyńkowce, składającej się z pgrt. lkat. 1655/1 pole obszar 44 ar. 20 m.²,

b) realności objętej lwh. 278 gm. Hadyńkowce składającej się z pb. lkat. 224 i z pgrt. l. kat. 1642 zagroda włościańska, ogród, pole obszaru 1 ha. 5 ar. 32 m.² wraz z przynależytościami składającemi się z ogrodzenia i drzew owocowych.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:
ad a) na 600 kor.,
ad b) łącznie z przynależnościami na 9080 kor.

Najniższa oferta wynosi:
ad a) na 400 kor.,
ad b) na 6053 kor. 32 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. II.
Kopyczyńce, dnia 30 stycznia 1914.

L. cz. E. XI. 5936/13 (7) (3280 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Kasy oszczędności miasta Tarnopola odbędzie się dnia 27 marca 1914 o godz. 9 przed południem w biurze nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności:

a) lwh. 864 ks. gr. Chodaczków mały pgr. lk. 770,

b) lwh. 1215 ks. gr. Chodaczków mały pgr. lk. 771,

c) lwh. 1440 ks. gr. Chodaczków mały pgr. lk. 2506,

d) lwh. 1579 ks. gr. Chodaczków mały pgr. llk. 472/22, 544/2, 2336, 2237, 2238, 2239, 2800/1, 2848/1, 2952/1, 3031/2, 3032/2, 3707/2

Wartość szacunkowa:
ad a) 560 kor.,
ad b) 550 kor.,
ad c) 900 kor.,
ad d) 5045 kor.

Najniższa oferta:
ad a) 373 kor. 34 h.,
ad b) 366 kor. 67 h.,
ad c) 600 kor.,
ad d) 3363 kor. 34 h.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy Oddział XI.
Tarnopol, dnia 28 stycznia 1914.

L. cz. E. 2200/13 (3285)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa pożyczkowego w Narolu odbędzie się dnia 16 marca 1914 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 3, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 123 ks. gr. Narol wieś.
Wartość szacunkowa 1400 kor.
Najniższa oferta 466 kor. 66 hal.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. sąd tutejszy jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Cieszanów, dnia 14 lutego 1914.

L. cz. E. 3039/13 (5) (3287)
Zobowiązany Michał Huta w Żdżarach.
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Mechla Holländra w Dąbrowie odbędzie się dnia 17 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12 licytacya realności lwh. 125 gm. Żdżary.
Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 2133 kor. 83 hal.
Najniższa cena wynosi 1522 kor. 55 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dąbrowa, dnia 6 lutego 1914.

L. cz. E. 2276/13 (7) (3071)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Jakóba Tillemana z Borysławia odbędzie się 23 marca 1914 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 11, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya 1/3 części realności lwh. 25 gm. Szymbark.
Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 396 kor.
Najniższa cena wynosi 198 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr.1 4.
C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.
Gorlice, dnia 7 stycznia 1914.

L. cz. E. X. 2870/13 (7) (2039)
Dnia 23 marca 1914 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 140, licytacya:
1. realności lwh. 75,
2. realności lwh. 252 gm. Pukienicze wraz z domem drewnianym słomą krytym, stodołą, stajnią, komorą i obrogiem.
Cena szacunkowa wynosi:
ad 1. 3250 kor.,
ad 2. 2371 kor.
Najniższą cenę, poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku, wynosi:
ad 1. 2166 kor. 67 hal.,
ad 2. 1580 kor. 67 hal.,
przynależności: 9 jabłoni, 103 sztuk drzew innych i 22 m. parkanu.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do sprzedać się mających realności dokumenty można przejrzeć w sądzie tutejszym w oddziale kancelaryjnym.
C. k. Sąd powiatowy Oddział X.
Stryj, dnia 22 stycznia 1914.

L. cz. E. X. 3108/13 (14) (2527)
Dnia 6 kwietnia 1914 o godzinie 8·30 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 140 licytacya realności lwh. 2679 gm. Stryj składającej się z parc. bud., na której pobudowany jest dom drewniany blachą kryty o ubikacyach i budynek gospodarczy mieszczący praczkarnię, drewutnię, stajnię i kurnik, oraz z ogrodu.
Cena szacunkowa wynosi 21.411 kor. 60 hal.
Najniższa cena, poniżej której sprzedaż do skutku nie przyjdzie, wynosi 10.705 kor. 80 hal.,
przynależności: studnia, 44·60 m. baryer osiatkowanych, 39·40 m. sztachet, 89 m. parkanu, 7 okien i story, ocenione na 751 kor. 60 hal.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do sprzedać się mających realności dokumenty można przejrzeć w sądzie tutejszym w oddziale kancelaryjnym.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Stryj, dnia 5 lutego 1914.

L. cz. E. 3233/13 (6) (3291)
Edykt licytacyjny.
Dnia 12 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 10 odbędzie się licytacya 1/4 części realności lwh. 6 ks. gr. gm. kat. Krościenko.
Cena szacunkowa wynosi 172 koron 50 hal.
Najniższa oferta 115 kor.
Warunki licytacyjne normalnie ustalone i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sadzie w biurze Nr. 10.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dobromil, dnia 12 stycznia 1914.

L. cz. E. 3334/13 (8) (3294)
Edykt licytacyjny.
Dnia 12 marca 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie tut. w biurze Nr. 10 odbędzie się licytacya realności lwh. 241 ks. gr. gm. kat. Boryszawka.
Cena szacunkowa 4050 kor.
Najniższa oferta 2700 kor.
Warunki licytacyjne normalne ustalone i odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10.
C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Dobromil, dnia 12 stycznia 1914.

L. cz. E. 16/13 (7) (3292)
Edykt licytacyjny.
Dnia 12 marca 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10, odbędzie się licytacya 5/200 części realności lwh. 83 ks. gr. gm. kat. Dobromil.
Cena szacunkowa 330 kor.
Najniższa oferta 220 kor.
Warunki licytacyjne normalnie ustalone i odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10.
C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Dobromil, dnia 12 stycznia 1914.

L. cz. E. 3872 12 (5) (3284)
Edykt licytacyjny.
Na wniosek strony egzekwującej Związku kredytowego w Gołogórach, odbędzie się dnia 14-go marca 1914 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. 11, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwb. 832 ks. gr. Gołogóry, pb. 147 obszaru 4 ar. 6 m², pgrnt. 14 ogród obszaru 11 ar. 65 m², dom mieszkalny murowany blachą kryty, stodoła i drewutnia dachówką kryta.
Wartość szacunkowa 18.540 kor.
Najniższa oferta 9550 kor.
Do powyższej realności należą następujące przynależności: ogrodzenie, 10 sztuk jabłoni, 5 sztuk śliwek, 14 sztuk smerek, oszacowane na 560 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddz. III.
Złoczów, dnia 20 stycznia 1914.

L. cz. E. 1413/12 (10) (2885)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Franciszka Wyrwicza, zastąpionego przez dr. Fragnera, adwokata w Wiśniczu, odbędzie się dnia 23 marca 1914 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 57, w Wiśniczu licytacya całej realności lwh. 66 gm. kat. Wiśnicz miasto.
Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 4565 kor.
Najniższa cena wynosi kwotę 4565 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 57.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Wiśnicz, dnia 8 stycznia 1914.

L. cz. E. 1558/13 (3) (2783)
Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Towarzystwa pożyczkowego i oszczędności w Dębicy, odbędzie się dnia 23 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 5, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 380 ks. gr. Dębica, cała realność.
Wartość szacunkowa 26,146 kor. 60 h.
Najniższa oferta 17.431 kor. 06 hal.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Warunki licytacyjne ustala się.
Należytość znawców oznacza się po 10 koron.
Łączne koszta oszacowania wynoszą 21 koron.
C. k. sąd powiatowy w Dębicy jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.
C. k. Sąd powiatowy Oddział III.
Dębica, dnia 27 stycznia 1914.

L. cz. E. 2739/13 (5) (3318)
Edykt licytacyjny.
Na wniosek Majera Katza w Żółkwi, odbędzie się dnia 23 marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie tut., w biurze Nr. 3, licytacya połowy realności lwh. 1866 gm. Rawa, wraz z przynależnościami, składającemi się z parkanu starego, lipy, 4 jasionów i agrestu.
Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest ocenioną na 2112 kor., przynależność zaś na 12 kor.
Najniższa cena wynosi 1306 koron 67 hal.
Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tut., w biurze Nr. 3.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Rawa, dnia 31 stycznia 1914.

L. cz. E. 2027 13 (14) (2539)
Dnia 23-go marca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7, odbędzie się licytacya:
a) całej realności lwb. 252 ks. gr. gm. kat. Uberce,
b) połowy realności lwh. 116,
c) całej realności lwh. 257 ks. gr. gm. kat. Myczkowce.
Sprzedać mające się przedmioty są oszacowane:
a) lwh. 252 na 960 kor.,
b) lwh. 116 na 100 kor.,
c) lwh. 257 na 300 kor.
Najniższa oferta:
ad a) kwotę 640 kor.,
ad b) kwotę 66 kor 67 h.,
ad c) kwotę 200 kor.
Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Lisko, dnia 8 lutego 1914.

Ч. сп. E. 946/13 (6) (3277 1—2)
Оголошене переторгу.
На попиране Товариства взаимного кредиту „Бескид“ в Сяноку, заступленого через адвоката др. Савюка, відбуде ся 9 цьвітня 1914 перед полуднем о 11 годині в низше означенім суді комнат ч. 8 переторг реальности обнятої вгч. 159 кн. гр. кат. Сянок з приналежностию, складаючого ся і описаного тис. протоколом з 24 падолиста 1913 E. 946/13 (3).
Продати ся маюча недвижимість є оцінена на 11.352 кор. 19 сот. з приналежностию.
Найнизша подача виносить 7568 кор. 66 сот. згідно з несенем вірителя понизше тої квоти не відбуде ся продаж.
Ц. к. Суд повітовий, Відділ IV.
Сянок, дня 3 лютого 1914.

Ч. сп. E. 1472/13 (6) (3327 1—3)
Обовязані Юрій і Мария Зеленчуки в Жабю.
Оголошене переторгу.
На попиране кредитового общества „Самопомощ“ в Коломиї, заступленого через адв. др. Дудикевича, відбуде ся 20 марця 1914 перед полуднем о 9 годині в низше означенім суді, комната ч. 8 в Жабю переторг реальности обнятої вик. гіп. ч. 2036 кн. гр. Жабе, котра становить сіножать і пасовиско.
Продати ся маюча недвижимість є оцінена на 5555 кор.
Найнизша подача виносить 3663 кор. 33 сот., понизше тої квоти не відбуде ся продаж.
Услова переторгу, котрі затверджає ся і грамоти, відносячі ся до недвижимостий (витяг гіпотечний, витяг катастральний, протоколи оцінена і т. д.) можуть ті, що мають охоту куповати, переглянути в низше означенім суді, комната ч. 8 підчас годин урядових.
Ц. к. Суд повітовий, Відділ II.
Жабе, дня 2 лютого 1914.

Ч. сп. E. 4010/13 (4) (3303)
Оголошене переторгу.
На попиране Миколи Пилипчука і Кирила Петрика в Орішківцях, відбуде ся дня 18 марця 1914 перед полуднем о 9 годині в низше означенім суді, комната ч. 20 переторг 21/24 частий реальности, обнятої вгч. 232 гром. Орішківці, складаючої ся з пр. буд. чкат. 209 і впр. ґр. чкат. 1693 2 і 1694 (обійсте господарске з городом, обшар 86 а. 36 м²) з приналежностию, складвючого ся з дерев овочевих і инших.
Продати ся маюча недвижимість є оцінена 2293 кор., приналежність на 19 корон.
Найнизша подача виносить 1541 кор. 32 сот., понизше тої квоти не відбуде ся продаж.
Условія переторгу, котрі заразом засвердкує ся і грамоти відносячі ся до недвижимости (витяг гіпотечний, витяг катастральний, протоколи оціненя і т. д.), могуть ті, що мають охоту куповати, переглянути в низше означенім суді, комната ч. 8 підчас годин урядових.
Права, котрі би продаж робили недопустимою, належить найпізнійше на дни судовім, визначенім до переторгу, перед переторгом зголосити в Суді, бо инакше що до недвижимости самої вже більше не могуть бути підношені.
О дальших випадках поступованя переторгового увідомляти ся буде особи, для котрих під той час що до недвижимости якісь права або тягарі суть установлені або в току поступованя переторгового установлені будуть, в тім випадку тілько прибитем в суді, як би они ані не мешкали в области низше означеного суду, ані не вскезали поіменно повновластця для доручень мешкаючого в місцевости суду.
Ц. к. Суд повітовий, Відділ II.
Копичинці дня 2 лютого 1914.

Ч сп. E. 2991/13 (6) (3231)
Дня 1 цьвітня 1914 о годині 8·30 перед полуднем в ц. к. суді повітовім в Тисьменици, комната ч. 6, відбуде ся лїцитация реальности вгч. 87 гр. Ляцке шлях. зложеної з дому і городу обшару около 1 г. 1 ар. 24 м.².
Надвижимість повизша виставлена на ліцитацію є оцінена на 1048 корон
Найнизша ціна вносить 698 кор. 67 сот., низше тої квоти продаж не відбуде ся.
Ц. к. Суд повітовий, Відділ V.
Тисьменица, 7 лютого 1914.

L. cz. E. XI. 5504/13 (7) (3281 1—3)
Edykt licytacyjny.
Na wniosek strony egzekwującej Spółki oszczędności i pożyczek w Tarnopolu stow. zarej. z ogr. poręką, odbędzie się dnia 27 marca 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 27, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:
a) lwh. 488 ks. gr. Draganówka pgr. 1458,
b) lwh. 987 ks. gr. Draganówka pgr. 595/2,
c) lwh. 1020 ks. gr. Draganówka pgr. 1333/2, 1334 2 i 1335 2,
d) lwh. 1395 ks. gr. Draganówka pgr. 1922/1 i 1922/2,
e) lwh. 1116 ks. gr. Draganówka pgr. 1374/1,
f) lwh. 1487 ks. gr. Draganówka, połowa z pgr. 754 2 i 1807/2,
g) lwh. 20 ks. gr. Draganówka 3/48 części z pb. 36,
h) lwh. 121 ks. gr. Draganówka 5/24 części z pb. 209 z budynkami i pgr. 386/2, 424, 959/1 i 1656,
i) lwh. 839 ks. gr. Draganówka 5/24 części z pgr. 1374/2.
Wartość szacunkowa:
ad a) 800 kor.,
ad b) 1600 kor.,
ad c) 1000 kor.,
ad d) 600 kor.,
ad e) 500 kor.,
ad f) 450 kor.,
ad g) 50 kor.,
ad h) 890 kor.,
ad i) 250 kor.
Najniższa oferta:
ad a) 600 kor.,
ad b) 1066 kor. 66 h.,
ad c) 666 kor. 66 h.,
ad d) 400 kor.,
ad e) 333 kor. 32 h,
ad f) 300 kor.,
ad g) 33 kor. 32 h.,
ad h) 593 kor. 32 h.,
ad i) 166 kor. 66 h.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy Oddział XI.
Tarnopol, dnia 27 stycznia 1914.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. I. 65/14 (3152 3—3)
Edykt.
Przeciw Jurkowi Jurków po Wasylu ze Skorodnego, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lutowiskach przez Stefana Cyktora w Skorodnem pozew o 700 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 9 marca 1914, o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. I.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Szaraniewicza, adwokata w Lutowiskach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Lutowiska, dnia 7 lutego 1914.

L. cz. C. I. 38/14 (3151 3—3)

Edykt.

Przeciw Pazi Fedorko, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lutowiskach przez Spółkę oszczędności i pożyczek w Polanie pozew o 247 kor. 29 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 6 marca 1914, o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, sala Nr. I.

Celem strzeżenia praw Pazi Fedorko ustanawia się p. Wiśniowskiego, c. k. notaryusza w Lutowiskach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandkę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Lutowiska, dnia 24 stycznia 1914.

Ч. сп. Ц. I. 64/14 (1) (3299)

Едикт.

Проти незнаному з місця побуту Стефанови Ґера по Федьку, вніс Іван Ґера по Федьку і тов. позов о власність частей парцель з реальности вгч 467 гром. Вербляни.

На підставі сего позву визначено розправу на день 11 марта 1914 о год. 9 рано, комната ч. 3.

Для стереженя прав пізваного установляє ся др. Романа Секелу, адвоката в Яворові куратором, котрий буде заступати пізваного в згаданій справі на его небезпечність і кошта аж від або в суді зголосить або вимінить повновласника.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ I.
Яворів, дня 11 лютого 1914.

L. cz. Cw. 191/14 (1) (2683 3—3)

Przeciw Katarzynie Mrożek, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Antoniego Dziurdzika z Klikuszowej pozew o 408 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty 2 grudnia 1914.

Celem strzeżenia praw Katarzyny Mrożek ustanawia się p. dr. Manheimera, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandkę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Nowy Sącz, dnia 2 lutego 1914.

L. cz. A IV. 196/11 (9) (18627)

Edykt.

Dla nieznanego z miejsca pobytu Mozesa Kirschbauma recte Degen ustanawia się w sprawie spadkowej po błp. Sarze Degen zmarłej w Rawie dnia 30 października 1910 z pozostawieniem ustnego rozporządzenia ostatniej woli, ustanawia się kuratorem „ad actum" Leizora Rappaporta, który aż do zgłoszenia się tegoż w sądzie lub zamianowania dla siebie pełnomocnika zastępywać będzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rawa, dnia 28 stycznia 1913.

L. cz. Cw. III. 1072/14 (1) (3105)

Edykt.

Przeciw pozwanemu Schulimowi Fischheimerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do tutejszego sądu przez powoda Gerschona Höniga pozew o zapłacenie sumy wekslowej 2000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty dnia 7 lutego 1914 Cw. III. 1072/14 (1).

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Marcelego Lauba we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział III.
Lwów, dnia 7 lutego 1914.

L. cz. Cw. 413/14 (1) (3122)

Edykt.

Przeciw Schulimowi Fischheimerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez Kalmana Drommelschlägera pozew o zapłatę 2000 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Schulima Fischheimera ustanawia się p. dr. Rogalskiego, adwokata w Samborze, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższego kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Sambor, dnia 26 stycznia 1914.

L. cz. C. II. 644/13 (1) (984)

Edykt.

Przeciw Onufremu Barańczakowi, Iwanowi i Tańce Baran, Wasylowi Nuś, Stefanowi Sydor i Kościowi Sydor synowi Osyfa, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lisku przez Chaima Samuela Rappaporta pozew o zniesienie współwłasności.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 18 marca 1914, o godz. 9 przed południem, biuro Nr. 7.

Celem strzeżenia praw powyż wymienionych ustanawia się p. dr. Józefa Tomasika, adwokata w Lisku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyż wymienionych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Lisko, dnia 6 grudnia 1913.

L. cz. C. III. 66/14 (1) (3028)

Edykt.

Przeciw Petrowi Zendranowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Gorlicach przez Stefana Fećkę z Regetowa niżnego pozew o 300 kor.

Na podstawie pozwu wyznacza się termin do ustnej audyencyi na dzień 10 marca 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. adwokata dr. C. Męcińskiego w Gorlicach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Gorlice, dnia 17 lutego 1914.

L. cz. C. 51/14 (3132)

Przeciw Józefowi Bąkowi „Marcinek", którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Czarnym Dunajcu przez Jacentego Krupę „Bugalski" pozew o 700 kor 39 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 5 marca 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata Lewińskiego w Czarnym Dunajcu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Czarny Dunajec, dnia 17 lutego 1914.

L. cz. C. II. 785/13 (4) (2933)

Edykt.

Przeciw Michałowi Korzekwie ze Sokołowa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Głogowie przez Towarzystwo pożyczkowe i oszczędności w Głogowie pozew o 300 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 10 marca 1914, o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Michała Korzekwy ustanawia się p. adwokata dr. Łacheckiego w Głogowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Głogów, dnia 7 lutego 1914.

L. cz. Cg. I. 113/14 (1) (3243)

Edykt.

Przeciw Schulimowi Fischheimerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego cywilnego we Lwowie przez Karola Krusensterna pozew o zwrot weksli na 10.000 koron lub zapłatę kwoty 10.000 koron i zapłatę kwoty 3000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono I-szą audyencyę na dzień 11 lutego 1914, o godz. 8 rano, w sali Nr. 14.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Lauba, adwokata we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział I.
Lwów, dnia 4 lutego 1914.

L. cz. Cw. III. 546/14 (2) (3102)

Edykt.

Przeciw pozwanemu Henrykowi Linderskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do tutejszego sądu przez powoda Leona Tau pozew wekslowy o zapłacenie sumy wekslowej 525 koron zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty dnia 21 stycznia 1914 Cw. III. 546/14 (1).

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Mikołaja Bilika we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział III.
Lwów, dnia 7 lutego 1914.

L. cz. Nc. V 1663 14 (1, 2) (3117)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie stosownie do prośby p. dra Augusta Aydukiewicza c. k. notaryusza w Sokołowie zgodnie z wnioskiem c. k. Izby notaryalnej w Tarnowie z 12 września 1914 L. 2/14 udziela p. drowi Augustowi Aydukiewiczowi upoważnienie do wydawania z aktów notaryalnych przez c. k. notaryusza Rampelta w Sokołowie sporządzonych wypisów i odpisów na tak długo, dopóki rzeczone akta przez c. k. notaryusza dra Augusta Aydukiewicza jako delegata Izby notaryalnej nie zostaną uporządkowane i do archiwum notaryalnego złożone.

C. k. Sąd obwodowy O. V.
Rzeszów, dnia 24 stycznia 1914.

L. cz. C. II. 44/14 (1) (2723)

Edykt.

Przeciw Stanisławowi Zapotocznemu synowi Józefa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kozowie przez Ołeksę Petryszyna pozew o unieważnienie kontraktu zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 12 marca 1914.

Celem strzeżenia praw Stanisława Zapotocznego ustanawia się p. adwokata dr. Emila Frieda w Kozowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kozowa, dnia 4 lutego 1914.

L. cz. Cw. III. 11134/13 (2) (3244)

Edykt.

Przeciw Ilkowi Hermanowi, przedtem w Bojańcach, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez Towarzystwo kredytowe w Krystynopolu pozew o 1200 koron zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty dnia 28 grudnia 1912.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Józefa Ulama we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział III.
Lwów, dnia 28 kwietnia 1913.

L. cz. C. II. 113/14 (1) (3127)

Edykt.

Przeciw Wojciechowi Mielnikowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Przemyślu przez Walentego Rodzeń w Przekopanej pozew o 340 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencya na dzień 4 marca 1914, o godz. 4 po południu, sala Nr. 6.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Palcha, adwokata w Przemyślu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Przemyśl, dnia 16 lutego 1914.

L. cz. C. II. 62/14 (1) (3311)

Edykt.

Przeciw Leibie Dymowi s. Josla, którego obecne miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lisku przez Abrahama Majera Pfeniga pozew o 311 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 3 marca 1914, o godz. 9 przed południem, biuro Nr. 9.

Celem strzeżenia praw Leiby Dyma s. Josla ustanawia się p. dr. Teodora Chylaka, adwokata w Lisku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyż wymienionego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Lisko, dnia 9 lutego 1914.

L. cz. C. III. 66/14 (1) (2994)

Edykt.

Przeciw Ludwice Wróbel z Rozwadowa, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rozwadowie przez Golde Garfunkel młodszą w Rozwadowie pozew o wystawienie dokumentu na wykreślenie prawa zastawu zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 4 marca 1914, o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się p. adwokata dr. Jezierskiego w Rozwadowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Rozwadów, dnia 14 lutego 1914.

L. cz. C. II. 87/14 (1) (2983)

Edykt.

Przeciw Mikołajowi Ostapiukowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kutach przez Zofię z Bojczuków Ostapiuk, gospodynię w Kutach starych, pozew o 300 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do rozprawy na dzień 5-go marca 1914, o godzinie 9 przed południem, w sali Nr. 15.

Celem strzeżenia praw Mikołaja Ostapiuka ustanawia się p. dr. Friedmana, adwokata w Kutach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Mikołaja Ostapiuka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kuty, dnia 14 lutego 1914.

L. cz. C. II. 92/14 (1) (3066)

Edykt.

Przeciw Mikołajowi Wołoszynowi synowi Hrycia, rolnikowi z Pietnic, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dobromilu przez Jana Wojteczka i Fedia Wołoszyna, rolników w Pietnicach, pozew o 364 koron 20 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 5-go marca 1914, o godzinie 9 przed południem, w sali Nr. 6.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Hawliczka adwokata w Dobromilu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dobromil, dnia 20 lutego 1914.

L. cz. C. II. 10/14 (1) (1039)

Edykt.

Przeciw Stanisławowi i Franciszkowi Tomasiewiczom, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Pilznie przez Annę z Tomasiewiczów Janasową w Łękach górnych pozew o rozdział współwłasności realności lwh. 128 gm. Łęki górne zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 12 marca 1914, o godz. 9 rano, biuro Nr. 11.

Celem strzeżenia praw kurandów ustanawia się p. adw. dr. Rosenberga w Pilznie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Pilzno, dnia 13 stycznia 1914.

L. cz. C. 10/14 (1) (2388)

Edykt.

Przeciw Ignacemu i Katarzynie Ciochoniom z Woli przemykowskiej, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Radłowie prze

Kazimierza Łucana z Woli przemykowskiej pozew o 500 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 10 marca 1914, o godz. 10 rano.

Celem strzeżenia praw Ignacego i Katarzyny Ciochniów ustanawia się kuratorem Józefa Kulesę, wójta z Woli przemykowskiej.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Radłów, dnia 7 lutego 1914.

L. cz. C. II. 14/14 (1) (2272)

Edykt.

Przeciw Perezowi i Elowi Marguliesom, których obecne miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego przez Chaskla Marguliesa pozew o zniesienie współwłasności lwh. 3 gm. kat. Ściborówka i lwh. 20 gm. kat. Wierzbowczyk.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 10 marca 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Pereza i Ela Marguliesów ustanawia się p. Izaka Fischera w Podkamieniu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Podkamień, dnia 30 stycznia 1914.

L. cz. C. I. 30/14 (2046)

Edykt.

Przeciw Jurkowi Zapotocznemu ze Stężnicy, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Baligrodzie przez Abrahama Süssweina pozew o 303 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 9 marca 1914, o godzinie 9 przed południem, biuro Nr. I.

Celem strzeżenia praw pozwanego Jurka Zapotocznego ustanawia się p. dr. Aleksandra Rattlera, adwokata w Baligrodzie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Baligród, dnia 28 stycznia 1914.

L. cz. C. I. 592/13 (2) (1924)

Edykt.

Przeciw Michałowi Ferłej Hrycia z Trofanówk, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Gwoździcu przez Jana Kratkiego (skład maszyn w Prerau) pozew o zapłatę 350 kor. zpn.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono rozprawę na dzień 11 marca 1914, o godz. 9 przed południem, biuro Nr. 10.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. adw. dr. Sobelsohna w Gwoździcu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Łopatyn, dnia 2 lutego 1914.

L. cz. C. II. 19/14 (3) (1546)

Edykt.

Przeciw Wojciechowi Ostrowskiemu po Antonim, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Głogowie przez Powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Głogowie pozew o 300 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya na dzień 3 go marca 1914, o godzinie 9 przed południem, biuro Nr. 11.

Celem strzeżenia praw tego nieobecnego ustanawia się p. Wincentego Chłodnickiego w Głogowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Głogów, dnia 7 stycznia 1914.

L. cz. C. V. 36/14 (1) (1306)

Edykt.

Przeciw Michałowi Bachorzowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Jaśle przez Jana Wierzgacza w Czermny pozew o 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 4 lutego 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Michała Bachorza ustanawia się p. dr. Gabryszewskiego, adwokata w Jaśle, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Michała Bachorza w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Jasło, dnia 17 stycznia 1914.

L. cz. Cw. 360/14 (1) (2961)

Edykt.

Przeciw 1) Leonowi Albanowi i 2) Annie Alban, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionyzostał do c. k. sądu obwodowego w Tarnowie przez Sabinę Lieber w Tarnowie pozew o 85 kor. 59 hal., 100 kor., 130 kor. i 130 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw 1) Leona Albana i 2) Anny Alban ustanawia się p. adwokata dr. Funkelsterna kuratorem.

Tenże kurator adwokat dr. Funkelstern w Tarnowie zastępywać będzie w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Tarnów, dnia 7 lutego 1914.

Upadłości.

L. cz. S. 1/14 (2) (3010 3—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach zezwolił na otwarcie konkursu do majątku p. Daniela Liemera i tegoż żony p. Rosie Liemer handlujących w Zabłociu przy Żywcu.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu kraj. Edmunda Gebauera w Żywcu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana dr. Leona Bredera, adwokata w Żywcu.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 10 lutego 1914 o godz. 10 przed południem w sądzie powiatowym w Żywcu przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już był w toku, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie albo w c. k. sądzie powiatowym w Żywcu najdalej do dnia 26 marca 1914, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 7 kwietnia 1914, o godzinie 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Żywcu lub w pobliżu tegoż mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego; w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Wadowice, dnia 29 stycznia 1914.

L. cz. S. 1/14 (2) (3259 1—3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Towarzystwa żyrowego i kredyt. w Przemyślu zarejestrowanego pod firmą Towarzystwo żyrowe i kredyt. w Przemyślu, stow. zarej. z ogr. poręką — (Giro- und Creditverein in Przemyśl, reg. Genossenschaft mit beschr. Haftung).

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu krajowego wyższego Hoszka, zaś tymczasowym zawiadowcą masy dr. Włodzimierza Zahajkiewicza, adwokata w Przemyślu.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 9 marca 1914, o godzinie 4 po południem, w tym sądzie, w biurze Nr. 16, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić z roszczeniami jako wierzyciele konkursowi, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już był w toku, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 8 kwietnia 1914 a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 29 kwietnia 1914, godz. 10 przed południem, w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, będą obowiązani tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić koszta, urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów, już uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w „Gazecie Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Przemyślu lub w pobliżu Przemyśla mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Przemyśl, dnia 25 lutego 1914.

Spadki.

L. cz. A 194/13 (3148 3—3)

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

C. k. Sąd powiatowy w Krzeszowicach ogłasza, że dnia 1 maja 1913 umarł w Brzezince Karol Jaroń bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu dziedzica koniecznego Wawrzyńca Jaronia nie jest znanem, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem ustanowionym dla niego Janem Szczepańskim z Brzezinki.

C. k. Sąd powiatowy.

Krzeszowice, dnia 12 sierpnia 1913.

L. cz. A 328/13 (7) (2795 1—3)

Edykt

z wezwaniem nieznanych sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Radziechowie ogłasza, że w dniu 22 lipca 1913 w Radziechowie zmarła Frime Leie Ober bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysłużą prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tego spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek dla którego adw. dr. Cisek w Radziechowie kuratorem został ustanowiony będzie przeprowadzonym z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Radziechów, dnia 5 lutego 1914.

L. cz. A. 479/13 (17) (3208 1—3)

Edykt

z wezwaniem nieznanych sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Kozowie zawiadamia, że w dniu 19 października 1913 w Kozowie zmarła Henia Silber z pozostawieniem pisemnego rozporządzenia ostatniej woli z daty Kozowa 19 lutego 1909 r. w którem ustanowiła swoim uniwersalnym spadkobiercą Stowarzyszenie dobroczynne „Linas Hazedek“ w Kozowie.

Ponieważ sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysłużą prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując je wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego adwokat dr. Fried w Kozowie kuratorem został ustanowiony będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu jako bezdziedziczny, względnie testamentowemu spadkobiercy Stowarzyszeniu dobroczynnemu „Linas Hazedek“ w Kozowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kozowa, dnia 6 lutego 1914.

Amortyzacye.

L. cz. T. 3/14 (1) (3119 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Salomona Wiesera w Mostach koło Komarna wdraża się postępowania celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zgubionych weksli:

1) weksla bez daty wystawienia opiewającego na kwotę 800 kor., akceptowanego przez Michała Krupacza i Ilka Krupacza;

2) weksla bez daty wystawienia i płatności opiewającego na kwotę 800 K, akceptowanego przez Józefa Patera;

3) jednego weksla na kwotę 6000 kor. opiewającego pod datą Lwów 15 marca 1913 przez dra Ozyasza Wassera wystawionego przez dra Ozyasza Wassera i Wojciecha Trojanowskiego żyrowanego, a przez Józefa Patera, Jana Badeckiego, Mosesa Klinghofera Józefa Winiarza, Salomona Wiesera, Jana Paszkiewicza, Tomasza Paszkiewicza i Michała Dudę akceptowanego;

4) drugiego weksla na kwotę 6000 K opiewającego pod datą Lwów 15 marca 1913 przez dra Ozyasza Wassera wystawionego, przez dra Ozyasza Wassera i Wojciecha Trojanowskiego żyrowanego, a przez Józefa Patera, Jana Badeckiego, Mosesa Klinghofera, Józefa Winiarza, Salomona Wiesera, Jana Paszkiewicza, Tomasza Paszkiewicza i Michała Dudę akceptowanego;

5) Jednego weksla bez daty wystawienia i płatności na kwotę 1200 kor. opiewającego przez Salomona Wiesera, Mosesa Klinghofera, Jana Patera, Jana Paszkiewicza, Jana Badeckiego, Wawrzyńca Winiarza i Tomka Paszkiewicza akceptowanego,

6) drugiego weksla bez daty wystawienia i płatności na kwotę 1200 K opiewającego przez Salomona Wiesera, Mosesa Klinghofera, Józefa Patera, Jana Paszkiewicza, Jana Badeckiego, Wawrzyńca Winiarza i Tomka Paszkiewicza akceptowanego.

Posiadacza powyższych weksli wzywa się przeto, aby się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni zgłosił, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

Żądanie o skrócenie czasokresu 45-dniowego w myśl § 73. ord. weksl. odmawia się, albowiem już z samego wniosku wynika, że weksle te nie są jeszcze płatne.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Sambor, dnia 27 stycznia 1914.

L. cz. T. 2/14 (2) (3011 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Stanisława Ścisłowicza z Chicago wdraża się postępowanie, celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Powiatowej Kasy oszczędności w Myślenicach na kwotę 1335 kor. 87 hal. opiewającej, oznaczonej Nrem 9197.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby się zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu pół roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Wadowice, dnia 8 lutego 1914.

L. cz. T. 3 14 (4) (3008 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek firmy Harband, Axelrad et Comp. w Tarnopolu, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kuponu od 4 prc. listu zastawnego Galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego 56-letn. S. I. 6536 płatnego dnia 31 grudnia 1913, opiewającego na nominalną wartość 400 kor.

Posiadacza powyższego kuponu wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 5 lutego 1914.

L. cz. T. 26/13 (1) (3134 3—3)

Edykt.

Na żądanie p. Mikołaja Charydczaka, włościanina w Uluczu, wdraża się postępowanie w celu amortyzacyi książeczki wkład-

kowej powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Sanoku z dnia 27 września 1912 Nr 4416 na 1000 kor. w kapitale oraz na imię Mikołaja Charydczaka opiewającej, przez wylew wody rzekomo zabranej, a więc zaginionej.

Wzywa się tedy każdego, ktoby odnośną książeczkę posiadał, aby się z takową w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i 3 dni od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w sądzie tut. zgłosił i prawa swoje do niej wykazał, ileże po bezskutecznym upływie tego terminu, książeczka odnośna za umorzoną i wszelkich skutków prawnych pozbawioną uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 20 października 1913.

L. cz. T. VI. 97/13 (2) (2676 3—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Piotra Lewickiego, c. k. sędziego powiatowego w Mościskach, wdraża się postępowanie amortyzacyjne podobno przez wnioskodawcę zagubionego kwitu depozytowego spółki kredytowej członków Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie Nr. 49 z daty Kraków 6 czerwca 1902 r. opiewającego na policę życiową Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie L. 69.975 na ubezpieczony kapitał 4000 kor.

Posiadacza powyższego kwitu depozytowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni, licząc od trzeciego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu rzeczony kwit depozytowy za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 20 stycznia 1914.

L. cz. T. 173/13 (4) (2667 3—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Anny Słobody, zarobnicy w Zamarstynowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych książeczek wkładkowych galicyjskiej Kasy oszczędności wystawionych na imię i nazwisko Anny Słobody a to: 1. Nr. 25.300 na 150 kor. i 2. Nr. 25.988 na 100 kor. opiewających.

Posiadaczy powyższych książeczek wkładkowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 2 grudnia 1913

L. cz. T. VI. 100/13 (1) (2763 3—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Izaka Zuckera z Krakowa wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwitu zastawniczego Filii c. k. uprz. gal c. akc. Banku hipotecznego w Krakowie Nr. 23.926 opiewającego na dwa losy „Bodencreditlose" II. emisyi Nr. 6337/42/43 i sześć losów tureckich Nr. 233.395, 309.263, 313.383, 324.800, 1,568.491 i 1,951.129.

Posiadacza powyższego kwitu zastawniczego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni licząc od trzeciego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu kwit ten za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 20 stycznia 1914.

L. cz. Nc. I. 183/13 (3) (3147 3—3)
Edykt.

Na wniosek Pawła Gędłka z Radwanowic wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Towarzystwa zaliczkowego w Krzeszowicach Nr. 8812 na imię i nazwisko Jana Gędłka i na kwotę 200 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej Nr. 8812 wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Krzeszowice, dnia 29 września 1913.

L. cz. Nc. I. 539/13 (4) (3156 3—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Barucha Vorschirma, kupca wdraża się postępowanie celem amortyzacyi blankietu wekslowego rzekomo przez Fę. Jolles x. Vorschirm a żyrowanego i wystawionego przez wnioskodawcę opiewającego na 1600 kor.

Posiadacza powyższego blankietu wekslowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Mielec, dnia 26 stycznia 1914.

L. cz. P. IV. 72/12 (89) (435 3—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Juliana Paszkowskiego jako kuratora niewłasnowolnego Mikołaja Rychlika wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych książeczek wkładkowych Towarzystwa zaliczkowego i oszczędności w Jarosławiu a to: pierwszą Nr. 477 na kwotę 2342 kor. 40 hal. i drugą Nr. 145 na kwotę 2982 kor. 28 hal. opiewające.

Posiadacza powyższych książeczek wkładkowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 22 listopada 1913

L. cz. T. 49.13 (1) (3199 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Norberta Okołowicza w Stanisławowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej kartki zastawniczej z daty Stanisławów 28 kwietnia 1913 L. 3180 wydanej przez ekspozyturę Stanisławowską c. k. uprzyw. Gal. akcyjn. Banku hipotecznego opiewającej na trzy pierścionki złote, szpilkę złotą, dwie broszki, parę kulczyków i naszyjnik z granatkami zastawione za kwotę 18 kor.

Posiadacza powyższej kartki zastawniczej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy Oedział IV.
Stanisławów, dnia 27 listopada 1913.

L. cz. T. XVIII 102/7 (35) (1185 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Józefa Furdasa jako opiekuna nieletniej Maryi Moroz z 29 października 1907 l. p. 21 wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez ojca jej Mikołaja Moroza zagubionego kwitu depozytowego na policę redukcyjną Towarzystwa asekuracyjnego „Gisela Verein" we Wiedniu Nr. 28.329 na 1226 K opiewającą na imię Maryi Moroz wystawioną.

Posiadacza powyższego kwitu wzywa się przeto, by zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd powiatowy S. I.
Oddział XVIII.
Lwów, dnia 22 listopada 1909.

L. cz. T. II 4/13 (2) (3116 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Salamona Silberberga, kupca w Nowym Sączu wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych 4-ch niemieckich blankietów wekslowych:

1) weksel zaopatrzony datą wystawieniu 15/8 1913 z terminem płatności „Vier Monate a dato", sumą wekslową 203 kor. i akceptem Debory Holzer;

2) weksel zaopatrzony datą płatności 20 września 1213 r., sumą wekslową 148 kor. 64 hal., akceptem Rozalii Rosenfeld i klauzulą „Zb. bei Salamon Silberberg";

3) weksel zaopatrzony datą płatności 22 października 1913 sumą wekslową 117 kor. 04 hal., akceptem Rozalii Rosenfeld i klauzulą „Zb. bei Salamon Silberberg",

4) weksel zaopatrzony datą płatności 28 listopada 1913 r. sumą wekslową 102 K 70 h., akceptem Rozalii Rosenfeld i klauzulą „Zb. bei Salamon Silberberg".

Posiadacza powyższych blankietów wekslowych wzywa się, aby zgłosił się ze swojemi pra-wami w ciągu 45 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
Oddział II.
Nowy Sącz, dnia 10 lutego 1914.

L. cz. T. II. 1/14 (1) (3012 3—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Stanisława Albertiego i Ludwika Kubiczka, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego blankietu wekslowego ostemplowanego marką na 40 hal. zaopatrzonego podpisem Ludwika Kubiczka jako wystawcy oraz podpisem Stanisława Albertiego jako żyranta.

Posiadacza powyższego blankietu wekslowego wzywa się przeto, aby się zgłosił ze swojemi prawami w ciągu 45 dni w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Wadowice, dnia 7 lutego 1914.

Firmy.

L. cz. Firm. 935/13 Stow. III. 98 (19026 3—3)
Obwieszczenie.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na ponownem nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu członków „Związku gospodarczo-handlowego stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką w Trembowli" — po niemiecku „Wirtschaft und Handelsverein, registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung in Trembowla" dnia 12 października 1913 uchwalono rozwiązanie i likwidacyę powyższego stowarzyszenia z tem, że firma ta odtąd brzmieć będzie z dodatkiem „w likwidacyi" i że likwidatorami wybrano z dotychczasowych członków dyrekcyi Mendla Zlatkesa dzierżawcę dóbr w Trembowli i Leona Dresdnera kupca w Nastasowie.

Wierzycieli wzywa się, by w temże Towarzystwie się zgłosili.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
Oddział II.
Tarnopol, dnia 7 listopada 1913.

L. cz. Firm. 459/13 Sp. II. 210 (2562 2—3)

Na podstawie uchwały walnego zgromadzenia członków dnia 27 kwietnia 1913 odbytego, zarządza się w rejestrze stowarzyszeń wpisanie przy firmie „Spółka oszczędności i pożyczek w Tymbarku, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką", że członkowie zarządu Jan Kordeczka Tomasz Urbański starszy i Maciej Kapturkiewicz zostali ponownie wybrani członkami zarządu, że w miejsce wylosowanego członka zarządu Jana Kubałkę wybrano Jana Juszczaka i że na walnem zgromadzeniu członków, dnia 26 października 1913 wybrano Jana Woźniczkę i że ci nowoobrani firmę podpisywać będą w ten sposób, że pod stampilią firmy umieszczą swoje podpisy.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 15 listopada 1913.

L. cz. Nc. II 70/13 (2) (19335 2—3)

Ogłoszenia wpisów do rejestru handlowego w ciągu roku 1914 umieszczane będą według postanowienia c. k. Namiestnictwa we Lwowie w dzienniku urzędowym „Gazety lwowskiej", „Przeglądzie prawa i administracyi" we Lwowie i w „Zentrallblatt für die Eintragungen in das Handelsregister" we Wiedniu, a ogłoszenie wpisów do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział II.
Czortków, dnia 23 grudnia 1913.

Konkursa.

L. Wp. 712/14. (3099 2—3)
Konkurs

na posadę konduktora drogowego przy Wydziale powiatowym w Białej.

Wymagane kwalifikacye są:

Nieprzekroczony 40 rok życia, ukończenie kursu dla konduktorów drogowych przy Wydziale krajowym we Lwowie, ewentualnie szkoły przemysłowej w dziale budownictwa i przynajmniej dwuletnia praktyka przy budowie i konserwacyi dróg.

Z posadą tą połączone są następujące pobory:

Płaca roczna wynosi początkowo 1800 koron.

Ryczałt na objazdy dróg 1000 koron.

Posada nadaną będzie prowizorycznie na 1 rok, a po upływie tego roku i stwierdzeniu zadowalniającego uzdolnienia i gorliwości w pełnieniu służby, nastąpi stabilizacya i przyznanie dodatku aktywalnego w wysokości 20 prc. płacy rocznej.

Płaca z dodatkiem wzrastać będą następnie według tutejszego szematu do wysokości płac urzędników państwowych X rangi.

Ubiegający się o niniejszą posadę winien najpóźniej do 10 marca 1914 wnieść do Wydziału powiatowego w Białej podanie, zaopatrzone w metrykę, świadectwa szkolne i z odbytej praktyki.

Wydział powiatowy w Białej.
Biała, dnia 20 lutego 1914.

L. 2446 18947 4—5)
Konkurs.

Zwierzchność gminna miasta Tyczyna ogłasza niniejszem konkursa:

I. Na posadę lekarza miejskiego z płacą roczną 1000 koron, z ewentualną stabilizacyą po roku i podniesieniem pensyi do 1200 koron.

Lekarz obowiązany będzie wykonywać doroczne szczepienie, oględziny zmarłych, oględziny bydła i leczyć bezpłatnie ubogich chorych.

Termin do wnoszenia podań do 31 marca 1914.

II. Na posadę ukwalifikowanego sekretarza gminy (po myśli ustawy z dn. 3 lipca 1906 dla miast) z płacą roczną 1200 koron. Po roku ewentualnie stabilizacya.

Termin do wnoszenia podań do dnia 31 marca 1914.

Zwierzchność gminna.
Tyczyn, dnia 19 marca 1913.

Kuratele.

L. 1/14 (5) (3113 3—3)
Edykt.

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach zawiesza nad Maciejem Beluchowskim, właścicielem dóbr Dobrzanica kuratelę z powodu umysłowej choroby i ustanawia kuratorem jego Włodzimierza Witosławskiego właściciela dóbr w Żedowicach.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Brzeżany, dnia 23 lutego 1914.

L. cz. P. II. 64/13 (9) (3232 2—3)
Edykt.

Stefan i Pelagia małżonkowie Towpyszko z Bubszczan zostali uznani marnotrawnymi, a kuratorem ich ustanowiono Jakóba Zająca z Bubszczan.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Zborów, dnia 20 października 1913.

L. cz. P. II. 183/13 (3) (1709)
Edykt.

Za marnotrawnego uznano Semka Pawełka w Mokrotynie.

Kuratorem jego ustanowiono Dmytra Hewaka w Mokrotynie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Żółkiew, dnia 27 grudnia 1913.

L. cz. P. II. 178/13 (5) (1708)
Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Ewę z Gottfriedow Kraus w Wiesenbergu.

Kuratorem jej ustanowiono Marcina Grossa w Wiesenbergu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Żółkiew, dnia 18 grudnia 1913.

L. cz. L. 9/13 (6) P. 125/13 (1699)
Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Maryę Podolec w Woli rajnowej.

Kuratorem jej ustanowiono Tymka Fedyckiego w Woli rajnowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Starasól, dnia 21 listopada 1913.

L. cz. P. 259/13 (8) (1458)
Edykt.

Za marnotrawnego uznano Karola Dziubańskiego w Sokołówce.

Kuratorem jego ustanowiono Ołeksę Strockiego w Sokołówce.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bóbrka, dnia 23 grudia 1913.

L. cz. P. 237/13 (1493)
Edykt.

Za głupkowatego uznano Władysława Olszańskiego w Rudkach.

Kuratorem jego ustanowiono p. Karola Surówkę w Rudkach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Rudki, dnia 24 października 1913.

L. cz. L. 25/13 (8) P. 325/13 (8) (1048)
Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Antoninę Daniłowicz żonę Włodzimierza w Oleszy.

Kuratorem jej ustanowiono Władzimierza Daniłowicza sekretarza gminnego w Oleszy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Tłumacz, dnia 26 listopada 1913.

L. cz. L. A. III. 26/13 (9) (1732)
Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Zuzannę Rupp w Stryju.

Kuratorem jej ustanowiono Artura Ruppa we Lwowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Stryj, dnia 15 lutego 1913.

L. cz. L. IV. 26/13 (5) P. 225/13 (1735)

E d y k t.

Za umysłowo chorą uznano Taubę Bardach f. Marder w Złoczowie.

Kuratorem jej ustanowiony Abrahama Mardera w Złoczowie.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.

Złoczów, dnia 29 grudnia 1913.

L. cz. L. 14/13 (1645)

E d y k t.

Za umysłowo chorego uznano Józefa Sauerweina w Pikułowicach.

Kuratorem jego ustanowiono Michała Taszka w Pikułowicach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Winniki, dnia 5 grudnia 1913.

L. cz. L. 13/13 (3) (1646)

E d y k t.

Za marnotrawcę uznano Pawła Paciurkę w Żurawnikach.

Kuratorem jego ustanowiono Fedka Pryhodę w Żurawnikach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Winniki, dnia 3 września 1913.

L. cz. P. XI. 244/13 (6) (1602)

E d y k t.

Za marnotrawnego uznano Hnata Bodnarczuka w Opryszowcach.

Kuratorem jego ustanowiono Michała Rewczuka s. Prokopa w Opryszowcach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.

Stanisławów, d. 20 października 1913.

L. cz. L. IV. 22/13 (2) (1736)

E d y k t

Za marnotrawnego uznano Marcina Kwaśnicy w Kondratowie.

Kuratorem jego ustanowiono Antoniego Sobczyńskiego w Kondratowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Złoczów, dnia 25 listopada 1913.

L. cz. P. 192/13 (8) (903)

E d y k t.

Za umysłowo chorą uznano Annę Nazalewicz, rolniczkę z Halicza.

Kuratorem jej ustanowiono Antoniego Nazalewicza w Haliczu.

C. k Sąd powiatowy, Oddział II.

Halicz, dnia 28 listopada 1913.

L. cz. P. 34/13 (9) (902)

E d y k t.

Za marnotrawnego uznano Piotra Hryńczaka w Wiktorowie.

Kuratorem jego ustanowiono Jurka Charuna syna Nykoły w Wiktorowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Halicz, dnia 6 marca 1913.

L. cz. P. 156/13 (7) (901)

E d y k t.

Za marnotrawnego uznano Wincentego Grochalskiego w Wołczkowie.

Kuratorem jego ustanowiono Józefa Tomania w Maryampolu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II

Halicz, dnia 4 września 1913.

L. cz. P. 188/13 (12) (899)

E d y k t

Za chorego na umyśle uznano Jana Zaleśkiewicza w Haliczu.

Kuratorem jego ustanowiono Tomasza Husaka w Haliczu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Halicz, dnia 18 grudnia 1913.

L. cz. P. 48/13 (8) (898)

E d y k t.

Za marnotrawnego uznano Hawryła Bajdaka w Sielcu.

Kuratorem jego ustanowiono Mojseja Melnyka w Sielcu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Halicz, dnia 28 marca 1913.

L. cz. P. 211/13 (11) (1089)

E d y k t.

Za marnotrawną uznano Agnieszkę z Niciejów Michalską w Witanowicach.

Kuratorem jej ustanowiono Jana Michalskiego w Witanowicach Nr. 54.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Wadowice, dnia 28 października 1913.

L. cz. P. 303/98 (13) (2500)

O g ł o s z e n i e.

Ponieważ pani Rozalia Rebicz i Maryanna Rebicz z Woli raniżowskiej w skutek ukończenia 24 roku życia osiągnęły prawo do samoistnego zarządu własnym majątkiem, przeto wzywa się ich aby celem uzyskania wydania złożonego majątku we wspólnej kasie sierowej sądu tutejszego w c. k. urzędzie podatkowym jako urzędzie depozytów sądowych — uczyniły wniosek na piśmie do 6 tygodni do poniżej wymienionego sądu i w tym celu jawiły się w tymże sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. I.

Sokołów, dnia 29 stycznia 1914.

L. cz. P. III. 76/13 (11) (1091)

E d y k t.

Josef Siegman z Buczacza uznany został jako umysłowo chorym.

Kuratorem tegoż mianowano Jakóba Skałkę z Buczacza.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Buczacz, dnia 19 stycznia 1914.

L. cz. P. XII. 329/13 (6) (1446)

E d y k t.

Za umysłowo chorą uznano Włodzimierę Stefanię Wyczałkowska w Krakowie.

Kuratorem jej ustanowiono Tadeusza Wiktora Łachocińskiego w Krakowie.

C. k Sąd powiatowy, Oddział XII.

Krakow, dnia 30 grudnia 1913.

L. cz.P. 93/13 (8) (1479)

E d y k t.

Za marnotrawcę uznano Stefana Jaworskiego Semiona, syna gospodarza z Nowoszyc.

Kuratorem jego ustanowiono Izydora Łuszczewskiego, rolnika z Nowoszyc.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Łąka, dnia 1 grudnia 1913.

L. cz. L. 3/13 (4) P. 68/13 (1482)

E d y k t.

Za marnotrawcę uznano Andrucha Biłeckiego w Dworcach.

Kuratorem jego ustanowiono Dmytra Biłeckiego w Dworcach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Mosty w., dnia 24 maja 1913.

L. cz. P. XVI. 71/12 (1153)

E d y k t.

Za umysłowo chorego uznano Fedia Surieka w Borysławiu.

Kuratorem jego ustanowiono Stefana Surieka w Borysławiu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XVI.

Drohobycz, dnia 5 marca 1912.

L. cz. P. 38/13 (24) (1537)

E d y k t.

Za umysłowo chorego uznano Józefa Felitsa w Andrychowie.

Kuratorem jego ustanowiono Adolfa Mechnera w Andrychowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Andrychów, dnia 14 stycznia 1914.

L. cz. P. 159/13 (8) (1170)

E d y k t.

Za umysłowo chorego uznano Jana Mynarskiego, wyrobnika w Klucznikowicach.

Kuratorem jego ustanowiono Jana Szafrańskiego, gospodarza w Klucznikowicach Nd. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Oświęcim, dnia 15 stycznia 1914.

L. cz. P. VI. 59/13 (4) (1090)

E d y k t.

Za chorą na umyśle uznano Maryannę Pelc z Witryłowa.

Kuratorem jej ustanowiono Karola Kalinickiego w Witryłowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Brzozów, dnia 6 sierpnia 1913.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1913 r.

według czasu średnio-europejskiego

Przychodzą do Lwowa:

na dworzec główny:

Z Krakowa: **$2^{\underline{22}}$**, $5^{\underline{42}}$, 6^{22}□), 7^{25}, **8^{45}**, 9^{55}, 1^{10}*), **1^{25}**, **2^{20}**§), 5^{30}, $7^{\underline{51}}$†), **$8^{\underline{25}}$**, $9^{\underline{40}}$

*) z Tarnowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

†) z Gródka Jagiell. od 1 czerwca do 30 września włącznie codziennie. □) z Mościsk.

Z Podwołoczysk: 7^{15}, 11^{25}, **1^{47}**§), **2^{15}**, 5^{25}, $10^{\underline{30}}$, $10^{\underline{48}}$†)

†) z Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Czerniowiec: **$12^{\underline{07}}$**, 5^{23}††), $5^{\underline{43}}$*), 7^{40}, 10^{28}†), **1^{45}**, 5^{35}, **$6^{\underline{31}}$**, $9^{\underline{26}}$

*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następny dzień po niedzieli i święcie.

Ze Stryja: 7^{20}, 9^{00}, 11^{40}, $6^{\underline{20}}$, $11^{\underline{00}}$, $11^{\underline{42}}$§)

§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Ze Sambora: 7^{45}, 9^{55}, 1^{48}, $8^{\underline{30}}$

Ze Sokala: 7^{05}, 1^{00}, $7^{\underline{38}}$

Z Jaworowa: 8^{04}, 4^{20}

Z Podhajec: 11^{10}, $10^{\underline{20}}$

Ze Stojanowa: 9^{50}, $6^{\underline{30}}$

na dworzec „Lwów-Podzamcze":

Z Podwołoczysk: 6^{56}, 11^{05}, **1^{33}***), **1^{58}**, 5^{06}, $10^{\underline{12}}$, $10^{\underline{31}}$†)

†) z Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Podhajec: 7^{26}*), 10^{49}, $10^{\underline{01}}$, $12^{\underline{00}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

Ze Stojanowa: 9^{31}, $6^{\underline{11}}$.

na dworzec „Lwów-Łyczaków":

Z Podhajec: 7^{08}*), 10^{31}, $3^{\underline{03}}$*) $9^{\underline{41}}$, $11^{\underline{43}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę.

Odchodzą ze Lwowa:

z dworca głównego:

Do Krakowa: **$12^{\underline{35}}$**, $3^{\underline{35}}$, **8^{25}**, 8^{32}, 1^{26}†), **2^{05}**§), **2^{45}**, 3^{40}*), 5^{50}, **$7^{\underline{00}}$**, $7^{\underline{30}}$, $11^{\underline{10}}$

*) do Rzeszowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie. †) do Gródka Jagiell.

Do Podwołoczysk: 6^{08}, 10^{40}, **2^{00}**, **2^{45}**§), 2^{55}†), $8^{\underline{40}}$, $11^{\underline{15}}$

†) do Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Czerniowiec: **$2^{\underline{45}}$**, 6^{10}, **9^{10}**, 10^{03}, **2^{30}**, 3^{12}*), $5^{\underline{52}}$†), $7^{\underline{50}}$††), $11^{\underline{00}}$

*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

Do Stryja: 7^{25}, 10^{02}§), 1^{50}, $6^{\underline{50}}$, $8^{\underline{15}}$, $11^{\underline{25}}$

§) od 15 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.

Do Sambora: 6^{52}, 9^{05}, 3^{50}, $10^{\underline{56}}$

Do Sokala: 7^{50}, 2^{35}, $7^{\underline{50}}$, $11^{\underline{35}}$*)

*) do Rawy ruskiej (tylko w niedziele)

Do Jaworowa: 8^{40}, $6^{\underline{31}}$

Do Podhajec: $5^{\underline{55}}$, 4^{53}

Do Stojanowa: 8^{05}, $6^{\underline{00}}$

z dworca „Lwów-Podzamcze":

Do Podwołoczysk: 6^{23}, 11^{00}, **2^{14}**, **2^{58}***), 3^{12}†), $9^{\underline{02}}$, $11^{\underline{33}}$

†) do Krasnego, *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Podhajec: 6^{09}, 1^{34}*), 5^{15}, $10^{\underline{40}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

Do Stojanowa: 8^{22}, $6^{\underline{17}}$.

z dworca „Lwów-Łyczaków":

Do Podhajec: 6^{28}, 1^{53}*), 5^{36}, $7^{\underline{45}}$*), $10^{\underline{59}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę.

P o c i ą g i l o k a l n e.

na dworzec główny:

Z Brzuchowic: codziennie $6^{\underline{55}}$

codziennie: od 1 maja do 30 września $7^{\underline{26}}$

od 1 czerwca do 31 sierpnia 8^{37}, 11^{00}, 3^{41}, 5^{15}, $9^{\underline{30}}$

w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 3^{41}, $9^{\underline{30}}$

od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{54}

Z Janowa:

codziennie: od 16 maja do 15 września $9^{\underline{11}}$

od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{25}.

w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 sierpnia $10^{\underline{10}}$.

Z Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 8 września $9^{\underline{00}}$

Z Winnik: tylko w sobotę $12^{\underline{16}}$

z dworca głównego:

Do Brzuchowic: codziennie 6^{00}

codziennie: od 1 maja do 30 września 4^{21}

od 1 czerwca do 31 sierpnia 7^{24}, 10^{05}, 2^{25}, $6^{\underline{15}}$, $8^{\underline{35}}$

w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 maja do 31 maja 2^{25}, $8^{\underline{35}}$

od 1 czerwca do 31 sierpnia 12^{47}

Do Janowa:

codziennie: od 16 maja do 15 września 3^{03}

od 1 czerwca do 31 sierpnia 10^{15}.

w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 31 września 1^{11}

Do Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 11 maja do 8 września $2^{\underline{25}}$

UWAGA. Pociągi pospieszne wyróżniają się grubym drukiem. Godziny nocne od $6^{\underline{00}}$ wieczór do $5^{\underline{59}}$ rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.

Towarz. Akcyjne Zachodnio-Galicyjskich Elektrowni Okręgowych w Sierszy.

OBWIESZCZENIE.

I. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

akcyonaryuszów naszego Towarzystwa

odbędzie się

dnia 17 marca 1914 r. o godz. 10 przed południem

w biurze Filii Banku przemysłowego dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem w Krakowie

z następującym

PORZĄDKIEM DZIENNYM:

1. Sprawozdanie Rady zawiadowczej i przedłożenie bilansu za pierwszy okres administracyjny od 18 czerwca do 31 grudnia 1913
2. Sprawozdanie rewizorów.
3. Uchwała o przeznaczeniu czystego zysku.
4. Wybór rewizorów na 1914.

PP. Akcyonaryuszy, którzy zamierzają wziąć udział w tem Walnem Zgromadzeniu, uprasza się złożyć swe akcye (w myśl § 22 statutu 10 akcyj daje prawo do jednego głosu) w czasie od 2 do 7 marca 1914 r.[1] w likwidaturze Banku przemysłowego dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie, lub jego Filii w Krakowie, lub też w likwidaturze Dolno-Austryackiego Towarzystwa Eskontowego w Wiedniu, w zamian za wydanie odnośnych kart legitymacyjnych.

Sierszа, dnia 1 marca 1914.

Rada zawiadowcza Towarzystwa Akcyjnego Zachodnio-Galicyjskich Elektrowni Okręgowych w Sierszy.

K. k. priv. Allgemeine Verkehrsbank in Wien.

BILANZ-KONTO

Activa

	K	K
Kassa und Giroguthaben		7,016.011·12
Darlehen gegen Pfänder		6,486.661·—
Portefeuille: in Kronenwährung	56,666.327·71	
in fremder Währung	5,641.863·56	62,308.191·27
Vorschüsse auf Wertpapiere und Reports		31.828.259·23
Fffekten		15,744.059·29
Einzahlungen auf Konsortialgeschäfte		4,761.040·30
Debitoren des Bank und Wechselstuben-Geschäftes		174,564.740·99
Realitäten: Bankgebäude: Stadt, Wipplingerstrasse Nr. 28 und Renngasse Nr. 18; Neubau, Mariahilferstrasse Nr. 122 und Kaiserstrasse Nr. 3; Klosterneuburg, Stadplatz Nr. 16; Krems, Untere Landstrasse Nr. 3; Sternberg, Breitegasse Nr. 17; Waidhofen a. d. Ybbs, Oberer Stadtplatz Nr. 33		3,772.000·—
Inventar	373.600·—	
abzüglich 20% Abschreibung	74.720·—	298.880·—
		306,779.843·20

Passiva

	K	K
Aktien-Kapital		42,000.000·—
Reservefonds per 31 Dezember 1896	506.906·66	
Dotierungen vom 1 Jänner 1897 an	2,505.669·97	
Spezial-Reserve	1,000.000·—	
Kapitalreservefonds	6,839.787·78	10,852.364·41
Geldeinlagen: gegen Einlagsbücher	71,107.470·58	
„ Kassascheine	721.400·—	71,828.870·58
Unbehobene Dividenden		4.302·—
Kreditoren		164,805.052·90
Akzepte im Umlaufe		11,930.500·—
Vortragsposten per Saldo		24.809·60
Gewinn per Saldo		5,333.943·71
		306,779.843·20

Wien, am 31. Dezember 1913.

Geprüft und richtig befunden

Oscar Edler von Hoefft m. p. **Dr. Emil Suess** m. p.

vom Revisions-Ausschusse:

Ludwig Tennenbaum m. p,

GEWINN- UND VERLUSTKONTO

Soll

	K	K
Gehalte		2,249.773·11
Spesen		633.807·29
Steuern und Gebühren		1,096.138·17
Abschreibungen:		
von den Anstaltsgebäuden	6.259·11	
für Inventarauslagen	74.720·—	
auf Forderungen	110.344·63	191.323·74
Pensions-Fonds, Beitrag der Gesellschaft pro 1913		240.391·13
Gewinn per Saldo		5,333.943·71
		9,745.377·15

Haben

	K	K
Vortrag vom Jahre 1912		781.548·54
Erträgnis aus dem Darlehens-Geschäfte	870.121·71	
abzüglich Gehalte und Verwaltungskosten	359.892·91	510.228·80
Zinsen		5,761.230·80
Provisionen und sonstige Erträgnisse des laufenden Bank- und Wechselstuben-Geschäftes		2,544.390·64
Erträgnis der Häuser		147.978·37
		9.745.377·15

Wien, am 31. Dezember 1913.

Geprüft und richtig befunden

Oscar Edler von Hoefft m. p. **Dr. Emil Suess** m. p.

vom Revisions-Ausschusse:

Ludwig Tennenbaum m. p.

Gwarectwo naftowe i woskowe „Niebyłów".

OGŁOSZENIE.

Dyrekcya Gwarectwa naftowego i woskowego „Niebyłów" zaprasza — po myśli Art. XI. statutu — przez niniejsze ogłoszenie tych PP. Gwarków, którzy jej nie podali swego miejsca zamieszkania ani swoich pełnomocników nie wskazali (Art. VI. statutu), na

Walne Zgromadzenie Gwarków

które odbędzie się we Lwowie, dnia 7 kwietnia 1914, o godzinie 4 po południu, w lokalu biura adw. dr. Wiktora Ungara we Lwowie, ulica Kopernika 15 A.

z następującym Porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia Gwarków.
2. Sprawozdanie Dyrekcyi z ostatniego okresu administracyjnego (Art. XIV. statutu).
3. Powzięcie decyzyi co do przedsięwzięcia robót wiertniczych i wogóle zakładów na terenach Gwarectwa oraz uchwalenie dopłat na ten cel (Art. XV. a), b).
4. Rozporządzenie dwoma kuksami rezerwowymi względnie ich częściami (Art. XV. h).
5. Wybór Dyrekcyi i Komisyi nadzorczej (Art. XV. i).
6. Wnioski członków.

We Lwowie, dnia 26 lutego 1914.

Gwarectwo naftowe i woskowe „Niebyłów":.

Inż. K. Gąsiorowski. **Dr. Jan Deskur.**

KUNDMACHUNG.

Durch Umwandlung des „Zentralverbandes der Maurer Österreichs“ in den „Zentralverband der Bauarbeiter Österreichs“ haben sich sämtliche Ortsgruppen des erstgenannten Zentralverbandes aufgelösst

Wien, am 21 Februar 1914.

Für den Zentralverband der Bauarbeiter Österreichs.

Johann Neuzil Schriftführer. — **Theodor Meissner** Obmann.

Ogłoszenie licytacyi.

C. k. uprzywilejowany

Urząd Zastawniczy „Mons Pius“

we Lwowie ul. Skarbkowska l. 12

podaje do publicznej wiadomości, że zastawy, a mianowicie: **złote i srebrne klejnoty,** przyjęte w czasie od 21 grudnia 1912 do końca stycznia 1913 od Nr. 29.226 do Nr. 30.872 zostaną dnia 26 marca 1914 od godziny 8 30 do 1 w południe przez publiczną licytacyę (w myśl § 17 Statutu n.) najwięcej dającemu za gotówkę sprzedane.

UWAGA. W dniu licytacyi wykupna, ani prolongat nie przyjmuje się.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 3 hal., tłustym petitem 4 hal.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada) ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.